

400 kuruş | 18 TEMMUZ 1978 | 39

"SİVİL SIKIYÖNETİM„E, GERİCİ-FAŞİST BASKILARA KARŞI KİTLE MÜCADELELERİNİ YÜKSELTELİM

Ecevit, hükümete gelmeden önce bol bol "özgürlükçü demokrasi"den bahsediyor, MC hükümetinin halkımıza uyguladığı faşist terör ve yasaklamalara lafta karşı çıkıyordu. Faşist teröre karşı çıkan ilericilere yurtseverlere, işçi ve köylülere, öğrencilere "siz durun, ben hallederim", "75 seçimleri faşizmin sonu olacak", "77 seçimleri faşizmin sonu olacak" diye bağırıyordu.

Hakim sınıflar , faşist MC hükümetiyle, bu hükümetin faşist terörüyle halkımızın mücadelesini bastıramayınca, buhrandan düze çıkamayınca bu şartlarda Ecevit hükümetini kurdular. Hakim sınıfların önemli bir kesimi Ecevit hükümetini destekledi.

Ecevit hükümeti işbaşına geldikten sonra da, "özgürlükçü demokrasi" yi koruyacağından, "anarşiyi yoketmekden", "devleti kurtarmaktan" bolca bahsetti. Ecevit bütün bunları yapacaktı, yeter ki "halk işe karışmasın rahat dursun".

Peki Ecevit bir yandan bu lafları hergün söylerken hükümet olarak gerçekte ne yaptı?
İlk yaptığı iş 12 Mart faşizmi döneminde ordu bünyesinde kurulmuş olup sürgelen,faşist terörün işkencelerin baş tertipçilerinden olan Kontr-gerilla adlı faşist terör örgütünü halktan gizlemek ve korumak oldu.

Faşist cinayet kaynağı örgütlerin Kontr-gerilla, MİT, MHP, Ülkü Ocakları, ÜGD, AP v.b. olduğu belliyken, bu örgütler; MC hükümeti düştükten sonra halka karşı katliamlarını arttırmışken, her gün yurdumuzun bir yerinde hem teker teker hem de topluca katliamlar yapmakta iken, Ecevit Hükümeti bu örgütlere dokunmadı. Bazı failleri yakalamakla yetindi. Faşist terörün kaynağı örgütlere dokunmak bir yana, katliamları bu örgütlerin düzenlediğini bile gizledi. Bir tarafdan bunu yaparken, diğer taraftan Istanbul Üniversitesi katliamını protesto için iki saatlik ihtar eylemi yapan DİSK yöneticileri ve katılan öğretmenler hakkında soruşturma açtı.

Halktan yana olup, faşizme karşı çıkan yurtsever polislerin örgütü POL-DER'i kapattı, yöneticilerini açığa aldı. Yine çeşitli ilerici gençlik ve halk derneklerini defalarca kapattı. Son olarak TÖB-DER ve diğer demokratik kitle derneklerini kapatma hazırlığı içindedir.

Ecevit hükümeti şimdi yine "anarşiye ve tedhişçiliğe karşı mücadele" adı altında "devleti", "emniyet kuvvetlerini" güçlendirme ve geliştirme hazırlığı içindedir. Zaten bir müddet evvel bu amaçla "helikopterle olay yerine gidecek askeri komando birlikleri hazırlamıştı Bu komando birlikleri ilk deneylerini Doğu Anadolu'da Kürt milletine, yaptıkları zulümle ve Çanakkale ve Kayseri'de halka ve devrimci öğrencilere "Allah Allah" "Vurun Komünistlere" nidalarıyla, saldırarak verdiler. Bu komando birlikleri helikopterlerle Siirt yöresine inip, onlarca köy taradılar köylülere zulüm yaptılar sonra da iki köylüyü öldürdüler.

Ecevit Hükümeti faşist cinayet örgütleri mensubu Ülkü Ocaklı ve ÜGD'li beslemelerin kaldığı Edirnekapı Yurdu'nu aramadan boşaltırken, yurtlarının açılmasını isteyen İTÜ. öğrencilerini Jandarma birlikleri ve polis kuvvetleriyle bastırarak gözaltına aldı, dayak ve baskı uyguladı.

Şimdi Ecevit Hükümeti "sivil sıkıyönetim" lafını ağzında geveleken, Ümit Erdal gibi 12 Mart'ın Kontr-Gerillacı işkencecilerini Emniyet Örgütünün kilit noktalarına getirmekte, İngiliz emperyalistlerden uzman getirmekte, vurucu timler kurmakta, Büyük şehirlerden başlıyarak, afiş asma ve slogan yazmayı engellemek için sıkı tedbirler almaktadır.

Hergün birkaç ilerici aydın ve öğretmenin faşist örgütlerce katledildiği, onlarca halk evladının öldürüldüğü bu şartlarda, Ecevit'Hükümetinin uyguladığı "sivil sıkıyönetim" tedbirleri, ve hazırladığı , sıkı baskı tedbirleri elbetteki faşist terör örgütlerine değil, işçilerin, köylülerin, öğrenci, memur, öğretmen ve aydınların demokratik kitle örgütlerine, halkımızın devrimci mücadelesine yöneliktir.

Mesela bu baskı tedbirlerinden biri "yüksek okullar disiplin yönetmeliği" oldu. Bu yönetmelik öğrencilerin siyasi faaliyetini, hakları için mücadele etmeyi engellemekte ağır cezalar getirmektedir. Böyle bir faşist baskı tedbiri, açıktır ki, öğrencileri katleden faşist örgütlere değil, hakları için mücadele eden, siyasetle uğraşan halktan yana geniş öğrenci kitlelerine yöneliktir. Çünkü okullarda öğrencileri katledenler geniş öğrenci kitlesi değil, Kontr-gerilla ve Ülkü Ocakları, ÜGD gibi faşist cinayet örgütleridir.

Ecevit hükümetinin işbaşına geldiği günden beri yaptıkları kısaca bunlardır. "Özgürlükçü demokrası" adı altında yaptıkları, POL-DER gibi demokratik örgütleri kapatmak, öğrencilerin ve halkımızın demokratik haklarını kısıtlamak olmuştur. Yapacakları da almakta olduğu baskı tedbirleri ve "sivil sıkıyönetim"le daha fazla demokratik dernekleri kapatmak ve hakları kısıtlamak olacaktır.

Ne idiğü belirsiz "anarşiyi ve tedhişçiliği önleme" adı altında, gerçekte ne olduğu açıkça belli olan halkımızın demokratik eylemlerini bastırmak ama faşist tedhiş ve terörü korumakta,bunun kaynakları olan Kontr-gerilla, MİT, MHP, Ülkü Ocakları, ÜGD, AP vb. faşist örgütleri halktan gizlemekte ve korumaktadır. Bir kaç faşisti de yakalayarak veya devlet dairesinden atarak, halkımızdan faşist örgütlerin bütününü gizlemenin aracı yapmaktadır.

Ecevit hükümeti bütün bunları yaparken halkımıza "siz durun ben hallederim" demeyi yine ihmal etmemektedir.

İşte Ecevit hükümetinin işbaşına geldiği günden bu yana yaptıkları, halka daha fazla "özgürlük" getireceğini ve faşist teröre karşı halkı koruyacağını değil, tersine halka karşı faşist terörü, faşist terör örgütlerini, faşist diktatörlüğü koruyacağını ve korumakta olduğunu ispatlamaktadır. İlericilerin, yurtseverlerin, halkımızın kendi tecrübeleriyle bunu öğrenmelerini sağlamakta, gerçek malzemeler olmaktadır.

Dergimiz Ecevit Hükümetinin icraatının bu olacağını, bunun Ecevit ve CHP'nin komprador burjuva-toprak ağası gerici sınıf niteliğinin gereği ve kaçınılmaz sonucu olduğunu çok önceden haklı ve doğru olarak belirtti. Ecevit Hükümetinin, seçimlerin faşizmin sonu olmıyacağını, tersine faşist diktatörlüğü "siz durun" dediği halktan korumanın dolayısıyla ömrünü uzatmanın aracı olacağını başından beri belirterek, Ecevit'e yanlış olarak beslenen umut ve hayallerin boş olduğunu söyledi. Faşizmi yıkıp yok etmenin tek yolunun halk kitlelerini , onların güçlü kollarını harekete geçirmek ve demokratik halk iktidarını kurmak olduğunu söyledi.

Bugün Kontr-Gerilla, MHP, Ülkü Ocakları, ÜGD, AP'den kaynaklanan MSP ve gericilerce desteklenen, Ecevit hükümeti ve CGP, DP, Ordu içindeki bir kısım faşist güçlerce korunan faşist terör ve tedhiş yoğunlaşarak devam etmektedir. Bunun arkasında komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ekonomik-siyasi buhranın yükünü emekçi halkımıza çektirerek düze çıkmak vahşi ihtiyaç ve amacı yatmaktadır. Bu nedenle yoğunlaşan faşist terörün kendiliğinden geriliyeceğini veya yıkılacağını beklemek toplumsal gerçeklere ters düşmektedir. Tersine faşist terör kendi başına bırakıldığı ölçüde daha fazla kudurganlaşacaktır.

Dev. Say. 2'de

ÇANAKKALE HALKI FAŞİST SALDIRIYA KARŞI DİRENDİ

Çanakkale'de devrimci mücadelenin gelişmesiyle faşist demagojilerini halkımıza yutturamayan bir avuç faşist son günlerde saldırı ve terörlerini arttırdılar.

Faşistler daha önce, Çanakkale Eğitim Enstitüsünde tuvalete bomba koydular, **tenefüsten** 1-2 dakika önce patlayan bombayı devrimcilerin koyduğunu iddia ederek, halkımızı kandırmaya çalıştılar. Ancak, bununla da halkımızı kandıramadılar.

Yaz aylarında Çanakkale halkının gezdiği Kordon boyuna çıkarak, halka ve devrimcilere küfür ve hakaret eden faşistlerin bu saldırılarına son vermek amacıyla, 22.6.1978 günü Çanakkaleli devrimciler gruplar halinde kordona çıkmayı kararlaştırdılar. Bunu gören faşistler devrimcilere saldırıya giriştiler. Ancak polis önledi. Faşistlerle polis 5 dakika kadar sözde "çatıştı".

Polisin dağıtmasıyla yavaş **yavaş dağılan devrimcilerin üzerine bu çatışmaya girmedikleri halde hazır olan jandarma birlikleri ve polis saldırdı.Faşist** yüzbaşı "vurun komünistlere", "Allah Allah" diyerek askeri birlikleri halkın üzerine saldırttı ve dipçikletti.

Yaralanan 10 kişi hastaneye kaldırıldı.

Daha sonra "MHP, MİT, Kontr-Gerilla, Ülkü Ocakları Kapatılsın" "Kahrolsun Faşizm" diye bağırarak, şehir içine çekilen devrimciler barikatlar kurarak polisle çatıştılar. Devrimci tecrübenin az oluşu ve Proleter devrimci hareketin Çanakkale'de yeni gelişmeye başlamasından dolayı insiyatif ele alınamadı ve direniş, kendiliğindenci bir tarzda gelişti.

Polis ve jandarma, küçük çocuklar dahil 15 kişiyi tutukladı. Ertesi gün iskeledeki çay - bahçesinde oturan halkdan ve devrimcilerden 38 kişi ve son olarak 30 Haziran Cuma günü Eğitim Enstitülü devrimcilerden, 7 kişiyi tutukladı. Yaşı küçük olanlar bırakıldı. Toplam 45 kişi tutuklandı. Tutuklananlar, içinde memurlar bile bulunmaktadır

Bilinçsiz halk kitlelerinin, umut bağladığı CHP'nin faşistlerle uzlaşan yüzü ortaya çıktı ve maskesi bir kere daha düştü. CHP'li vali ertesi gün ÇKD (Çanakkale Kültür Derneği) ve ÇYÖD (Çanakkale Yüksek Öğrenim Dayanışma Derneği)ü süresiz kapattı

Böyle saldırılar, proleter devrimcileri yıldıramayacak proleter devrimcilerin kararlı mücadelesiyle halkımızın devrimci mücadelesi doğru çizgiye oturacak ve faşizm, sosyal faşizme **ve gericiliğe karşı halk demokrasisi mücadelesi güçlenecektir.**

VİRANŞEHİR'DE TÜM DER SEÇİMLERİNİ DEVRİMCİ-DEMOKRAT MEMURLAR KAZANDI,

Viranşehir Tüm-Der Şubesinin 25.Haziran'da yapılan olağan kongresinde Halkın Birliği taraftarları devrimci demokrat memurlar bir liste hazırlayarak . Katıldılar.

Seçimlere kısa bir zaman kala DDKD'li revizyonistler CHP ile ittifak kurarak, seçimleri kazanabilmek için sıkı bir çalışma içersine girdiler. Tüm-Der üyelerinden oy dilenmek için çeşitli yollara başvurdular Her oy dilenmeye gittikleri üyelerden ters tepki gören bu baylar, kendi başlarına kaldılar.. Ayrı bir liste oluşturup, seçimlere katılacaklarını söyleyen, milliyetçi revizyonistler her tarafta "seçimi biz kazanacağız "çoğunluk bizimledir" "Seçim günü göreceksiniz" vb gerçek dışı propagandaları ile üyelerin morallerini kırma yöntemini kullandılar. Bunlara karşı devrimci demokrat memurlar ise çalışmalarını yoğunlaştırarak her tarafta devrimci propagandalarını geliştirdiler. Revizyonistlerin yüzlerini teşhir edip, gerici propagandalarını **yerle** bir ederek, onların sınıfsal karakterlerini ortaya serdiler.

Kongre 25 Haziran saat 4'de başladı.

Seçime geçilmeden önce devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra devrimci demokrat memurlar adına konuşma yapan bir arkadaş Türkiye ve dünyadaki siyasi durumu , ve demokratik kitle örgütlerinin önemini belirtti.

Memurların kurtuluşunun ancak faşist diktatörlüğün yıkılması, sosyal faşist gelişmenin, önlenmesi ve demokratik halk iktidarının kurulmasıyla mümkün olacağını vurguladı.

Ardından seçimlere geçildi.. Seçimlerde "Revizyonistler liste çıkaramadılar. Devrimci demokrat memurların listesi 57 üyeden 55'inin oyunu alarak seçimi kazandı. 2 oy sahibi olan revizyonistlerden ise, biri seçimlere başlamadan kongreyi terk edip gitti. Diğeri ise oy kullanmadan kongreyi tek başına bir izleyici gibi seyretmek mecburiyetinde kaldı.

Seyyar satıcılar üzerindeki baskılara son

Bizler yurdun ücra köşelerinden gelip, günlük yaşantımızı sürdürebilmek için seyyar satıcılık yapan vatandaşlarız. Bize yapılan baskıları gazetemiz vasıtasıyla halkımıza duyurmayı uygun bulduk.

Biz seyyar satıcılar, (tablacı) belli bir yerimiz olmadığı için şehrin uygun caddelerinde, durmaktayız. Ailemizin ve kendimizin ekmek parasını kazanabilmek için sabahtan akşama kadar sıcağın altında adeta kavrulmaktayız. Bu da yetmiyormuş gibi, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının kolluk kuvvetleri özellikle de faşist polisler tarafından baskı görmekteyiz. Neden? Çünkü seyyar satıcılar genellikle devrimcidir. Bir kesiminin Dersimli oluşu hakim sınıfları korkutmakta ve rahatsız etmektedir? Günlük yaşantımızda hemen hemen hergün yaşadığımız, olaylardan bir tanesini anlatalım.

Bir gün trafik arabası gelip seyyar satıcıların bulunduş olduğu yerde durdu, içerisinden , uşak ruhlu bir polis inerek hiç bir gerekçe göstermeksizin arabalarımızı devirerek, gece gündüz başında beklediğimiz mallarımızı rastgele yerlere fırlattı. Peki sebep neydi? Parababası olmadığımız, kendilerine haraç vermediğimiz ve aynı zamanda devrimci olduğumuz içindir.. Bu baskılara seyyar satıcıların tepkisi olmasına rağmen etkili, bir şekilde anında karşılık verilemedi. Ancak oradan geçmekte olan halktan kişilerin tavrı oldukça olumluydu. Polislerin bu tavırlarını lanetlediler. Hatta halktan bir bayan, polislerin bu durumunu lanetledi ve bunu polisler duydular ve süt dökmüş , kediler gibi kuyruklarını bacaklarının arasına sokarak oradan uzaklaşmak zorunda kaldılar.Bunun gibi bir çok olayı daha sıralayabiliriz.

Seyyar satıcılar üzerindeki, baskıyı esas olarak tertipleyen Metin isimli uşak ruhlu bir trafik polisidir. bu cani bizzat MHP'lidir. Bazı polisler ise, kendilerinin milli boksör olduklarını söyleyip üzerimizde deneme yapmak istiyorlar. Diğer , bir mesele ise şudur: Polisler, mallarımızı alıp trafik bürosuna götürmektedirler. Bizler mallarımızı almaya gittiğimizde , sahte makbuzlarla bizden para cezası alıyorlar. Aslında ceza kesmeye hakları yoktur. Çünkü ceza kesmek belediyeye aittir.. Ayrıca bırakalım ceza kesmeye yetkileri olmadığını, 18 yaşından küçüklere ceza kesilmemesi, gerekirken bunlara da ceza kesiyorlar. Bu gibi baskılar tehditler sürekli olmaktadır, artık bıçak kemiğe dayanmıştır. Bu olanlar bize şu gerçeği bir kez daha kavrattı. Birlik ve beraberliği sağlayamazsak, halklan birleşemezsek, hakim sınıflara, ve onların kolluk kuvvetlerine, karşı etkili bir mücadele veremeyiz. Ve amacımıza ulaşamayız. Bizler kurtuluşumuzun MDHD'yle, olacağını kavrıyor, önümüze çıkan engelleri, birleşerek ve hatalardan dersler çıkararak alt etmeye kararlıyız.

Biz seyyar satıcılar son olarak şunu söylüyoruz; Komprador patron-ağalar ve onların kolluk kuvvetleri hangi iğrenç baskılara başvururlarsa vursunlar, hangi kılığa girerlerse girsinler, çabaları boşunadır. Çünkü tarih emperyalistleri ve uşaklarını , çöplüğe, halk kitlelerinin de başarıya ulaşacağını ispatladı. Faşist diktatörlüğü yıkma, sosyal-faşist gelişmeyi önleme,demokratik halk iktidarını kurmak için, birlik, mücadele, zafer şiarıyla ileri!..

FAŞİST POLİSLER DEVLET KADEMELERİNDEN TEMİZLENMELİDİR!

Seyyar satıcılardan bir gurup.

HALKIN BİRLİĞİ :Haftalık Dergi, Sahibi:Hayrabet Honca, Sorumlu yazıişleri müdürü:Güzel Aslaner, İdarehane:Klodfarer cad 25/12 Divanyolu-İst, Dizgi:İlpar Grafik Genel Dağıtım:Bir-Da Bilgi yurdu sok 6/4 Cağaloğlu-İst, Baskı: Daily News Web Ofset, Yazışma adresi:PK 1297 Sirkeci-İst, Ankara Dağıtım:Fikri Noğiş, İzmir Dağıtım Dallg, Ödemeler İçin: Posta Çeki No:10287/3 Ankara

Baştarafı Sayfa 1'de

Bugünkü şartlarda faşist teröre karşı mücadele her zamankinden daha sıkıca bir şekilde onu koruyan ve halkla gerici-faşist baskılar, getirmekte olan Ecevit hükümetine karşı mücadeleyle birleştirilerek , yürütülmek zorundadır. Bunu ücretlerin dondurulmasından acı çeken geniş işçi kitleleri hayat pahalılığından yanan köylüler ve memurlar, faşist katiller karşısında eli kolu bağlanmak istenen öğrenciler, dernekleri bir yandan kontr-gerillaca yakılırken bir yandan Ecevit hükümetince kapatılan POL-DER'li polisler "bu iktidara karşı mücadele zorunlu hale geldi" diyerek çok iyi anlamaktadırlar.

Ecevit'in yaptığı sahte umutlar işbaşındayken yaptığı gerçekler karşısında yıkılmakta, şimdiye kadar "siz durun" aldatmacasına uyan bir kısım aydınlarımız artık bu gerici aldatmacayı görmekte halkımıza , "siz durun" demekten vazgeçmektedirler.

İşte gerçekler Ecevit hükümetinin faşist terörü ve diktatörlüğü, korumakta olduğunu herkese daha iyi göstermektedir. zaten ekonomik bunalım karşısında komprador patronlar için zam üstüne zam yaparak ücretleri donduran Ecevit'ten, siyasi bunalımda aynı komprador patronlara değil de işçilere ve halka hizmet etmesi sözkonusu olamaz. Siyasi, bunalımda da Ecevit'in düze çıkaracakları kaçınılmaz olarak kompradorlar olacaktır.İşte Ecevit'in Faşist terörü,örgütleri ve diktatörlüğü korumasının,halka baskı yapmasının ve yeni yeni baskı tedbirleri almasının, nedeni budur.

Bugün faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin, onun koruyucusu Ecevit hükümetine karşı mücadele etmeden başarılamayacağı gerçekler tarafından ispatlanırken, aynı zamanda, bu mücadelenin halk kitlelerinin, seferber edilmesi dışında, hiçbir yolla başarılamıyacağı, "siz durun" diyen şu veya bu burjuva kesimine bel bağlamakla başarılamayacağı da gerçekler tarafından daha çok ispatlanmaktadır.

Bu gerçekler karşısında bütün ilerici, yurtsever, demokratlar , bütün ilerici halk kitleleri, yoğunlaşan faşist teröre karşı, onu koruyan Ecevit hükümetine karşı, kitle eylemlerinin içinde toplanmalıdır. Faşizmin terörüne, Ecevit hükümetinin gerici-faşist baskılarına, karşı halkını seven herkes bu mücadele etrafında toplanmalıdır.

Derneklerin kapatılmasına ve demokratik hakların gaspedilmesine, karşı, "sivil sıkıyönetim" tedbirlerine karşı, hergün bir yerde teker teker, topluca öğretim üyesi, öğrenci, işçi, köylü, memur katleden faşist teröre karşı özgürlükten ve demokrasiden yana herkes kitle mücadeleleri içinde toplanmalı, mücadele etmelidir.

Bazı küçük burjuva maceracılarının sandığının ve umutsuzluğunun, tersine faşizmi mezarına gömecek halk savaşının yolu da bugün bireysel terörizmden değil bu kitle mücadelelerini geliştirmekten geçmektedir Faşizme karşı mücadele, bu mücadeleyi kendi sosyal-faşist diktatörlük amaçları için kullanmaya çalışan TKP, TSİP, [illegible] gibi sosyal-faşist partilere karşı mücadeleyle birleştirilmelidir ki, halk kitlelerinin alınteri ve kanı sosyal-faşistler için değil, gerçek bir halk demokrasisi kurmak için akmış olsun. Rus uşağı revizyonistlerin gerçek yüzünü henüz yeterince görememiş olanlar bunun önemini ilk anda anlamıyabilirler. Ama Etyopya, Afganistan ve G.Yemen'deki gerçekler bunun önemini bize açıklamaktadır.

Faşist diktatörlüğe, teröre, karşı kitle mücadelesini sosyal-faşistlere karşı mücadeleyle birleştirerek yükseltelim. Bu mücadelenin faşist diktatörlüğün koruyucusu Ecevit Hükümetine karşı mücadeleyle birlikte yürütülme zorunda olduğunun bilinciyle hareket edelim. Faşizmi yok edecek olan halk savaşı şartları ancak bugün bu mücadeleyi vermekle doğabilir.

İşçi ücretlerinin dondurulmasına karşı çıkalım

Ecevit Hükümetinin Sendika, ağalarıyla elele vererek işçi ücretlerini dondurma girişimleri yavaş yavaş sonuçlarını vermektedir. Dergimiz baskıya hazırlanırken Türk-İş Başkanı Halil Tunç'la Ecevit görüşerek, Devlet teşekküllerinde çalışan yaklaşık yarım milyon işçinin ücretleriyle ilgili ortak anlaşmaya vardılar. Bu anlaşmadan sonra da Ecevitle DİSK yöneticileri bu konuda görüşmeler yapacaklardır.

Ecevit-Tunç görüşmesi, sonucu varılan anlaşma, işci ücretlerini fiyat artışları karşısında donduran tam bir işçi düşmanı anlaşmadır. Anlaşmanın sonuçları kısaca şöyledir:

Bugün yapılacak olan toplu sözleşmede, işci ücretlerindeki önümüzdeki birinci yıl ve ikinci yıl için artışın tavanı,1976 yılındaki fiyat artışları karşısındaki işci ücretlerin gerçek durumu kadar olacak. Yani devlet teşekküllerinde çalışan işçiler önümüzdeki iki yıl için, ücretlerindeki artışla bugünkü fiyatlar karşısında ancak en fazla 1976 yılındaki gerçek ücret durumlarına kavuşabilecekler.Tabii ki bu toplu sözleşmelerdeki ücret artışlarındaki en üst sınırdır. Bu sınırdan alt düzeyde olması ise serbesttir. 76 dan bugüne kadar fiyat artışları dikkate alınarak yapılan hesaba göre önümüzdeki iki yıl için sözkonusu işçilerin ücretlerindeki artış en fazla günlük 90-120 lira olacaktır.

İşci ücretlerine konan en fazla artışla 1976 yılının fiyatlar karşısındaki ücretleri - nin gerçek durumu bugünkü fiyatlar karşısında sağlanmış olacaktır. Yani işçilerin önümüzdeki, iki yıl alabilecekleri en fazla ücret, eğer bugünkü fiyatlar iki yıl boyunca artmazsa, 1976'daki gerçek durumu sağlıyacak - tır. Yoksa bugünkü fiyatlar önümüzdeki iki yıl boyunca artacak olursa, işçilerin en fazla ücreti 1976'nın gerçek durumundan , çok gerilere düşen bir durumu yaratacaktır. Paranın sürekli değer kaybettiği, fiyatların sene bir demeden iki defa arttığı Türkiye'deönümüzdeki iki yıl fiyatların artacağı şimdiden bellidir. Dolayısıyla Ecevit-Tunç, görüşmesinin devlet teşekküllerindeki işçiler için getirdiği, sonuç; işçilerin en fazla ücret artışıyla dahi 1976 yılındaki gerçek ücretlerin gerisinde bir duruma düşecekleridir. Bu sonuç ancak en fazla artışla sağlanacaktır. Buna daha az bir artışın olabileceğini de eklediği - mizde bu 1976'nın ne kadar çok gerisinde bir duruma düşüleceği şimdiden bellidir.

Ayrıca anlaşma öğrenilebildiği kadariyle ikramiyelere de sınır koyarak azaltmakta ve diğer yan artışları da yukardaki, artışın içinde öngörmektedir.

İşte Ecevit sendika ağalarının ücretleri dondurma politikasının ilk sonucu budur. Bu sonuç Ecevit-DİSK görüşmesinin , Tunç ile diğer alanlardaki anlaşmaların da sonuçlarına ışık tutmaktadır. Türk-İş ve DİSK'in başındaki sendika ağalarıyla Ecevit'in işbirliği yaptıkları , bu politika işçiler için ikiyıl öncesinin ve bugünün geçim seviyesindeki çok daha alt düzeyde bir geçim seviyesi demektir. İşçileri açlıktan ölmemek için yaşamaya mahkum etmek demektir.

Ecevit'in işci ücretlerini, dondurmak için yaptığı diğer somut bir girişim de Etibank işçilerinin toplu sözleşmesine müdahalesi oldu. Etibank işçileriyle ilgili imzalanmış toplu sözleşmeyi Ecevit, ücretlerde fazla artış sağlıyor diyerek bozacağını belirtti. Ecevit'in bu tavrı tam bir işçi düşmanı tavrıdır. Fiyatlar ikide bir artarken, "fazla artıyor" demiyen tersine kendisi bizzat arttıran , komprador patronların üst üste zam isteklerini yerine getiren, onların vergi iadesindeki isteklerini tereddüte bile düşmeden karşılayan Ecevit, Etibank işçilerinin almış olduğu birkaç kuruşluk ücret zammını çok görmekte toplu sözleşmeyi durdurmaktadır.

Ecevit hükümete gelmeden önce meydanlarda bol bol"biz işçiden yanayız","iktidara gelirsek işci ücretlerini arttıracak,sömürüyü ortadan kaldıracağız""iş çiyi iktidara getireceğiz" diye nutuk atardı. Şimdi hükümettedir ve işci ücretlerini dondurarak, eski durumundan daha fazla kötüleştirmektedir. Bu gerçekler, Ecevit'in seçim meydanlarında oy avcılığı için sahte vaadler verdiğini ama gerçekte işçinin menfaatini değil patronların menfaatini savunduğunu göstermektedir. Bu gerçekler, Ecevit'in komprador patron ve ağaların temsilcisi olmasının tabii sonucudur. Bu gerçekler Ecevit in övünerek söylediği "işçiyi de patronları da memnun etmenin" mümkün olmadığı, bunu söylemenin patronları memnun edip, işçileri aldatmak olduğunu çok iyi ispatlamaktadır. Bu gerçekler işçilere yaşamak için pat - ronlarla mücadele etmekten başka yol olmadığını çok iyi gös - termektedir.

Ecevit Tunç'la görüşmesin - den sonra işçilere sendika seçmede referandum hakkının tanınacağından, işten atmaları zorlaştıracağından bahsetmektedir.Bunlar işçileri ücretleri dondurmaya karşı mücadele etmesinler diye ortaya atılan sahte vaatlerdir. Çünkü daha geçen aylarda , Yargıtay 9.Dairesi referandum hakkını işçilerin elinden alan, ayrıca toplu sözleşmeyi ek olarak bir yıl fazlasıyla uzatabilme yetkisini patronlara tanıyan kararlar aldı. Ecevit işçileri uyutmak için vaatler vereceğine bu kararları engelleseydi. İşçi düşmanı kararları engellemiyen, Ecevit'in tam da ayni konularda vaatler vermesi sahtekarlığını, apaçık göstermiyor mu?

Bugün Ecevit bir yandan halkımızın demokratik derneklerini kapatıp, haklarını gaspederken, ve "sivil sıkıyönetim"den bahsederken, diğer yandan sendika ağalarıyla da anlaşarak işçi ücretlerini dondurmaktadır. Bu ayni işçi ve halk düşmanı politikanın iki yanıdır. Ecevit'in, hiçbir güzel lafı bu gerçeği, gizleyemez.

Ecevit bu halk düşmanı politikayı güzel laflarla süsle - yip, sendika ağalarıyla anlaşıp rahatça yürütebileceğini sanı - yorsa, komprador patron ve ağaları böylece düze çıkaracağını, sanıyorsa, çok fena aldanıyor..

İşçilerimiz Ecevit'in ücretleri dondurma faaliyetine, sendika ağalarının engellerini yıkarak mücadeleyle cevap verecektir.Bütün bu gerçekler işçilere Ecevit'in hiçbir vaadine inanmamak gerektiğini öğretmektedir.

Bugün Ecevit'in ücretleri dondurma girişimlerini başta komprador patronlar ve uşakları alkışlamaktadır. MC'nin baş destekçisi Tercüman gazetesi yazarları, "Seyinçle karşılıyoruz" demektedirler. İşçiler ücretlerin dondurulmasına karşı çıkacak,Ecevit'e ve sendika ağalarına bütün komprador patronlara ve sevinçle karşılayan MC'li faşistlere gereken dersi verecekler - dir.

- İŞÇİ ÜCRETLERİ DONDURULAMAZ!
- ÜCRETLERİN DONDURULMASINA KARŞI BİRLEŞELİM!

ECEVİT HÜKÜMETİ İŞKENCECİ KATİLLERLE KOLKOLA

İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı 12 Mart faşizminin eli kanlı işkencecilerini yeniden emniyet örgütünün sorumlu görevlerine getirmektedir. İrfan Özaydınlı Ümit Erdal adlı işkenceciyi Emniyet Genel Müdürlüğü Şube Müdürlüğüne atadı. Oktay Ergin adlı 6-7 Eylül olaylarının başını çekmiş yirmi yıllık ajan provakatörü ise Emniyet Genel Müdür Yardımcılığına atadı.

Ümit Erdal 12 Mart faşizmi döneminde yurtseverlere ve devrimcilere yapılan ağır işkenceleri bizzat yönetmiş, işkence odalarında kontr-gerilla mensubu olduğunu övünerek söylemişti.1974 yılında yine Ecevit'in sünger çekme politikasıyla diğer işkencecilerle birlikte sözde kendisini halktan gizleyen Ümit Erdal şimdi tekrar şube müdürlüğüne getirilerek, yine halka iş - kence görevini aktif olarak yapmak için işbaşındadır. Ümit Erdal'ın diğer bir hüneri de 12 Mart döneminde yurtseverlerin , ve devrimcilerin evlerini basmada, devrimci militanları vurmada "usta" olması, vurucu timleri yönetmesiydi.

Oktay Ergin ise, 1950'lerde, Türk-Yunan düşmanlığını körüklemek için İstanbul'da yapılan , ırkçı yağma ve saldırı olaylarının baştertipçisi bir MİT ajanıdır. 12 Mart döneminde kontr-gerilla ile ilişkili olduğu ileri sürülen Oktay Ergin, Ecevit Hükümeti tarafından en son Emniyet Genel Müdür Yardımcılığına atandı.

Bugün Ecevit Hükümetinin bunları Emniyet örgütünde sorumlu görevlere ataması tesadüfi bir olay değildir. Tersine Ecevit Hükümetinin halkımızın devrimci mücadelesine karşı geliştirdiği gerici-faşist baskıların bir parçasıdır. Hükümete yakın bir çevrenin dergisi olan Yankı geçen sayılarından birinde, Hükümetin "iç güvenlik"le ilgili tedbirlerini yazarken, Emniyet Örgütünü "dinamikleştirmek"ten, ve "vurucu tim"lerin kurulaca - ğından bahsediyordu. İşte Ece - vit Hükümeti, halkımızın devrimci mücadelesini ezmek için artık "özgürlükçü" tatlı sözler yerine "kanlı baskılar" getir - mekte olduğu için Ümit Erdal, Oktay Ergin gibi Kontr-Gerillacı işkencecileri işbaşına getirmektedir. Halkı yıldırmada (!) "dinamik" ve devrimcileri vurmada "vurucu güç" olan, eski tecrübeleriyle bu işleri iyi başaranları bu nedenle işbaşına getirmektedir.

Bugün MC taraftarı faşist çeteler ve Kontr-gerilla hergün ilerici ve yurtsever kişileri öldürmekte ama her nedense(!) yakalanamamaktadırlar. Bunların esas yöneticisi olan MHP, Ülkü Ocakları, AP ve Kontr-Gerilla , MİT gibi örgütlere dokunulmamaktadır. Ümit Erdal, Oktay Ergin gibi işkenceciler zaten öteden beri bu kuruluşlarla birlikte ve elele işkence yaptılar, çalıştılar. Dolayısıyla Ecevit kalkar da "biz sağcı teröre karşı da bu tedbirleri alıyoruz" derse büyük bir ikiyüzlülük daha yapmış olur. Çünkü Ümit Erdal, Oktay Ergin gibileri zaten sağcı faşist terörün elebaşılarındandırlar.

Ecevit Hükümeti ve İçişleri Bakanı Özaydınlı Halkımıza ve demokratik kuruluşlara karşı yeni baskılar tezgahlamaktadırlar. Bu nedenle eski sıkıyöne - tim komutanlarından olan İçişleri Bakanı Özaydınlı'nın "kader arkadaşlarım" dediği 12 Mart'ın Kontr-Gerillacı ve MİT'çi işkencecilerini tekrar harekete geçirmektedirler. Bunlar Ecevit'in halkımıza seçim meydanlarında "işkencecilerden hesap soracağız" vaatlerinin, sahteliğini çok iyi göstermektedir. O zamanda devrimciler Ecevit'in oy avcılığını ve vaatlerinin sahteliğini halkımıza anlatmışlardı... Rus taraftarı revizyonistlerin, "Üç Dünyacı" oportünistlerin kendi menfaatleri için Ecevit'i, desteklerken halkımıza şirin göstermelerine karşı çıkmışlardı.

MC hükümetlerinin yurtseverlere, devrimcilere, halkımıza karşı giriştikleri katliamlar, işkenceler nasıl ki halkımızı kararlı mücadeleden vazgeçireme - diyse, Ecevit'in getirmekte olduğu baskı ve işkenceler de vazgeçiremeyecektir. Bütün gericiler gibi Ecevit hükümeti de halkımız karşısında iflas edecek, kolkola girdiği faşistlerin akibetine düşecek halkımızca lanetlenecektir.

KAHROLSUN İŞKENCECİ KATİLLER!

Ecevit'in öğrenci gençliğe hediyesi:

Faşist yönetmelik

Ecevit Hükümeti Yüksek Öğrenim gençliği için yeni yasak ve baskı tedbirleri alıyor. Milli Eğitim Bakanlığına bağlı bütün yüksek okulları kapsıyan "Öğrenci Disiplin Yönetmeliği" yeniden düzenlenerek yürürlüğe girmiştir. Ecevit Hükümeti Yönetmelikte yaptığı yeni değişikliklerle yüksek öğrenim gençliği üzerindeki faşist baskı ve yasaklamaları arttırmaktadır.

Ecevit Hükümetinin yeni yönetmeliği yüksek öğrenim gençliğine en başta siyasi mücadeleyle ilgilenmeyi yasaklamaktadır. Okullarda siyasi partilerin,yan kuruluşlarının, dernek ve diğer kuruluşların propagandasını yapanlar, bu kuruluşlara ait yazı bildiri, ilan, afiş, resim ve benzeri propaganda araçlarını dağıtanlar ve asanlar yeni yönetmeliğe göre okuldan sürekli uzaklaştırma cezasına çarptırılacaklardır.

Yine kişisel veya toplu eylemler düzenlemek, teşvik etmek ve bu eylemlerde görev almak yeni yönetmeliğe göre suç sayılmakta, uzun süreli uzaklaştırma ve zorunlu okul değiştirme cezalarına çarptırılmaktadır.Diyelim ki, öğrenciler kendilerine yönelen faşist bir saldırıyı kınamak için bir eylem yapacak olurlarsa yeni yönetmeliğe göre bu polis ve idarenin işidir,öğrenciler kendini savunamaz "görevleri kanunlarla belirtilmiş, kimselerin görevlerini üstlenmek"ten dolayı öğrenciler "suç" işlemiş olurlar ve yukardaki cezaya çarptırılırlar.

Aynı cezaya, sözde başka kişi veya grupların inanç ve siyasi düşünceye göre ayırmayı, kınamayı, kötülemeyi amaçlayan eylemler düzenleyenler ve katılanlar da çarptırılacaklar. Örneğin öğrenciler Ülkü Ocakları gibi faşist bir kuruluşun veya faşist, bir okul yöneticisinin öğrencilere yönelik gerici bir düşüncesini kınayan eylemler düzenleyecek olurlarsa okuldan uzun süreli uzaklaştırılacaklardır.

Ayrıca okul yöneticilerine ve güvenlik kuvvetlerine şu veya bu şekilde karşı çıkan öğrencilerin de cezalandırılması yeni yönetmelikçe öngörülecektir.

Yeni yönetmelik "öğrencileri derslere sokmamak" gibi bahanelerle de öğrencileri okullardan sürekli uzaklaştırmayı öngörmektedir.

Yeni yönetmelik bunlardan başka da öğrencilere çeşitli ceza ve yasaklamalar getirmektedir.

İşte Ecevit Hükümetinin halkımıza ve demokratik derneklere karşı gittikçe arttırdığı gerici-faşist baskılardan yüksek öğrenim gençliğine "hediyesi"de bu oldu.

Yeni yönetmelik Milli Eğitim Bakanlığına bağlı bütün yüksek okullarda öğrencilerin gerek kendi akademik-demokratik hakları için, gerek faşist baskılara karşı, gerekse halkımızın sorunlarıyla ilgili toplantı, forum, boykot v.b. eylemler yapmalarını yasaklamakta, ağır cezalar getirmektedir. Bu yönetmelik sonuçta iktidarlara köle olmıyan öğrencileri okullardan temizlemeyi amaçlamaktadır.

Ecevit Hükümete gelmeden önce değil öğrencilere, memur ve polislére bile sendikal haklar, tanıyacağını, siyasetle ilgilenmelerini sağlıyacağını vaadediyordu. Sözde "Özgürlükçü düzen" adını verdiği politikasıyla bütün halka sözde özgürlük getireceğini söylüyordu. Tabii Ecevit bütün bunları "halkı baskı altına alırsanız komünizm gelir" gibi sözlerle de ifadesini bulan bugünkü düzeni halkın eylemin den korumak için, yıkılmaktan kurtarmak için yapıyordu. Efendileri hakim sınıflara "baskıyı biraz daha azaltırsanız halk mücadeleden vazgeçer" demek istiyordu. Seçimlerde ve meydanlarda attığı bütün özgürlük nutukları ise hep halkı kendi kollarıyla mücadeleden vazgeçirmek uyutmak içindi.

MC faşistlerinin bütün terör ve saldırılarına rağmen halkımızı yıldıramadığı bir dönemde, Ecevit hakim sınıfları buhrandan sözde düze çıkarmak, halkımızın mücadelelerini "tatlı sözlerle" bastırmak için hükümete geldi. İlk zamanlar "siz durun, hükümet halleder" politikasıyla halkımızın devrimci mücadelesini pasifize ederek bastırmaya çalıştı. Daha sonra "sağa da, sola da karşı çıkma" adı altında, "anarşiyi durdurma" adı altında, faşist terörün sivri yanlarını törpülemeyi de göstererek, halka yavaş yavaş baskı tedbirleri getirmeye başladı.

Bugün aynı Ecevit Hükümeti öğrenci ve öğretmen öldüren faşist katilleri rahatsız etmemekte ama öğrencilerin kendi hakları ve güvenlikleri için yapacakları eylemleri yasaklamakta ağır cezalar getirmektedir. Dün meydanlarda "Analar evlatlarınızın öldürülmesini önlemek için oy verin" demagojisi yapan Ecevit bugün halkımızın evlatlarına kendi haklarını savunmayı yasaklamakta, öğrenim özgürlüğünü engellemektedir.

Bugün Ecevit belki de bütün yüzsüzlüğüyle aynı demagojiye başvurarak "biz bunu öğrenciler rahat okusun diye getiriyoruz." diyecektir. Fakat kölece yasakların olduğu bir yerde öğrencilere ne rahat vardır ne de öğrenim özgürlüğü. Tersine tek şey vardır: Polis copu, jandarma dipçiği. Zaten faşistlerin öğrencilere saldırmalarının nedenide onların köleliği reddedip, akademik-demokratik hakları ve halkı için mücadele etmesi değilmidir?

Ecevit Hükümetinin getirdiği faşist yönetmelik, komprador patron ve ağaların gerici hükümeti olduğunu bir kere daha ispatlamakta, halka bulunduğu vaatlerin sahtekarlığını ortaya dökmektedir.

Nasıl ki faşist MC'nin terörü öğrenci gençliğimizi kendi hakları ve halkımız için mücadele etmekten yıldıramadıysa, Ecevit'in getirdiği yasaklama ve baskılar da yıldıramayacaktır. Öğrenciler yeni yönetmeliğe karşı haklı mücadelelerini yükseltecek ve bu gerici tedbirleri de yerle bir edeceklerdir.

Yurtsever basına baskıların bir parçası:

HABERLEŞMENİN KONTROLU VE ENGELLENMESİ

Yurtsever Devrimci basına yönelen baskılar aralıksız sürdürülüyor. Dergimiz Halkın Birliği'de bu baskılara uğramada ön sıralarda yer alıyor. Hakim sınıfların ölümüne korktukları, düşünceleri savunan, gerçekleri halka açıklayan bir derginin baskılara hedef olması normaldir.

Hükümet yetkililerince H.Kurtuluşu ve H.Yolu'nun gizli örgüt olarak gösterilmesinden ve Kava Yayınları'nın aynı şekilde ele alınıp, provakasyon tezgahlanmasından sonra, baskılar devam ediyor.

Bunlara verilecek çok sayıda örnek vardır. Dergimizi ve diğer yurtsever devrimci dergileri satanlar, bu dergilerin afişlerini yapıştıranlar gözaltına, alınmakta, işkenceye uğratılmaktadır. Gaziantep'te dergimizi , ve devrimci yayınları dağıtan . BİR-DA sık sık basılmakta, aranmaktadır. Bu aramalarda kanunlara aykırılık tespit edilmediği halde aynı faaliyet polisçe sürdürülmektedir.

Bir başka baskı postada uygulanmaktadır. Dergimize gönderilen bazı yazılara ve kolilere postada el konulmaktadır. Almanya'dan gönderilen bir dizi kitap kolisi bu şekilde postada sözde "kaybolmuş"tur. Sözde "kaybolmuş" diyoruz. Çünkü, bu kitap dizisinin (15 ciltten)bir kaçı elimize geçti ve elimize geçenlerin sıra numarası 1, 3, 6, 11'dir. Yine yurtdışındaki bazı abonelerimize postaladığımız dergilerimiz abonelerimize ulaştırılmamaktadır. Hong Kong'daki bir abonemizin 30'u aşkın sayıdan ancak bir tanesi eline geçmiştir.

Postada el konulan mektupların son belirgin örneği Erzincan ile ilgilidir. Bu ilden dergimize yollanan bazı mektuplara postada el konmuştur. Son olarak Erzincan 1 Mayıs mitingine ait haber ve fotoğrafları içeren mektup postada "kaybolmuş tur". Erzincan'da üzerine yaygaralar koparılmasına, faşistlerin yarattığı korku havasına H. Kurtuluşu, H.Yolu, Devrimci Yol ve Kürt milliyetçileri gibi küçük burjuva örgütlerinin baltalamalarına rağmen İleri Seramik İş sendikası tarafından gerçekleştirilen ve 2500 kişinin katıldığı bu eylem, işte bu nedenle dergimiz tarafından duyurulmamıştır. Türkiye'de başka yayın organlarında yer almayan bu eylem hakkında devrimci kamuoyunun bilgi edinmesi böylece önlenmiştir. Erzincan'dan yollanan 1 Mayıs mitinginin yazı ve fotoğraflarına el konulması, daha sonra bu ildeki okuyucularımızın yazdıkları mektuplarla açığa çıkmıştır.

Halkın Birliği'ne yönelik baskıların bir başkası posta kanalıyla olan bütün haberleşme , ve yazışmaların kontrol edilmesidir. Bilindiği gibi bu kontrol öteden beri uygulanmaktadır Yurtsever yazarların, demokrat, ve devrimcilerin mektupları okunmakta telefonları dinlenmekte, telefon konuşmaları teybe alınmaktadır. Bunun bir çok örneği ortaya çıkarılmıştır. Halkın Birliği'ne gelen mektuplarda önce okunmakta, gerekli görülenlerin fotokopileri alınmaktadır. Bu kontrol nedeniyle mektuplar elimize 3 gün ile bir hafta arasında değişen bir gecikmeyle geçmektedir. Polis veya, MİT okunan mektupları kuvvetli, ve aynı türden zamklarla yapıştırmaktadır. Elimize geçen mektuplar bu olguyu ortaya koymaktadır. Tabii, bazı mektuplara , bu arada el konmaktadır. Ondan sonra politikacılar demokrasiden, haberleşmenin kutsallığından, özgürlüğünden ve gizliliğinden utanmazca bahsetmektedirler. Siz hangi özgürlükten bahsediyorsunuz. Bu laflarla kargaları bile kendinize güldürüyorsunuz.

Son olarak bir noktaya daha dikkat çekelim. Dergimize yollanan mektupların bazıları provakasyona hizmet edecek niteliktedir. Biz bu mektupları yollayanları tanımadığımız için, yollayanların gerçek durumları ve nitelikleri hakkında açık bilgimiz yoktur. Bu yüzden, iyi niyet ve duygularla yazan fakat böyle provakasyonlar için malzeme oluşturan okuyucularımızın , mektuplarıyla provakasyon yaratmak amacıyla yazanlar arasında her zaman açık bir ayrım yaparak iyi niyetlileri eleştirmek ve uyarmak imkanını bulamıyoruz. Bu nedenle de bu tür mektuplara genel olarak ilgi göstermiyor cevap vermiyoruz. Bazı karanlık kişilerin yolladıkları mektuplarla ilgili en belirgin, örnek, Kınık ve çevresinden dergimize yazan ve kendisini İskender Gündüz adıyla tanıtan (gerçek istimin bu olup olmadığını, bilmiyoruz) kişinin mektuplarıdır. Bu kişi ilk çıkışında dergimize abone olmuş, çevresinden abone bulmuş ve sürekli mektup yazmıştır ve halen yazmaktadır. İlk sıralarda ve bir süre sonrasındaki abone taleplerinin yerine getirilmesi dışında, bu kişiye en küçük bir cevap verilmemiş ve hiç bir yazısına dergimizde yer verilmemiştir. Buna rağmen bu karanlık kişi abonelik durumuna son verdiğimiz halde provokatif nitelik taşıyan bir çok mektubu dergimize yollamaya devam etmiştir.

Halkın Birliği bütün oyun baskı ve engellere karşı savaşmakta kararlıdır. Okuyucularımız, bütün bunları dikkate alarak dergimize yazdıkları mektuplarda bazı yazılar için gereksiz olan somut isim ve yer gibi ayrıntılara yer vermemelidirler Tabii bu gerektiği yerde ayrıntılara yer vermemek anlamını taşımaz; hangi somut ayrıntının , hakim sınıflarca bilinmesinin , zararlı olduğunu özenle tespit etmek ve buna göre davranmak gerekir.anlamına gelir. Yoksa halk için gerekli olan ve hakim sınıfların bilmesinin önem taşımadığı bütün ayrıntılara yer verilmelidir. Yine okuyucularımız önemli haber ve yazıları taahhütlü olarak atmalı, gerektiğinde elimize geçip geçmediğini dergimizden sormalıdırlar.

Yurtsever Devrimci basına baskılar, kompradorları ve ağaları yıkılmaktan kurtaramayacak halk demokrasisi mücadelemizi , zafere ulaşmaktan alakoyamıyacaktır.

Kayseri Eğitim Enstitüsü

Faşist işgali kıran öğrenciler mücadeleyi sürdürüyor

Kayseri Eğitim Enstitüsü'nün açılmasından günümüze kadar Yurtsever Gençliğin faşist saldırılara, pasifizme ve Maceracılığa karşı mücadelesi adım adım yükseldi. Okul açıldığında geniş kitle toplanarak faşist işgal altındaki okula derli toplu gitmeye başlandı. Yurtsever Gençlik ilk dönemlerde faşist güçlerle açık çatışmaya girilmeden güçlerini toplamaya çalıştı. Bu dönemde devrimci güçler dağınık ve örgütsüzken faşist güçlerle, açık çatışmaya girmeye çalışan, Devrimci Yol'un maceracı çizgisi pratikte iflas etti Kitlenin tek yumruk gelip gitmesine karşı çıkan PDA oportünizminin taktikleri iflas etti. Okulda anti-faşist güçleri birleştirerek esas mücadele MHP li faşistlere yöneldi. Devlet güçleri ile mümkün olduğunca çatışmaya girmeme taktiği izlendi.

Bu doğru taktik hayata geçirilerek faşistler geriletildi.. Okulda faşistlerin gerilemesi sonucunda teker teker okuldaki faşist elebaşıların toplu halde dövülerek atılması faşistleri daha geriletti.

Faşistler gittikçe yok olduklarını anlamaya başlayınca Türkiye'nin her tarafında olduğu gibi toplu katliamlara başladılar. Faşistler, Yurtsever Devrimci Öğrencilerin geçtiği yola bomba koydular. Bombanın zamanından önce patlaması ile iki çocuk yaralandı. Yurtsever Gençlik diğer anti-faşist güçlerle, bu olayı protesto etti.

Faşistlerin bomba saldırısı, bir çaba vermeyince okulda polis desteğiyle işgale yeltenen faşist güçlerin işgal hevesleri kursaklarında kaldı. Okulda faşist işgale zemin hazırlayan, güçler faşist sözde "emniyet" güçleridir. Bunlar okuldan polisleri dışarı çıkararak, okula gizlice yerleşen faşist beslemelerin işgalci hareketine yardımcı oldular. Okul dışındaki faşist güçleri püskürten Yurtsever güçlere saldırdılar. Faşist Albayın vurun "komünistlere" diyerek emir vermesi ile jandarma polis öğrencileri kız-erkek demeden dipçikledi, copladı.

İşgal hevesleri kursağında kalan faşist sürüler suçlu olmasına rağmen faşist vali'nin isteğiyle 4 yurtsever cezaevine atıldı. Okulda etkinliğini yitiren faşistler fünye patlatarak, okulda kargaşalık çıkaracak kadar acizleştiler. Okulda etkinliklerini yitiren faşistlere karşı, faşist ideolojiyi aralıksız teşhir etme ve saldırılarını boşa çıkarma görevi hala güncelliğini korumaktadır. Faşistlerin, hakimiyetinin kırılması devrimci saflarda rahatlamaya değil, mücadele ruhunun gelişmesine yol açmalıdır..

Bir de dikkati çeken nokta, sosyal faşistlerin tavrıdır.

"Maocu bozkurtlar" diyerek, gazetelerinde dergilerinde yalan kusan bu halk düşmanları, CIA'nın bir kolu dediği devrimcilerle Ülkücü faşistler arasındaki çatışmalarda anti-revizyonist grupları izlemek zorunda kaldılar. Bunlar faşizme ve sosyal faşizme karşı mücadele eden güçlerin özellikle Yurtsever Gençliğin kitleler üzerindeki büyük prestijinden korkmaktadırlar. Alttan alta taban yaratmaya çalışmaları boşunadır.

Faşistlerin değerli dostları Aydınlıkçılar ise tam ilkesizlik içinde bir yandan (Maceracı revizyonist dediği yurtsever güçlerin peşine takılmışlar öte yandan aktif mücadeleyi engellemeye, devrimci güçleri faşistler karşısında dağıtmaya çalışmışlardır. Kitlelerin kararlılıkla faşistlere yöneldiğini gören bu dönekler takımı "Macera oluyor" diye yaygara yapmaktadırlar.

Kayseri Eğitim Enstitüsün'nden Yurtsever Gençlik kararlılığını şöyle belirtiyor:

"Saflarımızı daha sıklaştırarak, saldırı ve yılmadan faşizme ve sosyal faşizme karşı yurtsever gençliğin mücadelesini daha ileri götürerek Demokratik Halk iktidarıyla Kurtuluşa kavuşacağız"

Faşist katliamlar öğretmenlerin mücadelesini durduramaz

Bir hafta içinde sadece Istanbul'da 3 Eğitim Enstitüsü öğretmeni faşistlerin silahlı saldırısına uğradı. Atatürk Eğitim Enstitüsü Müdür Muavini Fahrettin Yılmaz öldürüldü. Fahrettin Hoca'nın cenazesinin ertesi günü gene aynı okul grafik öğretmeni Cuma Ocaklı ağır yaralandı 10 Temmuz 1978 Günü'de Ortaköy Eğitim Enstitüsü Müdür Muavini İbrahim Osmanoğlu otobüste vuruldu.

Ayrıca Ankara'da da Doç. Bedrettin Cömert ve eşine ateş açıldı. Bedrettin Cömert hemen öldü, karısı da ağır yaralandı.

Eğitim Enstitüleri açıldığından beri hem öğretmenler hem de öğrenciler üzerine faşistler bombalı, silahlı, sopalı saldırılarını aralıksız sürdürüyorlar. Ayrıca bir çok yerde TÖB-DER'li öğretmenler ölümle tehdit ediliyorlar. Hükümet yetkilileri başvurulara karşı kulaklarını tıkamayı tercih ediyor.. Birbirlerini sorumlu göstererek oyalıyorlar. Örneğin; bir hükümet yetkilisi öğretmenlere yapılan saldırıyı sağ-sol çatışması olarak gösteriyor. Ve hükümetle ilgisi olmadığını söylüyor.

TÖB-DER genel merkezini ele geçiren sosyal-faşist yöneticiler de öğretmenlere yapılan saldırılara karşı göğüs gerememekte, hükümetteki CHP gericileriyle uzlaşmaktadırlar.

Bu durumda öğretmenlerin örgütümüz TÖB-DER'e sahip çıkması faşist saldırılara karşı öğrenciler ve halk kitleleriyle birleşerek aktif mücadele vermesi zorunludur.

Ne faşist diktatörlüğün hizmetindeki CHP yöneticileri, ne de örgütümüz genel merkezini ele geçiren sosyal-faşist yöneticiler bizlerin ve öğrencilerimizin can güvenliğini sağlıyamaz, demokratik eğitimi gerçekleştiremez.

EĞİTİM EMEKÇİLERİ ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILARA SON!
KATİLLER BULUNSUN, HESAP SORULSUN!

TÖB-DER
AKSARAY VE ÜSKÜDAR
ŞUBELERİNDEN
Devrimci Demokrat Öğretmenler

FAŞİST SALDIRILAR NEDEN ÖĞRETMEN VE ÖĞRETİM GÖREVLİSİ, ÜYELERİ ÜZERİNDE YOĞUNLAŞTIRILDI

Faşist saldırılar, uzunca bir zamandır kitle katliamı boyutlarına ulaştı. Toplu halde bulunan öğrencileri tarayan bombalayan faşist caniler, ilerici halkın toplu halde bulunduğu kahveleri, dernekleri vb'de hedef aldılar. Kahveler bombalanıyor, otomatik silahlarla taranıyor, her defasında onlarca yurtsever vurulup düşüyor, bunların büyük kısmı can veriyor. Artık, her gün birden fazla yurtseverin, devrimcinin öldürülmesi sözkonusudur.

Faşist canilerin tüm yurtseverlere saldırdıkları, hatta bilinçsiz halka her türlü zulmü uyguladıkları apaçıktır. Bu saldırılar başta öğrenciler ve işçiler olmak üzere tüm halkımıza yöneltilmiştir. Bu doğaldır.Çünkü onlar tüm halkımıza düşmandırlar, her tür ilerici, düşünceye, aydınlığa düşmandırlar... Halkımızın uyanması, kavgaya atılması onlar için ölüm demektir, yok olma demektir. İşte bunun için halkımızın büyüyen devrimci öfkesinden korkuyorlar, devrimci bilincini daha filiz halindeyken kırmak istiyorlar.. Onlar çürüyen ve çöken sınıfların menfaatleri, varlıkları tehlikeye düştüğü için böyle davranıyorlar. Vahşi zulümle, zorbalıkla, katliamla ayakta kalmaya çalışıyorlar, kudurmuşçasına saldırıyorlar. Ama, her saldırılarında, her baskılarında halkımızın devrimci öfke dalgalarının, kabarmasına neden oluyorlar. Bu dalgalarda boğulacakları anı yaklaştırmaktan başka birşey yapmıyorlar

Son günlerde dikkati çeken nokta, faşist canilerin öğretmenlere, öğretim üyelerine, ilerici aydınlara, yönelttikleri saldırıları, cinayetleri yoğunlaştırmaş olduklarıdır. Birbiri peşisıra Istanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü Müdür Yardımcısı Fahrettin Yılmaz'ın katli, aynı okuldan Öğretmen Cuma Ocaklı'nın ağır yaralanması ve Ortaköy Eğitim Enstitüsü Müdür Yardımcısı, İbrahim Osmanoğlu'nun ağır yaralanması bu saldırının son örnekleridir. Bir süre önce, Gaziantep'te, Kayseri'de ve diğer yerlerde de ölüm ve yaralamayla sonuçlanan faşist saldırılar Eğitim Enstitüsü Öğretmen ve yöneticilerine yöneltilmişti.

Özellikle Eğitim Enstitüsü, öğretmen ve yöneticilerine yöneltilen bu faşist saldırılar, özel bir anlam taşımaktadır.Faşist MC hükümetleri döneminde, iki yıl Eğitim Enstitülerine faşist militanlar dolduruldu. Devrimcilerin ve yurtseverlerin bu okullara girmesi önlenmeye çalışıldı ve bunda bir ölçüde başarılı olundu. Eğitim Enstitüleri faşistler için iki bakımdan önem taşıyordu. Her şeyden önce bu okullar öğretmen yetiştirdiklerinden, eğitim kadrosunu tamamen faşistleştirmeye yöneldiler. Böylece, ilkokuldan üniversiteye gelinceye kadar öğrencileri faşist şartlandırma altına almayı planladılar. Öğrenci gençliğin devrimci mücadelesini söndürerek düzen hizmetkarı faşist robotlar yetiştirmeyi planladılar. İkinci olarak, Eğitim Enstitüleri, çok yaygındı ve Milli Eğitim Bakanlığına bağlıydı. Bu okulların öğretmen ve yönetici, kadrosunu düzenleyip, faşist militanları okullara doldurduklarında, polisin de desteğini sağlayarak bu okulları faşist üsleri haline dönüştürmek mümkündü. Bu okullar, çok yaygın oldugundan, pek çok ilde bu okullara dayanarak faşist terör uygulamaya, devrimci mücadeleyi bu yolla da bastırmayı planladılar.

Faşistler bu hesaplarında, kısmi başarı sağladılar. Yöneticileri faşistlerden oluşturulan ve polis desteği sağlanan birçok Eğitim Enstitüsü yeni alınan faşist militanların yardımıyla, faşist işgal altına alındı. Devrimci, yurtsever öğretmen ve öğrencilere zulmedildi.. Bunlar okullardan atıldılar, sürüldüler öldürüldüler. İki yıl üstüste Eğitim Enstitüsü sınavları danıştayca iptal edildiği halde,MC bu kararları uygulamadı

Ecevit Hükümeti işbaşına gelince, temsil ettiği hakim sınıf kesimlerinin menfaatlerini sarsıcı hal alan bu alana el attı, Ama bu işi faşistlerle uzlaşarak gerçekleştirdi. Faşist, militanların kovulmasını öngören danıştayın sınavları iptal kararını uygulamadı. Ancak birçok okulun faşist yöneticilerini değiştirmek okullara yeni öğrenci kaydetmek yolunu tuttu... Polisin faşistlere desteği orta dan kalkmamakla birlikte eskisine göre azaldı. Böylece faşist yönetici-faşist militan- faşist polis çemberinin yarattığı işgallerin kırılmasının şartları doğdu. Devrimcilerin ve yurtseverlerin önderliğinde birleşen, geniş öğrenci kitleleri kararlı mücadele sonunda birçok yerde faşist işgali kırdılar. Yer yer faşist elebaşıları okullardan, sürdüler. Eğitimin yapılabilmesi şartlarını yarattılar. Polisin, Milli Eğitim Bakanlığının, ve bazı gerici yöneticilerin baskısına rağmen başarı sağladılar

İşte faşistler bu durumu hazmedemediler. Bu yüzden de yurtsever yöneticileri ve öğretmenleri katlederek sindirmeye çalışıyorlar. Böylece yurtsever yönetici ve öğretmenlere boyun eğdirebileceklerini, iğrenç amaçlarına ulaşabileceklerini sanıyorlar. Son günlerdeki seri saldırılarının nedeni budur. Hükümet yetkilileri, diğer olaylarda olduğu gibi, bu olaylarda da profesyonel faşist cinayet şebekelerinin üzerine gitmiyor... Halkın kabaran öfkesini bastırmaya çalışıyor. Ama, bu saldırılar yurtseverleri daha çok biledi, faşistler amaçladıklarının, tersi bir sonuçla daha güçlü, bir direnişle karşılaştılar.

Faşistler, ilerici aydınlara, özellikle öğretim üyelerine saldırılarını da yoğullaştırdılar. Server Tanilli'yi felç bırakan saldırı savcı Doğan Öz'ün katli, Orhan Yavuz'un ve Nihayet Bedrettin Cömert'in öldürülmesi bu saldırıların en çarpıcı olanlarıdır.

Faşist katiller, Doğan Öz Bedrettin Cömert gibi faşistlerin faaliyetlerini soruşturma, görevi üstlenmiş ilerici aydınları, Orhan Yavuz ve Server Tanilli gibi faşizme karşı direnen yurtseverleri hedef alıyorlar. Böylece faşizme karşı direnen, halkının yanında yer alan aydınları sindirmeye, etkisizleştirmeye çalışıyorlar. Akıllarınca yurtseverlere, büyük yankı yaratan bu olaylar vasıtasıyla gözdağı vereceklerdir. Ama, faşistler bu amaçlarında da ba-

Devamı Sayfa 15'de

ÇAĞRI

YOL, SU, ELEKTRİK, HAKKI YÜRÜYÜŞ
VE MİTİNGİNE KATIL
TARİH: 30 TEMMUZ PAZAR
SAAT: 13
BAŞLANGIÇ YERİ: GAZİ MAHALLESİ (ÇİFTLİK)
DÖRTYOL DURAĞI
MİTİNG ALANI: KÜÇÜKKÖY MEYDANI
TERTİP KOMİTESİ

TÜRK-YUNAN GÖRÜŞMELERİ İKİ ÜLKE HAKİM SINIFLARINCA ARZULANAN SONUÇSUZLUKLA BİTTİ

4 Temmuz'da Ankara'da Türk ve Yunan heyetleri Dışişleri Bakanlığı Genel Sekreterleri düzeyinde bir "teknik görüşme" yaptılar. Beklendiği gibi, gündemsiz başlayan bu görüşmeler, Eylül'de tekrar toplanmak üzere dağıldı. Ege kıta sahanlığı saldırmazlık paktı, hava uçuş sahası (FİR hattı) ve karasuları üzerine yapılan görüşmelerde iki taraf eski görüşlerini tekrarlamakla yetindi. Zaten her iki taraf da bu görüşmelerden, fazla bir şey beklemiyordu. Toplantıdan sonra iyi niyetten, umutlardan yine bol bol bahsedildi. Kısacası bu görüşme bir formalitenin yerine getirilmesinden başka bir şey değildi.

Proleter devrimciler, her zaman iki ülke arasında varolan veya Türk ve Yunan hakim sınıflarınca yaratılan sorunların barışçı görüşmeler yoluyla çözümünden yana olmuşlardır. Yine proleter devrimciler, bu görüşmelere hiç bir emperyalistin, veya sosyal emperyalistin müdahale ve baskısı olmadan görüşmek gerektiğini, sorunların ancak böyle çözüleceğini belirtmişlerdir. Ancak kompradorların ve ağaların hakim bulunduğu, bu sınıfların Amerikancı kesimlerinin iktidarı elde tuttuğu Türkiye ve Yunanistan'ın görüşmeleri Amerikan emperyalizminin menfaatleri çerçevesinde ele aldıklarını da açıkça ortaya koymuşlardır. Rus sosyal-emperyalistleri ise Türk-Yunan anlaşmazlığına, bu ülkelerden birinde hakimiyet kurmasını sağlayabilecek bir fırsat olarak bakmıştır Sosyal-emperyalistler bu anlaşmazlıkta daha çok Türkiye'yi, destekler durumdadırlar. İşte bu nedenlerle, kompradorlar ve ağalar iki ülkede egemen bulundukça Türk-Yunan görüşmelerinin köklü sonuçlara varması, milletler arasındaki düşmanca şoven duyguları söküp atması imkansızdır. Varılacak çözümler-gerçekleşse bile kısmi olacak ve Amerikan emperyalizminin menfaatleri çerçevesinde, onun zorlamasıyla oluşacaktır. Elbette bu durumda sorunlar var olmaya devam edecek, hakim sınıflar milli düşmanlıkları sürdürecek şovenizmi körükleyeceklerdir.

Biz, Türkiye ile Yunanistan, arasındaki sorunların barışçı yollarla çözülmesi yolundaki adımları olumlu karşılarken, bu konuda hayaller yaymamak gerektiğini ve iki süper devlet başta olmak üzere emperyalist hesap ve faaliyetlere halkların dikkatini çekmeyi gerekli görmekteyiz. Son toplantıya yaklaşımımız da bu noktadan olmaktadır.

Son toplantıda iki ülke hakim sınıfları da dünya kamuoyu önünde samimi barış isteklisi görünümü sağlamak ve mümkün olursa karşı tarafı çözüm istemekle suçlamak amacıyla girdi.. İki taraf da sorunları askıda tutup, ertelemek amacındaydı... Bu süre içinde de özellikle Amerikan emperyalistlerinin kendileri lehine karşı tarafa baskı uygulamak üzere müdahalesini sağlamaya çalışacaklardır.

Her iki ülke hakim sınıfları da emperyalizmin hizmetkarıdır.. ve diğer ülke aleyhine eşitsizlik sağlamak istemektedirler. Bu amaçla kendi ülkelerindeki halklara şoven duyguları geliştirmişler, körüklemişlerdir. Halklara birbirlerini düşman göstermeye çalışmışlardır, bunda bir ölçüde başarı da sağlamışlardır Böylece kendi gerici yüzlerini, ve emperyalist efendilerini gözden saklamaya yönelmişlerdir. Ama, Türkiye ve Yunanistan halklarının birbirleriyle hiç bir menfaat zıtlığı yoktur, aksine her ikisi de aynı sömürü ve zulme maruzdur. Bu gerçek halklar tarafından her geçen gün daha fazla kavranmaktadır.

Türkiye halkının Yunanistan halkıyla hiç bir alıp veremediği yoktur. Biz Yunanistan halkıyla savaşmayı reddederek ve dostluğu güçlendirerek, ülkemizde milli demokratik halk devrimini gerçekleştirmek yolunda ilerliyoruz. Bu mücadelede, Türk hakim sınıflarının, emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin manevralarını açığa çıkararak halkı eğitmek, halkımızı bu güçlere karşı mücadeleye sevketmek görevimizdir.

Son görüşmeler iki ülke hakim sınıflarının arzuladıkları, ertelemeyi gerçekleştirmiş ve sonuçsuz kalmıştır. Bu savsaklama, halkların yararına değildir Başta iki süper devlet gelmek üzere tüm emperyalistlerin müdahalesine karşı çıkarak sorunların çözümü gereklidir. Bunu yapmayan, 'yapamayacak olan hakim', sınıflar sahtekarca iyi niyetten söz etmektedirler. İki süper devlet ise gözlerini bu soruna dikmişler, menfaatleri doğrultusunda gelişme bekler durumdadırlar. Gerçek budur. Bu gerçeğe sarılmadan doğru tavır takınılamaz.

Milli Demokratik Halk İktidarı, Türkiye'nin dış sorunlarını bu arada Yunanistan'la olan sorunları barışçı ve dünya halklarının yararına olacak bir şekilde çözecektir. Milli menfaatleri korurken, başka ülkelerin hak ve menfaatlerine saygı gösterecek, milli düşmanlık politikasına son verecektir. Emperyalist, ve gerici baskılar karşısında, bir milim eğilmiyecektir. Halklar arasında dostluğu güçlendirecek ve barış içinde birlikte yaşamanın Lenin ve Stalin tarafından konulan ilkelerine bağlı kalacaktır.

YAŞASIN TÜRKİYE VE YUNANİSTAN HALKLARININ KARDEŞLİĞİ!

Ceylanpınar tarım işçileri direnerek haklarını aldılar

Urfa ili sınırları içinde yer alan Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği Türkiye'nin en büyük çiftliğidir. 1 milyon 700 bin dönüm araziye sahip bulunan bu çiftlikte özellikle yaz aylarında çok sayıda tarım işçisi çalışmaktadır.

Tarım işçilerinin çalışma şartları Ceylanpınar'da ağırdır ve yasalar uygulanmamaktadır... Ceylanpınar'da imzalanması gereken toplu sözleşme devlet yöneticileri tarafından uzun süredir savsaklanıyor ve imzalanmıyordu. İşçi ücretleri asgari ücretin altındaydı ve kıdem dikkate alınmıyordu. İşçiler zorla 8 saatten fazla çalıştırılıyorlardı ve bu fazla çalışma karşılığı ücret alamıyorlardı. İşçilerin çoğunluğu geçici işçi statüsünde tutularak, kadrolu olmaları böylece haklarından faydalanmaları önleniyordu.

Bütün bunlar, tarım işçilerini mücadeleye yöneltti. İşçiler, haklarını almak için buğday hasadının büyük kısmının kaldırılmadığı şartlarda kendiliklerinden, direnişe geçtiler. İşçiler direniş zamanını iyi seçmişlerdi. Ürünün kaldırılmaması büyük zarara yol açacaktı. Bunu gören yöneticiler telaşa düştüler. İşçileri bazan tatlı dille, bazan tehditle çalışmaya zorladılar.. Tabii, işçilerin haklı taleplerini geçiştirmeye, çözüm getirmemeye özen gösterdiler 3400 işçi bu sözlere aldanmadı. Ancak işyerinde bulunan DİSK'e bağlı TİS, Türk-İş'e bağlı TARIM - İŞ ve Hak-İş'e bağlı HAK TARIM-iş, yöneticileri ayrı tavır takındılar. DİSK'e bağlı TİS yöneticileri önce idare yanlısı bir tavır alarak direnişi kırmak istediler. Ancak işçilerin kararlılığı karşısında gerileyerek direnişten yana tavır aldılar.

Bu arada, Urfa Valisi ile jandarma komutanı direnişi kırmaya çalıştılar ise de başarısız kaldılar. Devlet Üretme Çiftlikleri Genel Müdürlüğü'nün işçilerin atılmasını istemesi karşısında işçiler direnişi greve dönüştürdüler. Bunun üzerine Urfa'dan Jandarma birlikleri, zırhlı tugay birlikleri 70 kadar tank civar illerden asker ve Urfa'dan polis getiren gericiler, Ceylanpınar'ı kuşattılar. Onlar grevi zulüm ve gözdağı ile kıracaklarını umuyorlardı. Buna CHP yönetici ve bakanlarının sahte vaadleri ve gözdağı verme gayretleri de eklendi. Gericiler, işçilerin haklı mücadelesini bastırabilmek için grevin amacını farklı göstermeye yalan haberler yaymaya giriştiler. Grevin Kürtçülükle ilgili olduğundan, işçilerin buğdayı yaktıklarından makinelere zarar verdiklerinden dem vurdular. Ama bütün bunlar sökmedi.

Gericiler, sendikacıları, işçileri tutukladılar. İşçileri, işten çıkardılar, başka çiftliklerden araç ve işçi getirdiler. Ama bunlar da sökmedi. İşçilerin bir kısmı işbaşı yaptıysada çoğunluğu grevi sürdürdü. Sonuçta gericiler işçileri sindiremeyince bazı hakları kabul etmek zorunda kaldılar.

İşçiler normal günlerde ve tatil günlerinde yaptıkları mesai ücretini alacaklar, direnişten dolayı çıkarılan işçiler geri alınacak ve direnişte geçen günler yıllık izinden sayılacaktır.

Ceylanpınar'ın yiğit işçileri sendika ağalarının, hükümetin, çiftlik yönetiminin, faşist ordu ve polisin, kısacası, tüm gericilerin ördükleri duvarı yıkarak bazı haklarını aldılar. Zalimin önünde boyun eğmediler. Yalanlara ve tehditlere, kanmadılar. İşçi sınıfının kararlılığını, mücadeleci niteliğini ortaya koydular.

Ceylanpınar direnişi ordu ve polisin halk düşmanı işçi düşmanı yüzünü bir kez daha ortaya koydu. Gericilerin işçi sınıfının kitle hareketlerinden ne kadar korktuklarını ortaya koydu. CHP gericilerinin gerici yüzünü ortaya koydu, sendika ağalarının niteliğini sergiledi. İşçilere dostunu düşmanını öğretti.

Ordunun ve polisin giriştiği baskı ve gözdağı verme çabası bölgede yaşayan Kürt Milletine karşı da yöneliktir. Bu vesileyle Kürt milletine daha fazla baskı yapılmış, gözdağı verilmiştir. Hatta, işçiler ve halka saldırma bahanesi olarak "işçilerin kürtçülük yaptığı" iddiası ortaya atılmıştır.

Ceylanpınar direnişi tarım işçilerinin mücadelesinin geliştiğini göstermiş ve proleter devrimcilerin bu mücadeleye eğilmeleri gerektiğini ortaya koymuştur. Ceylanpınar'da kendiliğinden gelişen ve sendika ağalarını aşan mücadele tarım işçilerinin barındırdıkları mücadele gücünü ortaya koymaktadır. Tarım işçilerinin genellikle örgütsüz olduğu günümüzde bu mücadeleye ağırlık vermek önemli bir görevdir.

Tarım işçilerinin kurtuluşu da milli demokratik halk devrimiyle gerçekleşecektir. Milli demokratik halk devrimiyle büyük toprak mülkiyeti tamamen kaldırılacak, topraksız ve az topraklı köylülerin toprak talebi bu toprakların dağıtımıyla karşılanacaktır. Devlet çiftlikleri veya büyük kapitalist çiftliklerin toprakları ise köylülerin talebi ve sınıf mücadelesinin menfaatleri gözönünde tutularak dağıtılacak veya bunun sözkonusu olmadığı yerlerde sosyalist mülkiyete dayanan kollektif çiftlikler kurulacaktır. Bu çiftliklerdeki işçiler, her türlü haklarına, sağlıklı, insanca ve özgür bir yaşama kavuşturulacaklardır.

PTT EMEKÇİLERİ:

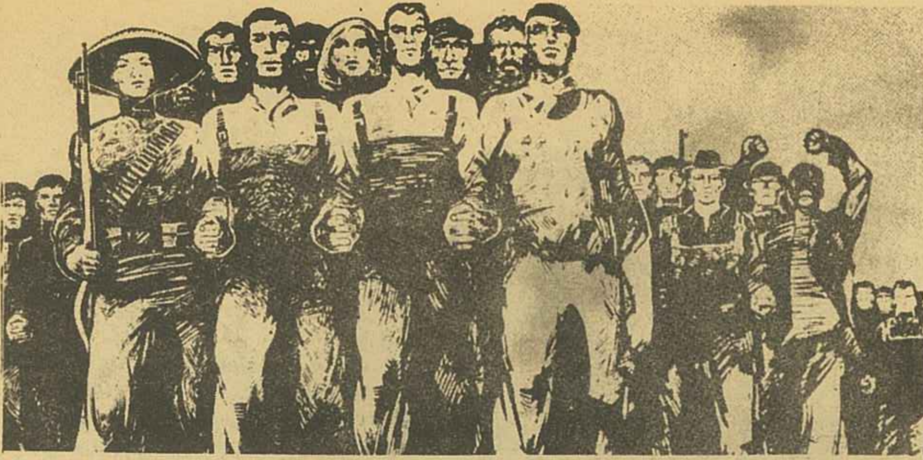
"haklarımızı kararlı mücadeleyle alacağız"

Bizler, Tahtakale Santralında çalışan PTT'li Emekçiler olarak halkımıza üzerimizdeki, baskıları ve sömürüyü gazeteniz vasıtasıyla anlatmak istiyoruz.

İşyerimiz 24 saat aktif çalışan bir yer. Her dakika her saniye çalışıyoruz. Her gün 5.5 saat çalışıyoruz. Ayrıca ayda bir hafta gece nöbeti dediğimiz akşam 7'den en erken 2'ye kadar çalışmak zorundayız. Çalışma şartlarımız çok ağır. Bir saniyemiz bile boş geçmiyor, sürekli kanal gürültüleri ve elektrik çarpma tehlikesi.

Bunlar sinirlerimizin yıp -

Devamı Sayfa 15 'de

İş cinayetlerinin sorumlusu komprador patron-ağa düzenidir

Yurdumuzda, "iş kazalarının" ardı arkası kesilmiyor. Maden Ocaklarında grizu patlamaları, ocak çökmeleri, inşaatlarda çökmeler, düşmeler, fabrikalarda, yangınlar, zehirlenmeler makineye kapılmalar, kazan patlamaları vb. nedenlerle onlarca işçinin hayatını kaybettiği, yüzlercesinin sakat kaldığı bu "iş kazalarıyla" hemen her gün karşılaşıyoruz. Aslında bunlar "iş kazası" olmanın ötesinde olaylardır. Her türlü iş emniyetinden yoksun, en basit tedbirin bile alınmadığı bu çalışma düzeninde bu tür olayların önlenmesi imkansızdır. Sırf komprador, patronların ve efendileri emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin azgın kâr hırsını tatmin için milyonlarca emekçi en kötü şartlarda, sağlık ve emniyetten yoksun olarak çalışmaktadır.

İşte bu nedenle, bu "iş kazaları", aslında iş cinayetleridir. Bu çalışma şartları değişmediği sürece, mutlaka bu tür "kazalar" olacaktır. "Kazaların" kurbanı ise mutlaka emekçiler olacaklardır. Kısacası emekçiler bilinerek ölüme itilmektedir. İşte cinayet de buradadır. Bu aşağılık düzende emekçiler bilinçle katledilmektedir. Bu durumu değiştirmek için mücadele etmeliyiz. Ancak şu kadarını iyice kavramalıyız. Kompradorlara ve onların devletine karşı bu alandaki mücadelemizde bazı başarılar sağlayabilir, bazı düzeltmeler kazanabiliriz. Ama, iş şartlarında köklü bir değişiklik sağlamamız imkansızdır. Çünkü kâr hırsıyla yanıp tutuşan, kompradorlar, her zaman çalışma şartlarını düzeltmeye değil, daha çok kazanmaya bakacaklardır. Devlet de bu sınıfa aittir.. Ondan yanadır. Sonra, işsizliğin kol gezdiği ülkemizde milyonlarca emekçi en kötü şartlarda bile olsa çalışmaya hazırdır Bu da patronları özellikle de kompradorları "nasıl olsa çalışacak bulunur" düşüncesiyle önemli bir değişiklik yapmamaya itmektedir.

İş şartlarının, sağlığa uygun ve iş emniyetinin sağlandığı bir niteliğe kavuşturulması, ancak komprador patron-ağa düzenini yıkıp halk demokrasisi düzenini kurmakla mümkün olacaktır.. Emekçilere en büyük değeri veren bu düzende, bütün gerekli tedbirler alınacak ve iş cinayetleri önlenecektir.

Meselenin bir diğer yanı da şudur: Ölen, ya da sakat kalan işçiler ve aileleri bu düzende açlıkla, sefaletle karşı karşıya kalmaktadırlar. Ölen işçilerin ailelerine çoğu zaman hiç tazminat verilmemekte bazan da gülünç denecekbir tazminat ödenmektedir. Sakat kalanlar içinde aynı durum sözkonusudur. İşçiler veya aileleri yıllarca mahkeme kapılarında süründürülmekte, çoğu kez suç işçilere yüklenerek patron beraat ettirilmektedir. Kısacası, emekçilerin iş emniyeti bulunmadığı gibi, iş cinayetlerine kurban gitmeleri halinde sosyal güvenceleri de yoktur. Ölenlerin gözleri açık gitmekte, aileleri sürünmektedir, yaralananlar da sefaletin çukuruna itilmektedir.

Komprador patronların ve ağaların sözcüleri, her ağızlarını açışlarında, saatlerce sosyal-adaletten, sosyal-güvenlikten söz ederler. Hatta bu işle sözde ilgilenen bakanlıklar bile vardır Ama gerçekte sosyal güvenlik yoktur, sadece lafı edilmektedir.. İşçilerin ve diğer emekçilerin uzun mücadeleler sonucu kazandıkları haklar dahi çoğu zaman kağıt üzerinde kalmaktadır. Patronlar ve devlet bu hakları gerçekte tanımaya yanaşmamakta, ortadan kaldırmaya çalışmaktadırlar.

İş cinayetlerinin önlenmesi gibi, iş kazalarına maruz kalan emekçilere sosyal-güvenliğin sağlanması da ancak halk demokrasisi düzeninde mümkün olacaktır Halk demokrasisi düzeninde, sosyal güvenlik bütün emekçiler için tam olarak sağlanacaktır... Hiç bir emekçi yarınına endişe ve kuşku ile bakmayacaktır. İşsizlik yok edilecek, iş emniyeti sağlanacak, yaşlılık, hastalık kaza, vb durumlarda emekçiler insanca bir yaşam sürmeye devam edeceklerdir. O zaman, her şey bütün zenginlikleri yaratan emekçilerin hizmetinde olacaktır.

Bugün iş cinayetlerine karşı sesimizi yükseltmek gereklidir. Sesimizi ne kadar birlik halinde ve gür olarak çıkartırsak, mücadelemizi ne kadar fazla geliştirirsek o kadar daha başarılı, oluruz. Unutmayalım ki, bu durumdan patronlar memnundur. Ezilen ise bizleriz. Öyleyse, onlar bu durumu gönüllü olarak değiştirmeyeceklerdir. Mücadelemiz, ancak onları geriletebilir, başarı kazanabilir.

Bu mücadele gereklidir. Fakat komprador patron-ağa düzeni sürdüğü müddetçe, köklü bir değişiklik imkansızdır. İş cinayetleri önlenemez, sosyal güvenlik sağlanamaz. Sadece bazı haklarımızı dişe diş bir mücadeleyle alabilir ve uygulatabiliriz. Bize iş emniyeti ve sosyal-güvenlik sağlayacak olan düzen halk demokrasisi düzenidir. Bu nedenle, iş caniyetlerine karşı ve sosyal-güvenlik için yürüttüğümüz mücadeleyi, komprador patron-ağa düzenini yıkıp, halk demokrasisi düzenini kurmayı amaçlayan milli demokratik halk devrimi mücadelesiyle birleştirmeli, ona bağlamalıyız. Bizi kurtaracak olan, insanca bir yaşama kavuşturacak olan mücadele budur.

MADEN OCAKLARINDAKİ İŞ CİNAYETLERİNİN ÖNLENMESİ İÇİN MÜCADELE EDELİM

6 Temmuz tarihli gazeteler, 24 Nisan günü TKİ'ye bağlı Zonguldak-Armutçuk bölgesinin Kireçlik Kömür Ocağında meydana gelen ve 17 işçinin ölümüyle sonuçlanan grizu patlamasının sorumlusu olarak işverenin yani Türkiye Kömür İşletmeleri' nin (TKİ) görüldüğünü yazıyorlardı. Karadeniz Ereğli'deki mahkemece sonuca bağlanan davada işveren (TKİ) yarıyarıya kusurlu bulunmuştu. Kusurun diğer yarısı ise ölen işçilere atılmıştı. Mahkeme TKİ İdari ve Resmi İşler Müdürü'ne onbin lira ceza verdi. Kısacası 17 işçinin hayatının karşılığı işverene verilen ceza sadece onbin lira oldu. Üstelik bu ceza dahi, sürekli ölüm olaylarının vukubulmasına rağmen bu yıl ilk defa veriliyor. Ama bakalım, işverenin suçu bu kadar hafif mi; onbin lira cezayla 17 işçinin katlinin sorumluluğundan TKİ kurtulabilir mi?

Türkiye Maden İşçi Sendikaları Federasyonu (Türk-İş'e bağlı) Başkanı Kemal Özer, 29 Nisan Günü yaptığı basın toplantısında bu iş cinayetinden TKİ'nin sorumlu olduğunu açıklıyor, ve Kireçlik Ocağında kazaya yol açan şartları belirtiyordu. Özetle bu şartlar şunlardı:

Ocağın havalandırma sistemi işgüvenliği mevzuatına aykırı olarak tek enerji kaynaklı ve son derece ilkeldir. Nizamnameye aykırı şekilde ve gözeticilerden yoksun çalışmaktadır. Kazada bu durum büyük rol oynamıştır.

Ocakta, tehlike anında işçilerin çıkmasına yarayacak ikinci bir çıkış yolu yoktur. Ocak müsait olmamasına rağmen, fazla üretim amacıyla nizamnameye aykırı olarak dinamit kullanılmıştır. Bu ocakta, bir tek emniyet lambası bile nizamnameye aykırı olarak yoktur. En yakın tahlisiye istasyonu ocağı 25 kilometre uzaklıktadır. Ocak ağzılarındaki tali istasyonlar bugüne kadar kurulmamıştır. Elektrik Enerjisi kesildiği taktirde işçilerin uyarılmaları ve tahliyeleri ele alınmamıştır. Bölgedeki sigorta Dispanserine hiç bir görevli tayin edilmemiştir.

Bütün bunlardan sonra, suçun yarısını işçilere yükleyip onbin lira gibi gülünç bir rakamla sorumluluktan sıyrılmak mümkün müdür? Elbetteki hayır. Bu olay, geliyorum diyen bir iş cinayetinin gerçekleşmesidir sadece. Her olaydan sonra, bakanlar, parti liderleri, Başbakan, v.s. "üzüntülerini" bildiren mesajlar gönderirler, baş sağlığı dilerler. Kendilerinin bile inanmadıkları önleme vaadlerinde bulunurlar. Hepsi o kadar. Her şey "eski tas eski hamam" misali devam eder. Sonra yeni bir iş cinayeti ortaya çıkar. Aynı sahneler tekrarlanır. Hatta bazan, bakanlar işçi cenazelerini bile halkla alay edercesine ve halkı aldatmak için taşırlar.

7 Temmuz tarihli gazeteler ise Amasya Suluova'daki Yeni Çeltik Kömür İşletmelerindeki, grizu patlamasıyla 5 işçinin ağır yaralandığını ve ocakta yangın çıktığını yazıyorlardı. Bu olay da bize iş cinayetlerinin, ne derece yaygın olduğunu, özellikle kömür ocaklarında çalışanların her an ölümle yüz yüze bulundukları ortaya koymaktadır. Siyasi iktidarlar, hükümetler değişmekte, ama bu durum değişmemektedir. Çünkü, komprador patron-ağa düzeni bu cinayetlerin sorumlusudur ve bu düzen var oldukça iş cinayetlerinin artarak sürmesi kaçınılmazdır.

Türkiye emperyalist (sosyal-emperyalist dahil) sistem içinde yer alan ülkeler içerisinde, maden ocaklarında meydana gelen kazalar bakımından ön sırada gelmektedir. Dünyadaki çeşitli ülkelerde beher milyon ton üretime düşen ölüm oranına ait aşağıdaki tablo bunun açık kanıtıdır.

ÜLKE	YIL	ÖLÜM ORANI
Hindistan	1973	2.69
Fransa	1973	1.81
İngiltere	1973	0.44
Belçika	1973	2.15
Hollanda	1973	0.71
Batı Almanya	1973	1.03
Çekoslovakya	1972	0.72
Polonya	1972	0.96
Avustralya	1972	0.48
Kanada	1972	0.48
Amerika B.D.	1973	0.25
Türkiye	1973	15.08
Türkiye	1974	13.08
Türkiye	1975	14.33
Türkiye	1976	10.83
Türkiye	1977	10.70

Bu tablo gerçeği en kör gözlere sokmaktadır. 1973 yılında Türkiye milyon ton üretime düşen ölüm oranı bakımından tablodaki en yüksek orana sahiptir.. Türkiye'den sonra gelen Hindistan'da bile bu oran ülkemizdekinin yaklaşık altıda biri kadardır. Tablodaki en düşük orana sahip olan ABD'de ise bu oran ülkemizdekinin altmışta biri kadardır. Bu da ülkemizdeki vahim duruma işaret etmektedir.

Bir de Zonguldak Bölgesindeki (Ereğli Kömür İşletmeleri)iş kazalarına bir bakalım.

YIL	ÖLÜ SAYISI	YARALI SAYISI
1973	70	7.264
1974	65	7.823
1975	69	6.249
1976	50	5.879
1977	47	5.879
1978	32	1.687

(25 Nisana kadar)

Rakamlar T.Maden İşçi Sendikaları Yayın Organı (Madenci) nin Haziran 78 sayısından alınmıştır.

Bu bölgede 40.000 civarında işçi çalıştığını dikkate alırsak, vardığımız korkunç sonuç şudur. Her yıl ortalama altıyüz işçiden biri ölmekte ve altı (sadece altı) işçiden biri yaralanmaktadır. Her yıl altı işçiden birinin yaralanmaya mahkum olduğu, ölü sayısının 50'yi aşkın olduğu bir yerde "iş kazası" olamaz, artık orada cinayetler vardır.

Ne kompradorların ve sarı sendikacıların sahte gözyaşları ne de ardı arkası kesilmeyen vaadler Maden işçilerini daha fazla aldatamaz, aldatmamalıdır.. İş cinayetlerinin sorumlusu komprador patron-ağa düzenidir. Bir yandan iş cinayetlerine karşı tedbirler alınması ölen ve yaralananlara sosyal-güvenlik sağlanması için mücadele ederken, öte yandan iş cinayetlerinin ancak milli demokratik halk devrimiyle önleneceğinin ve tam sosyal güvenliğe kavuşacağımızın bilincinde olmalıyız. Bu yüzden mücadelemizi milli demokratik halk devrimi mücadelesine bağlamalı, bu düzeni yıkarak kendi düzenimiz olan halk demokrasisi düzenini kurmaya yönelmeliyiz.

Giyim işçileri çoğunlukla küçük işyerlerinde çalışmaktadırlar. İşçilerin çalışma şartları, kötü, iş saatleri uzun, ücretleri düşüktür ve sürekli iş sağlama garantileri yoktur. Bu küçük işyerleri sahipleri de büyük patronların baskısı, ekonomik krizin daha çok hissettikleri yükü altında ezilmekte, amansız rekabetin de etkisiyle iflasa sürüklenmektedirler. Bu düzende, onların ekonomik durumunun kaçınılmaz gelişimi böyledir.

Istanbul Giyim İşçileri Derneği, giyim işçilerinin haklarını savunmak, dağınık işçileri örgütlemek amacıyla kuruldu. Dernek yönetimi bu çalışmalarını, halkımızın devrimci mücadelesine sıkı sıkıya bağlı olarak ele almakta, bu yönde bir faaliyet yürütmektedir.

İGİD, faaliyetlerinin önemli bir adımı olarak giyim işçilerinin sendika ve sigorta hakkı için mücadele geliştirmektedir. Bu amaçla giyim işçilerinin ve küçük patronların şartlarını, sorunlarını ve isteklerini tespit eden çok sayıda ropörtaj yapmıştır. Bu ropörtajlar, "sekiz saatlik işgünü"nün uygulanmadığını kadın ve çocuklara eşit ücret verilmediğini, çıraklar üzerindeki baskıyı genellikle sigorta ve sendikanın bulunmadığını canlı örneklerle ortaya koymaktadır.

İGİD' in sendika faaliyetini, işçiler sevinçle karşıladılar ve desteklerini belirttiler.

Aşağıda İGİD tarafından gerçekleştirilen iki ropörtaj sunuyoruz.

Giyim işçileri sendika, sigorta hakkı için mücadeleyi geliştiriyor

Giyim işi dalında çalışanlar, halkımızın kazaktan mendile, çoraptan ayakkabıya kadar gereksinim duydukları tüm giyim eşyalarını üretiyorlar. Biz Istanbul Giyim İşçileri Derneği olarak, giyim işi dalında çalışanların, sorunlarını daha yakından tanıtmak, bu alanda var olan yaygın sömürüyü belgelendirmek amacıyla bu iş kolunda çalışan işçiler ve küçük üreticiler ile ropörtajlar yaptık. Bu iş alanındaki kötü çalışma şartlarını gözler önüne sermek için resimler çektik. İşçiler ve küçük üreticiler çabamızı olumlu karşıladılar, sorularımızı içtenlikle yanıtladılar. Bir çoğu derneğimizin bildirilerini, ilgiyle okuduklarını, bağış verdiklerini, sorunlarına sahip çıkan bu derneği yaşatmak için çaba gösterdiklerini ve gösterecek lerini söylediler. Küçük üreticiler, büyük patronların üzerlerindeki baskı ve sömürüsünden yakındılar. Büyük patronların kendilerini nasıl iflasa sürüklediklerini hayattan bir çok örnekler vererek anlattılar. Aynı zamanda , bir anket niteliğini de taşıyan, ropörtaj çalışmamızdan çıkan önemli sonuçlardan biri de, işçinin yasal hakkı olan "sekiz saatlik iş günü"nün hiç bir atölye de uygulanmamasıydı. Kadın ve özellikle çocuklar bu konuda olağanüstü baskı altındaydılar. Kadın işçilerden ve çıraklardan , günde onaltı saate yakın çalıştığını söyleyen birçok kişiyle karşılaştık. Kadın işçiler eşit işe eşit ücret verilmediğinden, çocuklarını bırakacakları çocuk bakımevlerinin yokluğundan, bu nedenle çocuklarının sokaklarda kaldığından yakınırken, çıraklar da patronun angaryasından, dayak ve küfüründen yakınıyorlardı. Kadın, erkek tüm işçiler ise sigortasızlıktan, sigortalı olan bir avuç işçi ise sigorta hastahanelerindeki ilgisizlikten ve adamkayırıcılığından söz ediyor, dertlerini duyurmamızı istiyorlardı. Derneğimizin bir sendikalaşma çalışması içinde olduğunu kendilerine duyurduğumuzda haberimizi , sevinçle karşıladılar. Bu konuda bizlerden teşvik beklediklerini, sendika kurma çabalarımıza omuz vereceklerini söylediler.

Halen süren röportaj çalışmalarımızın bir kısmını aşağıdaki, yazıda sunuyoruz:

- Kolay gelsin bacı, ismini söyler misin?

C- E.K.

S- Ne iş yapıyorsun?

C- Konfeksiyonda çalışıyorum.

S- Yaptığın işi bize biraz anlatır mısın?

C- Kadın kazakları, çocuk kazakları, bu işlerle uğraşıyoruz.

S- Memleketin neresi senin?

C- Memleketim Malatya.

S- İş yokluğundan mı göçtünüz buraya?

C- Orada köydeydik, iş yoksulluğu vardı, yurdumuzu ve bütün variyetimizi bırakıp buraya geldik. Burada çalışmak zorundayız. Çoluk çocuğumuzu buralarda sokaklarda bırakıp, mecburi çalışıyoruz. Çünkü hayat şartları, biliyorsunuz her taraf pahalılık içindedir. Çocuklarımızın bakımı olsa da olmasa da çalışmaya mecburuk.

S- Buradaki çalışma şartlarından memnun musun? Bu hayat pahalılığında kazancın yetiyor mu?

C- Yetmiyor, fakat yoksul olduğumuz için mecburuk çalışmaya. Hayat ucuz da olsa pahalı da olsa mecburuk çalışmaya.

S- Peki haklarını alamayan giyim işçilerinin sekiz saatlik iş günü, sigorta ve benzeri haklarını arayacak olan bir sendika kurulursa bu sence yararlı olur mu

C- Tabii, yararlı olur. Bizde istiyoruz, hep elbirliğiyle , biz böyle bir teşvik de arıyoruz ki bizim haklarımız da el gibi olsun, biz de el gibi bir ekmek yiyelim. On dört yaşımdan beri devamlı çalışıyorum. Benim dört tane çocuğum var. Bir tanesini okutamadım. Hepsi tahsilsiz, tahsilleri yarım kaldı. Sokaklarda, kalmış gibi görünüyorlar.

S- Sağolasın bacı.

S- İsminiz?

C- H.

S- Kaç yaşındasın?

C- Onbeş

S- Peki onbeş yaşında nasıl çalışıyorsun? Okumuyor musun yani?

C- Okumuyorum.

S- Niye okumuyorsun? Maddi durumun mu elvermiyor?

C- Çünkü fakiriz. Annemiz babamız çünkü bize çalış diyor. Onun için biz de çalışıyoruz.

S- Nerelisin?

C- Malatya.

S- Neresindensin?

C- Kürecik.

S- Neden buraya geldin?

C- Çünkü orada iş yok. Buraya çalışmaya geldik.

S- Burada kaç saat çalışıyorsun?

C- On, onbir saat.

S- Bu küçük patron sana ne gibi baskı yapıyor? Kazancın yetiyor mu?

C- Yetmiyor, haftalık bize beş yüz lira veriyorsa da bu para yetmiyor. Fakir olduğumuz için biz okuyamadık, bundan çalışıyoruz , bir de baskı yapıyor üzerimizde. Para yetmiyor. Onda cereyan geliyor, akşam 7'de bırakıyoruz.

S- İşçilerin haklarını arayacak bir sendika neden gerekli sana göre?

C- O zaman işçiler daha iyi haklarını alırlar. Sigorta sahibi olurlar. Sekiz saatlik iş günü uygulanır.

S- Peki Istanbul Giyim İşçileri Derneği böyle bir mücadele veriyor. Bu mücadeleye katılmayı düşünüyor musun?

C- Katılmayı düşünüyorum.

S- Sence yararlı mıdır bu derneğin çalışmaları?

C- Yararlıdır. Haklarımıza sahip çıkıyor.

Teknik Çelik işçileri sendikalaşmak için patrona karşı direniyor

Kartal'da bulunan Teknik-Çelik fabrikasında 120 işçi çalışmaktadır. Daha önce birkaç defa Maden-İş'e girmek isteyen işçileri, patron dışarı atarak onların sendikalaşmasını önlemiştir. Patron işçi düşmanı Cevher İş'in fabrikaya girmesini sağlamış, böylece bu sarı . sendika vasıtasıyla işçilerin mücadelesini önlemiştir. Son olarak işçiler bu sendikaya direnerek, diğer bir sendikaya, Otomobil-İş'e girmişlerdir. Bu sendikada sendika ağalarının elindedir. Fakat patron kendi soktuğu sendikadan başkasına tahammül etmiyor. Patronun hesabı şöyledir.

Otomobil-İş'i çıkarmak için fabrikayı kapatıp tekrar açacak şu andaki işçileri atıp, yeni işçiler alacak, böylece işçilerin sendikalaşmasını önleyecektir. Bunun için kahpece dalevereler çeviriyor. Bölge Çalışma Müdürlüğüne 2 Mayıs tarihli dilekçeyi 17 Mayıs tarihli posta damgalı bir zarfla bildirmiştir Otomobil-İş'in yetki istemi ile bölge çalışma müdürlüğüne başvurması 4 Mayıstır. Böylece patron 2 Mayısta yani 4 Mayıs'tan önce fabrikayı kapattığını bildirerek işin içinden çıkmayı amaçlıyor. Bölge Çalışma Müdürlüğü de patrona yardımcı oluyor 4 Mayıstan bir ay önce sendika, başvurup yetki istediği halde, bir türlü yetki vermedi. İşçileri oyaladı. Patrona işçi listesi için başvurdu patron sahte liste verdi. Müfettiş inceleme yaptı. Listenin sahte olduğu anlaşıldı. İşçiler birkaç defa bölge çalışma müdürlüğüne gidip yetkinin gecikmesini protesto ettiler. Uzun uğraşların neticesi bir hafta sonra yetkiyi vermek zorunda kaldı.

İşveren şu anda bütün işçiyi 25 gündür işten atmıştır. Ondan önce kademeli olarak 25 işçiyi, atmıştı. Amacı sendikalaşmayı, işçileri parça parça atarak önlemekti. Bu iğrenç faaliyetlerine karşı işçiler yiğitçe direniyorlar. Çevreden işçileri desteklemeye geliyorlar. Belediyelerden çeşitli yardımlar yapıldı.

İşçiler bütün bu baskılara karşı yiğitçe direnirken, işçilerin alınteri üzerine saltanat süren Otomobil-İş yöneticileri, işçilere gerekli yardımı yapmıyorlar. Onları bu direnişlerinde yalnız bıraktılar. Direnen işçiler sendikadan hiçbir maddi yardım görmemektedir. Ancak çevredeki işçilerin yardımı ile işçiler ayakta duruyor.

25 gündür hiçbir sendikacı grev yerine gelmedi. Sendikanın işverene yaptığı birinci çağrıya cevap vermeyen patron ikinci çağrıya avukatlarını gönderdi. Ve "sözleşmeyi yapalım ama yine de fabrikayı kapatacağım." dedi. Amacı sözleşmeyi imzalamak zorunda kalsa bile şu anda var olan işçileri haklarından faydalandırmamak onları atmak yerlerine geri bilinçli işçileri almaktır.

İşçiler direnişlerini hiç aksatmadan sürdürüyorlar. Patronun ve sendikanın oyunlarına karşı mücadele azmindeler, onlar gelecek büyük kavgalarının, ilk çatışmalarının bu direniş ve mücadeleler olduğunu, devlet ve polisin sarı sendikaların işçi düşmanı yüzlerini kavrıyarak bu yolda yürüyorlar. Hiç bir gücün durduramayacağı, yollarında emin adımlarıyla ilerliyorlar.

YAŞASIN TEKNİK ÇELİK İŞÇİLERİ İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ...

KAHROLSUN ENTRİKACI PATRON VE SARI SENDİKACILAR!

Tekstil işçileri sendika ağalarının oyununu bozacak Bakırköy kongresini yapacaklardır

Bakırköy Şube Kongresinin önemini ve Sosyal faşist İGD'lilerin oyunlarını geçen iki sayımızda teşhir ettik. Bugün en son gelişmeleri ve buna karşı proleter devrimcilerin tavırlarını yazacağız.

Bakırköy Şubesi Tekstil'in en önemli şubelerinden biridir. Gerek Merkezciler (CHP'liler) gerekse de İGD'li sosyal faşistler bunu bildiklerinden hakim olmak için çeşitli oyunlar çevirmektedirler.

Merkezci (CHP'li) sendika ağalarının Tekstil seçimlerinde, oynadıkları oyunlar üzerinde duralım:

Bakırköy Şube Kongresinde, Merkezcilerin güçleri çok azdır (bunlar Rıza Güven ve çevresidir). Çünkü bunlar işçi sınıfı önünde tamamen teşhir olmuş kişilerdir. Bunların gayesi 26-27 Temmuz'da yapılacak TEKSTİL GENEL MERKEZ Kongresine kadar Bakırköy Şubesinin kongresini yapmamaktır. Çünkü Bakırköy Şubesinin kongresi GENEL MERKEZ kongresinden daha evvel yapılırsa, Merkezciler Bakırköy'den hiç delege gönderemeyecekler. Ama GENEL MERKEZ kongresi Bakırköy Şubesinden daha evvel yapılırsa kendi işlerine yarıyacak. 1974 yılında Bakırköy'de yapılan kongrede Merkezciler şube yönetimini ele geçirmişlerdi. Ve bütün delegeler de merkezciydi. Dolayısıyla otomatikman GENEL MERKEZ KONGRESİ'ne bunlar katılacak ve bu da Rıza Güven ve çevresinin tekrar merkezi ele geçirmesiyle sonuçlanacaktı. Fakat bunların bu oyunlarına karşı devrimci işçiler sessiz kalmadı. 10 Temmuz'da Bakırköy Şubesine bağlı çeşitli fabrikalardan 150'ye yakın işçi bu konuda DİSK Genel Başkanlığına baskı yapmak için DİSK'in merkezine gittiler. Aynı gün orada TEKSTİL'in bütün şube başkanları da toplantı yapıyordu. Devrimci işçiler kendi durumlarını çeşitli yerlerden gelen şube başkanlarına anlatmak için söz istediklerinde DİSK Genel Sekreteri Fehmi Işıklar ve Merkezciler işçileri susturmak istedi. İşçiler ise konuşma haklarının olduğunu zorla da olsa konuşacaklarını, söyleyerek baskı yaptılar.

Proleter devrimci bir arkadaş söz hakkı alarak gerek merkezin gerekse de İGD'lilerin yaptıklarını teşhir ederek bunların yüzünü açığa çıkarttı. Bunun üzerine Şube başkanları arasında oylama yapıldı. Oylamanın amacı Genel Merkez Kongresininmi yoksa şube kongrelerinin mi önce yapılmasını saptamaktı. Ve oylama sonucunda 16'ya 4 oyla çoğunluk şube kongrelerinin önce yapılmasını istedi. İşçilerin haklı istek ve baskısı galip gelmişti fakat buna rağmen Bakırköy Şube Kongresi yapılmazsa işçiler eylemlerini sürdürecek bunların sendika ağası yüzlerini açığa çıkartacak teşhir ve tecritlerini hızlandıracaklardır.

"Söz ve karar sahibi tabandır" diyen bu sendika ağaları, tabandan gelişen muhalefete karşı ellerinden gelen bütün oyunları çevirmeye çalışıyorlar. Madem sizler söz ve karar sahibi tabandır diyorsunuz. İşte taban gerçekten söz ve karar sahibi olmak istiyor niye işçi sınıfının önüne çeşitli barikatlar kuruyorsunuz? Artık işçilerin sahip çıkmakta olduğu sendikaları cebinizi şişirmek, Mersedes taksilerle gezmek, villalarda oturmak, gibi şeylerde araç olarak kullanamıyacaksınız da ondan olsa gerek. Çünkü devranınız yıkılacakta onun için. İşçiler bu oyunlarınızı normal karşılıyor çünkü burada iki sınıfın mücadelesi var. Bir yanda sendikalardaki asalaklığa sömürüye son vermek için başkaldıran işçi sınıfı, diğer yanda, burjuvazinin uşaklığını yapan sendika ağaları. Nasıl ki bugün Türkiye halkı iki süper devlete ve onların uşaklarına karşı mücadele ettiğinde komprador burjuvazi ve toprak ağalarının partisi CHP kendisini de silip süpürecek olan bu mücadeleyi bastırmak için işçileri köylüleri, baskı altında tutuyor, onların, gelişmesini istemiyorsa siz de patronuyla mücadele eden işçilere aynısını yapıyorsunuz. Ama şunu unutmayın baylar ne sizin barikatlarınız, ne oyunlarınız, artık işçi sınıfına sökmeyecektir. Sizin bu barikatlarınızı, işçi sınıfı nasırlı elleri demir bilekleri ve balyoz gibi yumruklarıyla darmadağan ederek, kendi sendikalarına sahip çıkacaktır.

Sosyal,faşist İGD'nin durumuna gelince:

Sosyal-faşistler DİSK içinde tekrar hakimiyetlerini kurmak için tekstlil içindeki oyunlarına devam ediyorlar. En son Bakırköy şube kongresinde kaybedecelkenini anlayınce çeşitle oyunlarla bu kongreyi sabota ettiler. Bunlar kongereyi iptal ettirmede Merkezcilerle bu işi ortak yaptılar. Çünkü bu kongrenin yapılması her ikisinide rahatsız ediyordu.

Sosyal faşistler ertelenen bu kongreden sonra iyice teşhir oldular. Yeniden bir çevre toplayabilmek için işçilerin haklı taleplerini kullanarak çeşitli eylemlere baş vuruyorlar. Buna örnek en son sendika ağalarına karşı işçilerin işten atılmasını protesto için yaptıkları "ölüm orucu"dur. Ama böyle yapıyorlar diye sosyal faşist İGD'liler gerçekten işçiden yana mıdırlar? Hayır! Onlar Rus sosyal emperyalizminin uşağı bir iktidar amaçları için, DİSK'i ele geçirmek için, işçileri ve halkı isteklerine alet etmeye çalışıyorlar. Yoksa gerçekten işçileri savundukların dan değil. Sosyal Faşistler işçiler önünde iyice teşhir olduktan sonra sempati toplayabilmek, için bu tür eylemlere başvuruyorlar. Ama bütün oyunlarına rağmen devrimci işçiler bu tür eylemlerin özünü geniş kitlelere açıklıyorlar ve açıklamaya devam edeceklerdir.

Proleter Devrimciler sosyal faşistleri teşhir etmeyi fabrikalarda yoğunlaştırdıkça bundan ürken ve teşhir olduklarını anlayan sosyal faşistler işçi arkadaşlarımızın üzerine bilinçsiz işçileri saldırtıyorlar. Buna örnek Edip İplik Fabrikasında bir kız arkadaşa bilinçsiz kız işçi arkadaşları saldırtmalarıdır. Fakat nasılki faşistler Türkiye halkının gelişen mücadelesini zorla işkenceyle, baskıyla hile ve tertiple durduramıyorsa sosyal faşistlerin hile, tertip ve baskıları da devrimci işçilerin mücadelesini bastıramayacak. Çünkü şimdiye kadar sosyal faşistler, çok arkadaşımıza saldırdı, fabrikalardan attırdıysa da devrimci mücadeleyi engelleyemediler.. Ve tam aksine işçi sınıfı sendikalarda ve hayatın tüm alanında, sosyal faşistlere karşı mücadelesini geliştirmektedir.

Sosyal faşistler daha sonraki günlerde çeşitli bildiriler basıp dağıtarak yalan söylüyorlar. Bir bildiride şöyle diyorlar. "İttifak Gurubu bizim kongreyi kazanacağımızı anlayınca Merkezle ittifak yaparak kongreyi erteletti." Halkımızın güzel bir atasözü vardır: "YALANCININ MUMU YATSIYA KADAR YANAR" Utanın Beyler utanın! O kongreye gelen 2500 işçi buna şahittir. Bakırköy Şubesine bağlı bütün fabrikalardaki işçilere sorulabilir. Kongreye gelen işçilerin üçte birinden azı sizin safınızdaydı. Ve sizler Merkezcilerle anlaşmıştınız. Nasıl mı? Siz o gün kongre salonunda Merkezcileri destekleyecektiniz. Bunun karşılığında, Merkez de size Beyoğlu Şubesini verecekti. Fakat Kongre salonunda ne siz ne de merkez umduğunu bulamadı. Bu sefer de çeşitli oyunlarla kongreyi erteletttiniz. Ama yakında yapılacak kongrede, işçi sınıfı bu tükürdüklerinizi, yalatmak için size gereken dersi verecektir.

Sosyal faşistler çeşitli fabrikalarda devrimcilerle konuşan işçiler üzerinde baskılarını devam ettirmektedirler. En son yine Edip İplik Fabrikasında bir devrimci işçiye "Ölüm Orucu" nu desteklemesi için zorla imza attırmak istediler. Arkadaş buna karşı koyunca ustası aracılığıyla tehdit ettirerek imza attırmak istediler. Arkadaş da "ben bu fabrikadan atılsam bile işçi sınıfının çıkarlarına ters düşen bir bildiriye imza atmam" deyince saldırmaya çalıştılar. İGD lilerin safında olan işçiler;

Sosyal Faşistlere "sizin bu yaptığınız namussuzluktur" diyerek buna karşı çıktılar. Ve sizin yüzünüzü de "anladık" diyerek İGD'den ayrıldılar.

Bütün bu olaylar ve gelişmeler sosyal faşistlerin sendikalarda teşhir oldukça saldırganlıklarını iyice arttırdıklarını, gösteriyor. Buna karşı PROLETER DEVRİMCİLER hiç bir baskıdan yılmadan bunların yüzünü geniş kitlelere göstererek teşhir faaliyetini hızlandırmalıdırlar.

İttifak Grubuna gelince bu grubun listesi Vatan Partisi taraftarı işçilerle, Proleter Devrimci işçilerden oluşmaktadır.. Her iki grup sendikada demokrasi uygulamak için sosyal faşist İGD lilere ve Merkezci Sendika ağalarına karşı ittifak kurmuştur.

Bu listede var olan Vatan Partisi taraftarı işçilerin Merkez-

Dev. Say. 15'de

Birlik Sigorta'da grev başarıyla sürüyor

Merkezi Elmadağ'da bulunan, sınırlı sorumlu Birlik Sigorta Kooperatifinde İlbank-İş sendikası tarafından sürdürülen toplu iş sözleşmesi görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlanmıştır.

Uzlaştırma Kuruluna götürülen uyuşmazlık konuları ile ilgili uzlaştırma Kurulu kararı işverence kabul edilmeyince, İlbank-İş Grev kararı alarak 7.6.1978'de ilan etmiş ve 16.7.1978 den itibaren de uygulamaktadır. Birlik sigorta işyerinde yetkili sendika İLBANK-İŞ olmakla birlikte Bank-İş sendikasınında üyeleri vardı. Uyuşmazlık safhasında Bank-İş üyesi işçiler de olumlu bir tavırla, başarı için gerekli olduğunu belirterek İLBANK-İŞ saflarına katıldılar.

Grev ilan edildikten ikigün sonra işveren, hakim sınıfların kendilerince konan yasaları da hiçe sayarak dokuz işçinin işine son verdiğini bildirmiş ve bu tavır Birlik sigorta işçilerini işverene ve hakim sınıflara karşı daha da bilemiştir. İş yerinde çalışan otuzbir işçinin tamamı greve katılmaktadır.

Grevci işçiler; grevin başarıyla sürdüğünü, atılan arkadaşları yeniden işe alınana ve tüm haklar elde edilene kadar da süreceğini, bu işte çok sabırlı olduklarını ve işvereni mutlaka dize getireceklerini belirtmişlerdir.

YAŞASIN BİRLİK SİGORTA İŞÇİLERİNİN BİRLİK VE MÜCADELESİ

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

ÇELİŞMELER
H.KURTU
ANLAYIŞI

FİNANS-KAPİTAL VE KOMPRADOR KAPİTALİZMİ AYNI SOSYO-EKONOMİK KATEGORİDE MİDİRLER?

H.Kurtuluşu'nun sosyo-ekonomik planda ayrı, sınıfsal planda ayrı temel çelişme tespit etmesi sorununda, görüşlerine çıkış, noktası olarak komprador kapitalizminin finans-kapital temeli üzerinde yaratılmasını, ve gelişmesini aldığı bilinmektedir. HK finans-kapital ile komprador kapitalizmini aynı sosyo ekonomik kategori içinde görmektedir. PB şu tespiti üzerinde görüş geliştiriyor.

"... doğrudan doğruya ihraç edilen finans-kapitalin ülkede yatırılması ve genişletilmiş biçimde yeniden üretilmesi temelinde yaratılan, emperyalizmin uzantısı komprador tekelci kapitalizm..."(PB sayı 2 s 20)

Önce kısaca şu nokta üzerinde duralım.. "Sosyo-ekonomik" planda bir temel çelişme tespiti yaparken, zorunlu olarak bir sosyo-ekonomik kategoriye ait egemen sınıfları , çelişmenin karşı-devrim yönünde düşünüyoruz demektir. Çünkü, adı üzerinde söz konusu olan "sosyo-ekonomik" bir kategoridir. Yani toplumsal ve ekonomik. Bir sosyo-ekonomik kategorinin belirlenmesi, ekonominin ve ekonomiden ayrı düşünülemiyecek sınıfların (toplum yapısının) belirlenmesidir. Bu sınıfların ekonomik temelinin ve karşılıklı ilişkilerinin belirlenmesidir. İşte bunun için sadece ekonomik kategoriden değil, toplumsal (sosyal) ve ekonomik kategoriden bahsediyoruz. Bir başka deyişle sınıflardan ve onların ekonomik temellerinden birbirinden, ayırmadan birlikte bahsediyoruz. Bir sosyo-ekonomik kategori olarak kapitalizmden bahsettiğimizde, burjuvazi ve proletaryadan da bahsediyoruz demektir. Aslında HK sadece ekonomik kategoriden de bahsetseydi durum değişmezdi. Ama sosyo-ekonomik kategori sözü edilip, bundan ayrı olarak sınıfsal planda, bir temel çelişme tespit edildiğinde iş büs bütün anlamsızlaşmaktadır. Marksizmin en basit kavramları katledilmektedir.

HK'nun emperyalizmle (finans-kapital) , komprador kapitalizmini aynı ekonomik kategori içinde görmesi de yanlıştır. Komprador kapitalizminin, finans-kapitale varlığını belirleyen bir bağlılık içinde olduğu, doğrudur. Finans-kapital aynı zamanda yarı-sömürge ülkelere sermaye ihracı demektir.Bu sermaye ihracı borçlandırma şeklinde de olsa, yatırım şeklinde de olsa , komprador kapitalizmin finans-kapital karşısındaki konumu özde aynıdır. Komprador kapitalizmi,finans-kapitalin o ülkede ekonomik varlığı durumunda ve azgınca sömürmesi halinde varolabilir ve gelişebilir. Finans-kapitalin borçlandırma, tek başına yatırım yahut kompradorlarla ortak yatırıma girmesi veya kompradorların montajcı v.b. işletmeler kurmaları durumlarında komprador kapitalizmi açısından sadece biçimde bir fark vardır.özde yoktur.Çünkü,komprador kapitalizmi hangi biçimde olursa olsun finans-kapitalin bu ekonomik faaliyetinin varlığı halinde ona bağımlılığını koruyarak ayakta kalabilir ve gelişebilir.

Ancak, aynı ekonomik kategoride , yer alma sorununda ekonomik menfaat birliğinin ötesinde noktalara dikkat etmemiz zorunludur. Finans-kapital, ait olduğu ülkenin (emperyalist ülkenin) toplumsal ve ekonomik gelişiminin bir ürünü olarak şekillenmiştir Serbest rekabetçi kapitalizmin gelişiminin, bir üst evresi olarak üretimin ve sermayenin merkezileşmesinin ve yoğunlaşmasının sonucunda ortaya çıkan tekelleşmenin sonucudur. Bu temelde banka sermayesi ile sanayi sermayesinin kaynaşmasının ifadesidir. Bu yüzden de finans-kapital ortaya çıktığı emperyalist ülkelere ait bir ekonomik kategoridir. Finans-kapitalin, başka ülkelere el atması, (ihracı) bu durumu değiştirmez.

Komprador kapitalizmin durumu ise farklıdır. Kompdador kapitalizmi yerli bir temele sahiptir (Milli değil, yerli). Ülke içinde oluşan büyük sermayenin, emperyalizme bağlanmasının, ülke halkının sömürülmesinde onunla işbirliği yaparak, uygun bir sömürü payı almasının varlığını emperyalizmin ülkedeki varlığıyla birleştirmesinin belirleyici özelliklerini oluşturduğu bir kapitalizmdir. Komprador kapitalizminin tekelciliğinin oluşumu, emperyalist tekelciliğin oluşumundan çok farklıdır. Bu tekelleşme, serbest rekabetçi aşamadan geçerek oluşmamıştır. Aksine finans-kapitalin ülke ekonomisi üzerindeki denetimine bağlı olarak oluşmuştur. Finans-kapitalle işbirliği yaparak ekonominin can damarlarını ve çeşitli kollarını denetim altında tutar hale gelmiştir. Yani üretimin ve sermayenin serbest rekabetçi aşamadan geçerek merkezileşmesinin ve yoğunlaşmasının sonucu değildir. Komprador kapitalizmi ülke içinde gelişen ve finans kapitalden tamamen farklı bir seyir izleyerek oluşan bir kapitalizmdir. Kısacası komprador kapitalizminin toplumsal temeli, finans-kapitalden farklı olduğu gibi, ekonomik temeli de finans-kapitalden farklıdır.

Finans-kapitalin toplumsal temeli emperyalist ülkelerin tekelci burjuvazisidir. Bu tekelci burjuvazi kendi halkını ve dünya halklarını sömürmektedir. Komprador kapitalizminin toplumsal temeli ise komprador burjuvazidir. Bu burjuvazi, kendi halkını sömürmekte ve halkının emperyalizm tarafından sömürülmesine vasıta olmaktadır. Ekonomik bakımdan ise finans-kapital üretimin ve sermayenin, merkezileşmesi ve yoğunlaşmasıyla oluşmuştur. Bu yoğunlaşmanın bir sonucu, olarak sömürge ve yarı sömürgelere el atarak yüksek karlar elde etmeye yönelmiştir.. Hem ülkesinde, hem de diğer ülkelerde emekçileri sömürmektedir. Komprador kapitalizmi ise, üretimin ve sermayenin serbest rekabet aşamasından geçerek merkezileşip yoğunlaşma dığı ülkelerde emperyalizmin el attığı şartlardaki ürünüdür. Bu durumu nedeniyle hakim durumda bulunduğu ülkelerde bile emperyalizmle bağını koparacak (hatta gevşetecek) durumda değildir; ona bütünüyle bağlıdır.Çünkü, geliştiği ölçüde emperyalizme bağımlılığı azalmamaktadır Tekelciliği de -yukarıda belirttiğimiz gibi- finans kapitale bağımlılık temelindedir.

Görüldüğü gibi komprador kapitalizmiyle finans-kapitalin toplumsal ve ekonomik şekillenmeleri farklıdır. Ülke halkını sömürmede ortak olmaları sorunun özünü değiştirmez. Bu ikisi ayrı sosyo-ekonomik kategoriler oluşturmaktadırlar.

Son olarak bir noktaya daha değinelim: HK "finans-kapitalin yeniden üretimi" gibi muğlak bir terim kullanıyor. Bu terim finans-kapitalin yarı-sömürge ve sömürgelerde üretime yatırıldığı gibi bir izlenim yaratmaktadır. Oysa bunun, çoğu durumda (borçlandırma vb.) doğru olmadığı ortadadır. Bu nedenle HK bu muğlak terim yerine, açık ve net terimler kullanmalıdır.

MAO ZEDUNG'UN KONUYLA İLGİLİ SÖZLERİ NELERDİR?

Eleştirimize son vermeden önce, Mao Zedung'un konumuzla ilgili sözlerini aktarıp, yorumlayalım. Mao Zedung'un bu konuyu doğrudan doğruya ele alan net bir tahlili yoktur Ancak, doğru anlayışı, yansıtan sözleri mevcuttur. Biz bu sözleri aktararak yorumlama- yolunu tutacağız.

Mao Zedung, daha 1926'da şöyle yazıyordu:

"İktisadi bakımdan geri ve yarı-sömürge bir ülke olan Çin'de toprak ağaları sınıfı ile komprador sınıfı tamamen uluslararası , burjuvazinin bir parçasıdır ve varlığı ve gelişmesi emperyalizme bağlıdır." (Seçme Eserler, C.1, s.11-12)

Bu pasajın konumuz açısından önemi şuradadır. Mao Zedung toprak ağaları sınıfı ve komprador burjuvazi arasında emperyalizmle ilişkileri bakımından hiç bir önemli ayırım yapmıyor. İki ayrı sosyo-ekonomik kategoriye tekabül eden bu sınıfları, emperyalizm karşısındaki durumları açısından aynı şekilde ele alıyor. Mao Zedung'un bu sözleri diğer söyledikleriyle birleştirildiğinde anlamı daha iyi anlaşılmaktadır.

Mao Zedung 1928'in sonlarında şunları belirtiyor:

"Çin'de köklü bir demokratik devrim programı, dışta, tam anlamıyla milli kurtuluşa ulaşmak için emperyalizmin yıkılmasını içte de, şehirlerde komprador sınıfının iktidar ve nüfuzunun yok edilmesini, köylerdeki feodal ilişkilerin ortadan kaldırılmasını sağlamak amacıyla toprak devriminin tamamlanmasını ve savaş ağaları hükümetlerinin yıkılmasını kapsamaktadır." (S.E. C.1, S.112)

Mao Zedung, yeni demokratik devrimin dıştaki görevini emperyalizmin yıkılması ile sınırlıyor. İçte ise, şehirlerde komprador sınıfın tasfiyesi, köylerde feodalizmin tasfiyesi üzerinde duruluyor. Emperyalizmin yıkılmasını ayrı nitelikte bir görev alır - ken, komprador sınıfın ve feodalizmin tasfiyesini ayrı bir görev olarak ele alıyor.

Mao Zedung, Çin Devrimini ve Çin Toplumunu tahlil ettiği "Çin Devrimi ve Çin Komünist Partisi" yazısında şunları belirtiyor:

"(1) Feodal zamanların kendine yeterli tabii ekonomisinin temelleri yıkılmıştır fakat, feodal sömürü sisteminin temeli olan , köylülerin toprak ağası sınıfı tarafından , sömürülmesi, hem olduğu gibi korunmuş, hem de bu sömürü, komprador ve tefeci sermayesinin sömürüsüne de sıkı sıkıya bağlı olduğundan, Çin'in sosyal ve iktisadi hayatını açıkça hakimiyet altında tutmaya devam etmiştir"(S.E. C.2, S. 312).

Burada Çin'in yarı-feodal niteliği açıklanmaktadır. Mao Zedung, Çin yarı-feodaldir çünkü a) köylülerin toprak ağası sınıfı tarafından sömürülmesi olduğu gibi korunmuştur (yarı-feodal olmada belirleyici olan da budur, zira korunan feodal sömürü sisteminin temelidir) b) feodal sömürü komprador ve tefeci sermayesinin sömürüsüne bağlı durumdadır ve Çin'in sosyal ve iktisadi hayatını hakimiyeti altında tutmaktadır. Buradan Çin'deki yarı-feodal yapının tasfiyesinin komprador ve tefeci sermayesinin tasfiyesini de kapsadığı bu sermaye şekillerinin tasfiyesinin bu görev içinde düşünüldüğü dolaylı olarak anlaşılmaktadır. Çünkü, komprador sermaye ve tefeci sermaye emperyalizmle, bağı içinde değil, feodalizmle bağı içinde ele alınmıştır. Feodalizmin iktisadi ve sosyal hakimiyeti belirtilirken, nedenlerden birisi olarak komprador ve tefeci sermayesinin sömürüsüyle bağlı oluşu ("olduğundan" kelimesi bu nedene işaret etmektedir.) sayılmıştır. Bu durum, Mao Zedung'un komprador sermayenin tasfiyesini feodalizmin tasfiyesi içinde gördüğünü belirtmektedir.(Nitekim Mao Zedung tefeci sermayenin tasfiyesini aynı görev içinde düşünmektedir.) Bu nokta, HK'nun Mao Zedung'un Çin için emperyalizmle ülke ve feodalizmle halk arasında, iki temel çelişme belirlediği doğrusundan yola çıkarak Mao'nun komprador kapitalizmin tasfiyesini emperyalizmin tasfiyesi görevi içinde gördüğü yanlış iddiasında bulunmasından dolayı önem taşımaktadır. Mao Zedung HK'nu doğrulayacak bir söz sarfetmediği halde, HK emperyalizmle, komprador kapitalizmi aynı ekonomik kategori içinde yer almaktadır yanlış görüşüne dayanarak, bu konudaki Mao'yu kendi görüşüne uygun bir şekilde yorumlamaya kalkmakta, gerçeği değiştirmektedir.

Şimdi de, Mao Zedung'un daha önce yorumladığımız sözlerini aktarıp kısaca değinelim:

"Ülkemizde yeni demokratik devrimin görevi, emperyalizmin Çin'deki özel ayrıcalıklarına son vermenin yanı sıra, toprak ağası sınıfının ve bürokrat kapatalist sınıfın(büyük burjuvazinin) sömürü ve zulmünü yok etmek, komprador, feodal üretim ilişkilerini, değiştirmek ve üretici güçleri özgür kılmaktır." (S.E., C.4, S.184)

Burada yeni demokratik devrimin milli görevini oluşturan emperyalizmin Çin'deki özel ayrıcalıklarına son vermenin dışında (yani sıra sözü bunu anlatıyor) bürokrat kapitalist sınıfın ve toprak ağası sınıfının, hem sömürüsüne (yani iktisadi varlığına)hem de zulmüne (yani siyasi varlığına) son vermenin sözü ediliyor. Son ikisi birbiri yanı sıra değil birlikte ele alınıyor. Mao Zedung HK'nun aksine ekonomik ve siyasi alanda komprador sınıf ve toprak ağası sınıfıyla ilgili görevleri ayrı ayrı değil, aynı görev olarak ele alıyor. Emperyalizmin tasfiyesinin yanı sıra yer alan bu görev, açıktır ki devrimin demokratik yönüyle ilgili görevlerdir.

Aynı sayfanın devamında yer alan şu sözler de bunu kanıtlamaktadır.:

"Yeni-demokratik devrim genel olarak kapitalizmi, yukarı küçük burjuvaziyi yada orta burjuvaziyi yok etmeyi değil, sadece feodalizmi ve tekelci kapitalizmi, sadece toprak ağası sınıfını ve bürokrat kapitalist sınıfı (büyük burjuvaziyi) yok etmeyi hedef alır." (Aynı yerde)

Burada da feodalizmle tekelci kapitalizmin tasfiyesi birlikte ele alınıyor. Üstelik HK'nun aksine önce bu iki kategori daha sonra da buna tekabül eden sınıflar , birlikte belirtiliyor. Tümüyle aynı görev , iktisadi ve sosyal yönüyle anlatılıyor.Mao Zedung HK'nun anlayışında olsaydı, bu pasajda yer alan "tekelci kapitalizm" sözüne burada yer vermezdi. Sadece sistem olarak feodalizmden bahseder, ancak iki sınıftan

SORUNU VE LUŞU'NUN ÜZERİNE (5)

(toprak ağaları ve bürokrat kapitalistler) söz ederdi.

Mao Zedung 1948 başlarında şöyle yazıyor:

"... ABD emperyalizminden korkmak, savaşı Guomindang bölgelerine yaymaktan korkmak, komprador-feodal düzeni ortadan kaldırmaktan, toprak ağalarının topraklarını dağıtmaktan ve bürokrat sermayeye el koymaktan korkmak, uzun sürecek bir savaştan korkmak v.b. bütün bunlar yanlıştır." (S.E. C.4 S.200)

Mao Zedung bu sözlerinde ABD emperyalizmini ayrı belirtmektedir. Bundan başka, pek önemli olmayan bu noktanın yanında, komprador-feodal düzeni ortadan kaldırmak, sözünden toprak ağalarının topraklarını dağıtmayı ve bürokrat sermayeye el koymayı anladığı ve bu iki görevi aynı görev içinde ele aldığı anlaşılmaktadır. Komprador-feodal düzenin tasfiyesi, toprak ağalarının topraklarını dağıtmak ve bürokrat sermayeye el koymak görevlerinin gerçekleştirilmesine bağlıdır. Yani aynı görevin, iki ayrı yönüdür... Mao Zedung burada da komprador sermayenin, tasfivesini, emperyalizmin tasfiyesinden ayrı, feodalizmin tasfiyesiyle birlikte ele almıştır.

Son bir alıntıya daha yer verelim:

"Emperyalizmi, feodalizmi ve bürokrat, kapitalizmi yıkmakta sebat etmeliyiz...Böylelikle Çin milleti zalimden tamamen kurtulacak, ülke bir yarı-sömürge olmaktan çıkarılıp, gerçekten bağımsız bir devlete dönüştürülecek; Çin halkı hem feodal tahakkümü, hem de bürokrat sermayenin (Çin tekelci sermayesinin) tahakkümünü ebediyyen yıkarak, tam anlamıyla kurtulacak ve böylece birlik, demokrasi ve barışa kavuşacak." (S.E., C.4, S.328)

Bu sözler üzerine düşünüldüğünde Mao Zedung'un sorunu nasıl kavradığı açıkça ortaya çıkar. "Böylelikle" kelimesiyle başlıyan cümlede, ikinci noktalı virgüle kadar yer alan iki cümlecik şu gerçeği açıkça dile getiriyor. Burada söz konusu olan milli, devrim görevi, yani emperyalizmi yıkmaktır. "Milletin zalimden kurtulması ve yarı-sömürgelikten çıkarılıp ülkenin gerçek bağımsızlığının sağlanması" sözleri hep bu görevle, ilgilidir; bunun kanıtıdır. Alıntının bundan sonraki bölümü daha da ilgi çekicidir.. Milli devrim görevi belirtildikten sonra devrimin demokratik yönü ile ilgili görüşler üzerinde duruluyor. Önceki bölümde (milli devrimle ilgili) Çin milletinden bahsedilmesine karşılık, burada Çin halkından bahsediliyor. Mao Zedung yine feodalizmin yıkılması ile komprador kapitalizminin yıkılması görevini birlikte, milli devrim görevinin dışında ele alıyor. "Bürokrat sermaye"nin yanına-farklı bir ekonomik kategori olmasına rağmen-feodalizmi eklemesine rağmen, emperyalizmi (HK'na göre içinde yeraldığı, ekonomik kategoriyi) eklemiyor, ayrı ele alıyor. Bu cümleciğin sonu daha önemlidir. Milli görevin yerine getirilmesiyle, Çin'in bağımsızlığına kavuşacağı üstte belirtiliyordu. Feodalizmin ve bürokrat-sermayenin (komprador kapitalizminin) yıkılmasıyla Çin halkının "birlik demokrasi ve barışa" kavuşacağı belirtiliyor. Birlik ve barışın, iç savaşın ve feodal parçalanmışlığın sona ermesiyle ilgili olduğu açıktır. Demokrasi, ise feodalizmin ve komprador kapitalizminin (bürokrat-sermayenin) tasfiyesi ile ilgilidir. Mao Zedung HK'nun düşüncesini çürüğe, çıkartmaktadır.

Mao Zedung'dan yaptığımız bütün aktarmalar, HK'nun eklektizmini mahkum etmektedir. HK bugüne kadar, bütün eleştirilerimize rağmen hatalı görüşlerini değiştirmedi. Biz, boş küçük-burjuva gururunu bir yana bırakarak bu söylediklerimize eğilmesini HK'na bir kere daha öneriyoruz.

Eleştirilerimize burada son veriyoruz.. Bu noktada kısa bir özetleme yapalım, HK'nun görüşlerinin ortaya çıkardığı sonuçlar ve HK'nun görüşlerinin kaynağı üzerinde duralım.

HK'NUN GÖRÜŞLERİ VE TARTIŞMA YÖNTEMİ KÜÇÜK-BURJUVA NİTELİĞİNİN YANSIMASIDIR.

HK'nun görüşlerinin eklektik niteliği, üzerinde yeterince durduk. Bu yazının yayınlanması sırasında, HK'nda 114. sayıda, yer alan "baş düşman ve baş çelişme" konularında HB'ni eleştirme iddiasında olan yazı, bu tespitimizi doğrulayan son örnektir.

HK gerek baş çelişme, gerekse de baş düşmanlar tespiti yönteminde tam bir kafa kargaşası, tam bir eklektizm içindedir. Baş çelişmeyi dünya ölçüsünde ve devrimin milli görevlerinin öne çıktığı dönemlerde doğru yöntemle tespit ederken (utangaç da olsa bunu kabul ederken), devrimin demokratik görevlerinin öne çıktığı durumlarda farklı bir yöntem kullanmaktadır. (Aslında bu ikincisi bir bakıma yöntemsizlik yöntemidir) Aynı şey baş düşman tespit yöntemi için de tamamen geçerlidir. HK'nun 114. sayısı eski görüşlerini sessizce geçiştirip, hiç değilse önceden (bazan uygulamasa bile) lafta kabul ettiği tek yöntemin yerine, iki ayrı yöntem geçirdi. Bu konuda bu kadar yazdıktan sonra 114. sayıdaki yazıyı tekrar eleştirmeyi-hiç değilse şimdilik-gerekli görmüyoruz. HK yazdıklarımızı tekrar okumalıdır.

Ülkemizdeki temel çelişmelerin somut tespiti ile ilgili olarak da HK'nun hastalığı aynıdır: Eklektizm, sosyo-ekonomik planda farklı, sınıfsal planda farklı temel çelişme tespiti bunun kanıtıdır.

HK'nun çelişmeler konusundaki yanlış anlayışının pratik sonuçları üzerinde de duralım. HK, böyle bir anlayışa sahip olduğundan ülkemizde baş çelişmeyi, kompradorların ve toprak ağalarının tümü ile halk arasında, tespit etmektedir. Bu çelişmenin aldığı somut biçimi incelemeye yanaşmamaktadır. Gerçi HK'nun CHP'nin sınıf niteliği hakkındaki yanlış tespiti ve milli burjuvazi ve ona karşı mücadele hakkında sahip olduğu yanlış anlayış bu hatasının pratik sonuçlarının yeterince görülmesine engel olmaktadır. Ama, bu sağlıklı bir anlayışın sonucu olan doğru bir tutum değildir. Farklı şartlarda veya HK'nun CHP ile ilgili tespitini değiştirmesi halinde bu anlayış onu, çok daha yanlış, bir mücadele içine itebilir. HK, Partizan'ın canlı örneğinden ders almalıdır. Aslında HK'nun çelişmeler teorisi Marksist-Leninist anlayışın kavranmasına değil, Marksizm-Leninizmin HK'nun tespitlerine uygun şekilde, "günün icaplarına göre" tahrifine dayanmaktadır. Bu anlayışın çıkış noktası HK'nun faşizm anlayışı ve buna bağlı olan CHP'nin sınıfsal niteliğinin tespitidir. Çelişmeler anlayışı ve milli burjuvazi üzerine görüş bunlara uygun hale getirilmiştir. HK bu anlayışlarını gözden geçireceğine, eklektizme düşmeyi tercih etmiştir.

Baş düşmanlar için de aynı şeyler geçerlidir.Hakim sınıfların tümü baş düşman alınarak bu ara aşamada temel çelişmelerin çözümü için esas darbenin indirileceği düşmanlarla tali darbenin indirileceği düşmanlar arasında ayırım yapılmamaktadır. Ülke içindeki düşmanlar açısından, yukarıda belirttiğimiz ve HK tarafından zoraki yaratılan "mutlu raslantı" sonucu bunun pratik sonuçları görülememektedir. Düşmanları toptan devirme anlayışını yerleştirmesi, Marksizmin yerine mekanizmi geçirmesi bu alanda yarattığı en büyük tahribattır (Tıpkı baş çelişme sonununda olduğu gibi)

Ancak, devrimin demokratik görevlerinin ön plana çıktığı dönemlerde emperyalistler, içinden baş düşman tespiti yapılamaz anlayışı için durum farklıdır. Böylece somut şartlarda halkımızın mücadele edeceği dıştaki, en tehlikeli düşmanlar karanlıkta bırakılmaktadır. Bunun yerini genel bir emperyalizme karşı mücadele almaktadır. Böylece halkımız açısından en tehlikeli dış düşmanlar olan emperyalistlerin görülmesi ve emperyalizme karşı mücadelenin sivri ucunun bu düşmanlara yöneltilmesi engellenmektedir (Burada, spekülasyona yer vermemek için milli görevlerin tali ve tabi olduğuşartların kabulü temelinde konuştuğumuzu belirtelim).

HK emperyalizm açısından baş düşman tespiti yapmayı reddetmekle halkımızın ve devrimci kadroların, ülkemiz için en tehlikeli dış düşmanlarını görmesini engellemektedir. Bu önemli bir hatadır. Ancak sosyal pratik halkımızın dıştaki baş düşmanlarını, açıkça görmesini sağlayacak olaylarla doludur (HK'da bunun dışında kalamamaktadır. Zorunlu olarak halkımız üzerinde baskı ve tahakkümünü daha fazla hissettiren iki süper devletin faaliyetlerine dikkat çekmektedir. Hatta, aslında HK'nun gönlünde Amerikan emperyalizmini (içte de Amerikancı faşistleri) baş düşman ilan etmek yatmasına rağmen, bu böyle olmaktadır. Fakat bu temeldeki zaafı ortadan kaldırmaya yetmemektedir. Kendiliğinden alınan bir tavır sözkonusu olduğundan, şartlarda köklü olmayan bir değişiklik ortaya çıktığında önemli hatalarla, zararlı sonuçlarla karşılaşmamız kaçınılmazdır.

Temel çelişmelerin sosyo-ekonomik ve sınıfsal planda farklı tespiti, ekonomiyi, sınıflardan ve siyasetlerden ayıran idealist bir anlayış yaymaktadır. Bu anlayışın ısrar edilmesi halinde, başka mesalelere de sirayet etmesi kaçınılmazdır. Bunun yanında yarattığı kafa kargaşası yüzünden mücadelede yalpalamalara, yanlış değerlendirmelere, varması da zorunlu olacaktır.

Bu noktada HK'nun tartışma yöntemi üzerinde durmak da gerekiyor. HK faşizm ve çelişmeler anlayışı eleştirilip gerçek niteliği ortaya çıkınca, sorunu sosyo-ekonomik, yapıya ve junker kapitalizmi sorununa çekmeye çalışıyor. Merak etmeyin arkadaşlar, oraya da geleceğiz. Üstelik bu sorunla ilgili olarak öteden beri görüşlerimizin doğruluğunu kolayca kanıtlayabileceğimiz ve yanlış görüşleri kolayca teşhir edebileceğimiz inancına da sahibiz. Aslında işe bu noktadan başlamak bizim için işin kolayına kaçmak olurdu. Bu nedenle biz kolayımıza gelenden değil, mücadelenin daha fazla ihtiyaç gösterdiğinden yola çıktık eleştiri programımızı buna göre düzenledik. Bu konuya geldiğimizde elbette size de payınıza düştüğü kadar eleştiri yönelteceğiz. Temennimiz, o zaman bir başka şeye "en önemlisi budur" deyip, hatalarınızı geçiştirmeye çalışmamanızdır.

HK'nun tartışma yönteminde dikkat çekici olan ülkemizdeki bütün burjuva ve küçükburjuva akımların tartışmalarını karakterize eden özelliktir. Bu özellik şudur: Karşısındakinin söylediklerini değil, kendisinin eleştirmek istediğini karşısındakine maledererek eleştirmek. Tabii bu sözde eleştiri, ya parçayı bütünden koparan alıntılarla, çoğu zaman da alıntı dahi yapılmadan kafadan suçlamalarla gerçekleştirilmektedir. Kısacası, karşısıdakinin görüşü okuyucudan gizlenmekte tahrif edilmektedir. Bu yöntemin ülkemizdeki şampiyonu Aydınlık oportünizmidir. H. Yolu ve H.Kurtuluşu da aynı yolu izlemekte, tereddüt etmemişlerdir. Açıktır ki bu tutum karşısındakinin görüşlerini eleştirme güç ve cesaretini kendinde bulamayan oportünizme aittir. Bu devrimci dürüstlükten uzak tutum, devrimciler arasındaki tartışmanın doğru şekilde gelişmesine büyük zarar vermekte, devrimci kadroların gözüne kül serpmeye hizmet etmektedir. Zaten başvuranların amacı da budur.

İşte bu nedenle, bu rezilce tutumu dikkate alarak gerek bu yazımızda, gerek diğer yazılarımızda, karşımızdakinin görüşlerini, doğru da olsa özetleme yerine, uzun uzun aktarma yolunu tuttuk. Aynı şeyi ustaların görüşlerini özetlemek yerine, uzun uzun aktarmada da yaptık. Yazıyı ağırlaştıran, okuyucuda yanlış eğilimleri besleyebilecek olan (aktarmacılık gibi) bu yönteme, bütün bu mahzurlarını dikkate alarak, tartışmada devrimci ahlakı yerleştirmek için başvurduk... Karşımızdakilerin doğru tutuma varması bu tür mahzurlar taşıyan yöntemlere başvurmamızı ortadan kaldıracaktır, kaldırmalıdır.

HK'nun diğer hatalı görüşleri gibi çelişmeler anlayışı da onun küçük-burjuva sınıf niteliğinin bir yansıması bu konuda ortaya çıkmasıdır. Bu görüşler, esas olarak, eklektizmle ve mekanizmle malüldür. Genel olarak "sol" bir siyasete kaynaklık eden, "sol" oportünist nitelikte görüşlerdir. Bu görüşler Marksist-Leninist teorinin kavranarak somut durumun, teorinin ışığında açıklanması niteliğinde değildir. Bazı somut (fakat subjektif) tespitlerin bazı meseleler de var olan "sol" bakış açısına uydurularak teori yaratılması sözkonusudur. Tabii bu sırada eklektizme düşmek, yer yer Marksizmin, en ilkel gerçeklerini çiğneyerek idealizme, sapmak kaçınılmaz olmaktadır. HK uluslararası sorunlarla (dünya devrimi) ilgili olarak daha az hata yapmaktadır. Bunun nedeni, uluslararası komünist hareketin genel çizgisine uymak zorunluluğunu duymasıdır. Bu olumludur, fakat yeterli değildir. HK buradan giderek hatalarını gözden geçirme ihtiyacını, eklektizme ve mekanizme son verme ihtiyacını duymamaktadır. Bu ta rı küçük-burjuva niteliğinden gelmektedi . Bu tutumunu değiştirmediğinde, dünya devrimi ile ilgili olarak da daha büyük hatalara düşmesi, kaçınılmazdır. Bu konuda, kendisini dünya devriminin merkezi görme gülünçlüğüne düşen Partizan'ın akibeti örnektir. Çünkü onlarda işe, hemen hemen HK'nun bulunduğu noktadan,

Devamı Sayfa 15'de

TEORİ PRATİK İÇİNDİR

"Bloksuz dünya teorisi" ve "Üç Dünya Teorisi" emperyalist statükonun korumasında birlik içinde

Marksizm-Leninizmin saflığının korunması ve savunulması için kararlılıkla mücadele eden başında Enver Hoca Yoldaşın bulunduğu AEP oportünist "Üç Dünya Teorisi"ne karşı açtığı mücadeleyi aralıksız sürdürmektedir. "Üç Dünya Teorisi" gibi, "Bloksuz Dünya" teorisi anti-Marksist bir teoridir. "Bloksuz Dünya" teorisi, aynen "3 Dünya Teorisi" gibi dünya emperyalizminden bağımsız ve hatta ABD ve Sovyet emperyalistlerinin askeri ve ekonomik örgütlerine bağlıyken de, emperyalizme ve yeni-sömürgeciliğe karşı devletlerin mücadele edebileceğini ve dünyada böyle bir akımın doğabileceğini iddia eden bir teoridir. Halkları aldatmayı amaçlıyan ve emperyalistlerin çıkarlarına zarar getirmeyen bu teoriyi ve onun savunucularını başta ABD ve Sovyet emperyalistleri olmak üzere tüm emperyalist devletler desteklemektedir. Tüm Marksist-Leninistlerin ve dürüst devrimcilerin, "Üç Dünya Teorisi"nin ikiz kardeşi olan bu sahte teoriyi de mahküm ederek incelemeleri için Zeri i Popullit'in bu önemli makalesini yayınlıyoruz.

ZERI I POPULLIT
ORGAN I KOMITETIT QENDROR TE PPSH

Son yıllarda, Afrika ve diğer yerlerde önemli olaylar meydana gelmiştir. Dünya kamuoyunun dikkati, süper devletlerin kışkırtıkları ve bütün güçleriyle körükledikleri, çeşitli çatışmaların ateşinin kapladığı açı içindeki Afrika kıtasına çevrilmiştir. Ogaden ve Eritre'de, Cad ve Sahra'da, Zaire, ve Angola'da mücadeleler devam etmekte ve Rodezya, Güney ve Batı Afrika'da nehirler, gibi kan dökülmektedir. Büyük Rus "Antonov" uçakları her gün Doğu ve Batı Afrika'ya paralı askerler indirmekte ve büyük Amerikan "hercules" uçakları Fransız yabancı lejyön askerlerini ve Fas kralının şerifian askerlerini ekvatorun merkezine taşımaktadır. Britanya, Batı Almanya, Amerika v.s. bakanları, silahlarını beyaz ırkçılara teslim etmeleri için Zimbabve, Nomibya ve Azanya'da, isyancıları ikna etmek için Afrika'yı bir boydan bir boya gidip gelmektedirler.

Doğunun ve Batının emperyalistleri bir birleriyle çatışmakta, diğerleri patlatıyana bağırmakta ve birbirlerini, "Afrika'ya müdahale etmek", "yayılmacı emeller taşımak" "uluslararası dengenin bozulması" v.b. ile suçlamaktadırlar. Kollarını yeni açan eski ve yeni süper devletler, eski sömürgeciler ve yeni sömürgeciler, kendilerini Afrika'da halkların "savunucusu" ve "barışın şampiyonu" olarak bir an önce ilan etmek için sabırsızlanıyorlar. Ve bu aldatıcı propaganda ve şeytanca demagoji yaygarası altında Afrika yabancı askerler, silah ve cephane,"danışman ve uzman" ve diplomat ve vaazcılarla doldurulmaktadır.

Afrika halklarının mücadelesini baltalamak, yoketmek ve söndürmek için eski sömürgeciler ve Amerikan emperyalistleri,Sovyet Sosyal-emperyalistleri ve diğer emperyalistler birleşik bir cephe yaratmışlardır.. Bütün bu emp. devletler sömürgeci ve yeni sömürgeci hakimiyetlerini korumak veya bu kıtadaki birbirlerinin hâkimiyet mevzilerini ele geçirmek için çalışmaktadırlar. Afrika halklarının, sosyal ilerleme ve gerçek demokrasi özlemlerini boğan herşey, onların bağımsız ekonomik, siyasi ve sosyal gelişmelerini baltalayan herşey, onların can alıcı çıkarlarını ihlal eden ve reddeden herşey emperyalist devletler için iyidir. Ne önünde yemin ettikleri din ne de bütün allahların üzerine yemin ettikleri burjuva ahlakları, onların Güney Afrika'nın ve Rodezya'nın, siyah halkına işkence yapmalarını, Etopya, Zaire ve Angola'nın yoksul köylülerini öldürmelerini, Afrika'nın petrol, bakır, uran yum, demir ve fosfatını barbarca ve durmaksızın yağmalamalarını durduramamaktadır.

Eski emperyalist "böl ve yönet" ilkesinden hareket eden sömürgeciler, yeni Afrika Devletlerine sayısız, sınır, azınlık,milli ve diğer sorunları miras olarak bırakmışlardır. Bugün, Amerikan emperyalistleri,Sovyet Sosyal-emperyalistleri ve diğer emperyalistler, halkları birbirine düşürmek ve onların yabancı ve yerli sömürücülere karşı, mücadeledeki birliklerini baltalamak için bu durumdan faydalanmaktadırlar. Emperyalistler ve yeni sömürgeciler, Afrika ülkeleri arasında kin duyguları yeşertmek, eski anlaşmazlıkları ve dar milliyetçi, kabile ırk ve geleneksel temellerde yeni çatışmalar başlatmak için geniş çapta bir propaganda yürütmektedirler. Emperyalistler, onlara birbirleriyle çatışmaları ve birbirlerini, öldürmeleri için silah, danışman, uzman ve eğitmen temin etmekten çekinmemektedirler.

Bugün, Afrika'nın bir çok ülkesinde kanun, kendi çıkarlarına göre iktidara getirdikleri veya devirdikleri veya öldürdükleri birçok yerli hakim klikleri kendi bağımlılıkları altına alan ve koruyan güçlü kapitalist ve emperyalist devletler tarafından yapılmaktadır. Yeni sömürgeciliğin gerçek jandarmaları olan, Afrika'daki yabancı yatırımların çıkarlarını koruyan, çok uluslu şirketlerin bombalarını ve işletmelerini, kendi kontrolleri altına alan, yabancı tekellere azami kar garanti eden, emperyalistlerin ve sömürgecilerin halklarının nasıl talan edildiğini ve yağmaladığını halkların, görmemesi için onları kendi baskıları ve cehaleti içinde tutanlar işte bu gayri-milli, halk aleyhtarı ve gerici kliklerdir.

Fakat bugün, Afrika halklarının uyanışını, onların siyasi ve ekonomik hakları için özgürlük ve bağımsızlık için verdikleri mücadeleyi, onların milli zenginlikleri ve kaynakları üzerinde tam egemen olmak için, ve kültürleri ve gelenekleri için verdikleri mücadeleyi hiç bir güç durduramaz. Ne beyaz paralı askerler ne de emperyalist silahlar, ne dolar ne de ruble, ne papazların haçı ne de bu kıtaya uzaktan ve geniş bir şekilde ihraç edilen teslimiyetçi teoriler, Afrika'nın dirilişini durdurabilir. Bunu ne de ne kadar zalim, insafsız ve hain olurlarsa olsunlar emperyalistlere ve yeni sömürgecilere katılmış bu klikler durduramaz. Bugün, Afrika halklarının özgürlüğü ve kurtuluşu, zamanımızın büyük talebidir. Karanlık ve gerici güçler çaresizce her şeyi yaparak bunu önlemeye çalışabilirler, fakat tarihin tekerleği, bugüne kadar olduğu gibi, her zaman ileri doğru gidecektir.

Ne, Yugoslav revizyonistlerinin hararetle propagandasını yaptıkları sözde "bloksuz dünya" teorisi ve ne de "Üç Dünya Teorisi" Afrika'daki emperyalist ve yeni sömürgeci hakimiyeti ve kıtanın bir çok ülkesinde, iktidarda olan gerici klikleri yıkılmaktan, kurtarabilir. "Bloksuz Dünya" ve "Üç Dünya, Teorileri" halkları kandırmayı ve zor durumda olan emperyalistlerin yardımına koşmayı amaçlayan iki emperyalist başlı bir yaratıktır. Bu iki teorinin yaratıcılarının vaaz ettikleri ideolojik ve siyasi platform, statükoyu korumayı, Afrika halklarının doğru devrimci ve kurtuluş mücadelesi yolundan saptırmayı, Afrika ve diğer bölgelerde ve kıtalarda emperyalist ve yeni sömürgeci hakimiyeti savunmayı amaçlayan bir stratejidir... Onlar, büyük emperyalist devletlerin, dünkü sömürgeci ve bugünkü yeni sömürgecilerin halkların ekonomik, siyasi ve sosyal gelişmelerini önlemek için yardımlarına koşmaktadırlar.

"Bloksuz Dünya" teorisini vaaz edenler, Amerikan ve Sovyet askeri bloklarından bağımsız ve tarafsız olan ülkelerle sözde bir hareketin yaratılabileceği, bunların da,"bü yükler"in mantıklı olmaları ve kendilerini, yayılmacı politikadan uzak tutulmaları, elleri açık davranmaları ve dünyanın zenginliklerini orantılı ve doğru bir şekilde bölüştürmeleri için baskı yapabileceği hayalini yaymaktadırlar. Bunun için onlar, emperyalist politikaya karşı daha az direnilmesini, milletlerin haklarını savunmak için daha az devrimci mücadele ve eylemin yapılmasını, halkların dostu ve düşmanı arasında, kesin bir sınır çekilmesinde daha az gayret keş olunmasını söylemektedirler. Onlara göre, bugün yapılması gereken, bir çok ulus - lararası konferanslar, seminerler toplantılar ve teorik tartışmalar organize etmek, mümkün olduğu kadar çok taviz vererek, Amerikalılar ve Sovyetleri dünyayı "Bloksuz laştırmamaları" için ikna etmektir. Onlar, Afrika'nın, Asya'nın veya Latin Amerika'nın ekonomik, kültürel ve diğer alanlarda "ilerlemeleri"ne yardım etmeleri için Amerikan, İngiliz, Fransız, Alman, Belçika tekellerine v.b. iyi niyet ve dürüstlük göstermeleri için çağrıda bulunalım diyorlar.

Bu "bloksuz" dünya bir rüyayı andırmaktadır, fakat bu rüya, halkları hayal içinde tutmak ve onları içinde yaşadıkları kötü gerçeklerden saptırmak için emperyalistler, ve revizyonistler, yeni sömürgeciler ve kapitalistler tarafından çılgınca reklam edilmektedir.

Halkların uyanıklığını köreltecek uyuşmalarını ve onların emperyalizme, özellikle de iki süper devlete karşı gerçek mücadeleleri ni saptırmayı amaçlayan, hatta gerici hakim kliklerin "bloksuz", "anti-emperyalist","demokratik", "halkçı", "ilerici" ve hatta "sosyalist" olarak takdim edildiği bir zamanda, günlük faaliyet de doğrulamaktadır ki "Bloksuz Dünya Teorisi" gerçekte büyük bir aldatmacadır. Fakat, bunlar ve hatta baskıcı karşı devrimci, halk aleyhtarı rejimlerin iktidarda olduğu ülkeler ve bunlar dünya emperyalizmine ve onun askeri, ekonomik, parasal yapısına irili ufaklı ve gözle görülen binbir bağla bağlı oldukları halde "bloksuz" olarak ilan edilirken ve kabul edilirken, ne tür bir "bloksuzluktan" söz edilebilir. Çok iyi bilinmektedir ki, NATO, Varşova Örgütlerinin ve diğer herhangi bir askeri blokun resmi üyesi olmadan, bugün "bloksuz" olarak reklam edilen bir çok devlet, biri veya öteki süper devletle veya her ikisi ile, ve de diğer büyük kapitalist ve emperyalist devletlere, bir seri resmi ve yürürlükte olan anlaşmalar ve Antlaşmalarla tümüyle bağlıdır.

Kendi halklarının vahşi düşmanları ve emperyalizmin uşakları olan katil ve suçlu, Mabutu, Bokasa ve diğerleri korunur ve müttefik olarak kabul edilirken, nasıl olurda, "Bloksuz Dünya Teorisi" veya "Üç Dünya Teorisi" emperyalizm tarafından sömürülen ve ezilen halkların özgürlüğü ve kurtuluşu için mücadele eden teori olarak kabul edilebilir, nasıl olur da, bu teorilerin diğer ülkelerin iç işlerine karışan süper devletlerin müdahalesine karşı olduğu kabul edilebilir, nasıl olur da onların, milletlerin, bağımsızlığı ve egemenliğine taraftar oldukları kabul edilebilir. Nasıl olur da ülkelerin çıkarlarını satanlar, kim daha fazla verirse ve vermeyi taahhüt ederse onların, tarafına geçenler, bugün Sosyal-emperyalistlerle beraber olan ve yarın da Amerikalılar ile veya aksi, birleşenler "Bloksuz Dünya Teorisi" ve "Üç Dünya Teorisi"nin arzu ettiği gibi himaye altına alınabilir ve iki süper devlete karşı mücadelede kahraman ola - rak ilan edilebilir.

Karter gibi Amerikan emperyalizminin, şeflerinin ve Sovyet Sosyal-emperyalistleri nin ve diğer emperyalist devletlerin temsil

cilerinin, "bloksuzluk"u vaaz edenleri hararetle ve birlikte desteklediklerini söylemeleri bir raslantı değildir. Bu göstermektedir ki, onların sloganları ve eylemleri, halklar üzerindeki zalim hakimiyetlerinin, korunması için dünya emperyalizminin tarafında ve hizmetindedir; onlar, halklar üzerinde hakimiyet kurmuş olan çeşitli gericilerin, başlıca ve emperyalizm taraftarı kliklerin hizmetindedir.

"Bloksuz Dünya Teorisi" ve "Üç Dünya Teorisi" savunucularının kofluğu, demagojisi ve sahteliği, Afrika'da olduğu gibi somut bir olayla yüz yüze geldiklerinde hemen kendisini göstermiştir. Onlar, her zaman ve bütün olaylarda, emperyalistlerin ve yeni sömürgecilerin safında yer almışlar, onların müdahalelerini desteklemişler ve gericiliğin savunucuları durumuna gelmişlerdir. Zaire'de meydana gelen olaylara bir bakalım Şaba'da ne olduğunu tesbit etmek zordur. Katangalı jandarmalar ve olaylara sebep olanlar kimlerdir, nereden gelip, nereye giderler? Gerçekleri saklamak için doğunun ve batının emperyalistleri ortak suçlama yapmaktadırlar. Afrika'nın en büyük dostu pozundaki diğerleri ise, açıkça Amerikan Emperyalizmi ile birleşmiş, Mobutu'yu, himayelerine almış ve yabancı askeri serüven Şaba'ya gitmesini ve müdahalesini desteklemek için sabırsızlanmıştır. Şu soru ortaya çıkmaktadır: belki de, Belçikalı emperyalistler tarafından tayin edilen ve Amerikan, Fransız emperyalistleri v.b. tarafından onaylanan Zaire'nin bütünü bir devlet teşkil etmemekte midir? Etnik, milliyetler, ve bu nitelikte sorunlar var mıdır? Bu sorunlar doğru bir şekilde çözümlenmiş midir? "Üç Dünya Teorisi"ne göre bu sorunlar Zaire halkı tarafından, ki bunlar onun sorunlarıdır, değil, fakat yabancı lejyonlar ve Afrikalı siyahiler tarafından çözümlenmelidir "Bloksuz dünya", "Üç dünya", "ÖzgürDünya" teorileri ve bütün diğer burjuva ve revizyonist "dünyaların" bir tek amacı vardır. gerçek devrimci ve anti-emperyalist mücadelede doğru yolu bulmaları için halklara yardım etmek değil, ama onları emperyalist hakimiyet için tehlikeli olmayan yanlış yola sevketmektir. Onlar halkları "bloksuzsunuz" "özgürsünüz" diye aldatmak için mevcut statükoyu, eski ve yeni sömürgecileri tarafından yaratılan karışık ve baskıcı durumu korumak istiyorlar.

Fakat, Afrika halkları ve sağlıklı devrimci güçler, kime hizmet ettiklerini her geçen günkü faaliyetleri ile gösteren "bloksuz dünya teorisi" ve "Üç Dünya Teorisi" ne güvenemezler. Onlar, yabancıların hizmetinde olan gerici kliklere güvenemezler. Çeşitli Afrika devletlerinin başında, halklarının, iyiliğini isteyen, ülkelerini samimi olarak ilerlemenin yoluna sokmaya çalışan kimseler de vardır. Fakat, onlara içte ve dışta çeşitli baskılar yapılmaktadır, özellikle, onlara emperyalizme teslimiyet görüşlerini ve ideolojisini empoze ettirmek istiyen, onların, eski ve yeni sömürgecilerin hazırladığı sayısız tuzağa düşmelerini isteyen "bloksuz dünya" ve "Üç dünya Teorisi" savunucuları baskı yapmaktadır.

Aynı zamanda, Afrika halklarının ve devletlerinin emperyalizme ve sömürgeciliğe ve onların iç işlerine her türlü müdahalesine karşı, birliğini güçlendirmek için çaba, sarfeden ve isteyen bazı Afrika devletlerinin gerçekçi liderleri vardır. Hem emperyalistler, hem de "bloksuz dünya" ve "üç dünya" teorisini vaaz edenler böyle liderlere, karşı savaşmaktadırlar. Onlar, böyle liderleri "radikal" ve güvenilemiyenler olarak nitelendirmektedir. Fakat Afrika halklarının yabancı baskıcılara ve onun çeşitli uşaklarına karşı uzun bir mücadele tecrübesi vardır ve onlar kendilerini gerçekten savunan ve ihanet edenler arasında ayırım yapmasını bilmektedir. Bu devlet adamlarına nasıl hareket etmeleri gerektiğini söyleyemeyiz, fakat onların iyi amaçları desteklenmelidir. Her halk, kendi liderlerinin iyi amaçlarını ve kötü amaçlarını tesbit etmesini bilmektedir. Ve onlar her zaman iyi amaçları desteklemiş ve kötü amaçlara karşı mücadele etmiştir.

Afrika kıtasındaki bugünkü gelişmeler, şayet tüm eski ve yeni emperyalistlere karşı, bunlar ister Amerikan emperyalistleri, Sovyet sosyal-emperyalistleri isterse de diğerleri olsun, kararlılıkla mücadele edilmezse, şayet emperyalizmin ve yeni sömürgeciliğin hizmetinde olan yerli gerici kliklere karşı sürekli olarak mücadele edilmezse şayet çeşitli "bloksuz dünya", "üç dünya", gibi oportünist teoriler teşhir edilmezse, gerçek bağımsızlığın ve egemenliğin ve doğru ekonomik ve sosyal gelişmenin, demokrasi ve ilerlemenin olamıyacağını doğrulamaktadır. Afrika halkları ve emperyalizmin ve yeni sömürgeciliğin hakim olduğu diğer bölgeler için şartların gerektirdiği, doğru yol, emperyalistlerin, ekonomik, siyasi ve askeri müdahalelerine karşı, onların tehlikeli, planlarına ve tertiplerine karşı ve yabancı devletlerin aldatıcı ideolojilerine ve yaptıkları demagojiye karşı örgütlü ve kararlı direniştir. Afrika halklarının geleceği kendi ellerindedir. Tüm ilerici dünya kamuoyu, onlarla birliktedir. Arnavutluk halkı her zaman olduğu gibi bundan sonra da kardeş Afrika halklarının kararlılıkla yanında ve yardımında olacaktır.

30 Haziran 1978 tarihli ATA bülteninin İngilizce sayısından tercüme edilmiştir.

ALB: H.KURTULUŞU'NUN BİR TEKKESİ

YURTSEVER GENÇLİK

İlk kez, HKYG. 'in 29. sayısı ile birlikte ALB'nin kuruldüğunu öğrendik. HKYG "çamur at, lekesi kalır" mantığıyla şöyle yazmaktadır:

"HB (artık HKYG. " Yurtsever Gençlik demeyi öğrenmelidir Y.G.) bu çağrıyı olumlu bulmakla yetinmekten başka derneğin hiçbir kuruluş çalışmasına katılmadı. Sadece seyirci kalması ve hatta dernek seçimi için gün bildirildiği halde ne seçim gününden önce, ne de seçim yapılacağı gün ne yapılması gerektiği konusunda bilgi almak için gelmeye dahi gerek duymadı. Bu konuda başından beri sürdürdüğümüz çalışmalarımız bizi derneğin kurulmasına kadar getirmiş, oldu." (HKYG . S.29, s.13)

Evet tamı tamamına böyle!.. Gerçekler HKYG'nin anlattığı gibi değildir. Herşeyden önce YG "Çağrıyı olumlu bulmakla" yetinmemiş, birçok önerilerle birlikte HKYG'nin yanlış anlayışını da düzeltmiştir. Örneğin kurulacak olan Aksaray Liseliler birim derneği için HKYG Istanbul'da Haliç'in Aksaray bölgesi tarafını kapsaması gerektiğini iddia ediyordu. Bu ise Halkalı-Sultanahmet arası gibi çok uzak bir mesafe idi. Biz YG Aksaray bölgesinin ele alınış tarzının bu olamayacağını derneğin kapsadığı alanın, Topkapı Sultanahmet olması gerektiğini belirttik.

HKYG bu önerimize ilkönce karşı çıktı. Fakat daha sonra kabul etti. Şunu da belirtmekte yarar var, bizim esas gücümüz bu bölgenin dışındadır. HKYG ise bizim bu doğru tavrımızı, kendi tabanına şöyle lanse ediyordu:

"HB grup çıkarları nedeniyle HKYG'nin önerdiği alanı reddetti. Aksaray ve civarında kalan alanda seçimi savundu. Amacı nasıl olsa dernek yönetimine giremeyeceğinden bu yöntemle derneğe kemikleşmiş unsurlarını göndererek kitle içerisinde kafa bulandırmaya çalışacaktır."

Devam edelim;

HKYG bize öneriyi getirdiğinde kendilerinin GB ile HY'na gittiklerini, olumsuz cevap verdiklerini söyledi, biz ise HKYG nin bizden ayrı girişimlerinin, YG'yi bağlıyamayacağını, YG olarak HKYG ile birlikte HY ve GB ile bir toplandı önerdik. Bu toplantıdan sonra da eğer GB ve HY olumsuz davranırlarsa, HKYG ile bir platform yayınlanacaktı. Kuruluş çalışmalarında, ortak bildiri da dağıtabileceğimizi belirttik. HKYG bu önerilerimizi de kabul etti. O sıralar Şubat ayı idi. Ve bizim ilişki kurduğumuz HKYG'li arkadaş seçim tarihinin 6 Mart olması gerektiğini çünkü ÜASS ile ilgili çalışmaların önemli olduğunu getirdi. Biz kabul ettik. Fakat ilk önce toplantının sağlanması gerektiğini belirttik.

Bizim bunları konuştuğumuz, gün, radyo liselerin... 6 Mart'a kadar açılmayacağını bildirmesi üzerine seçim tarihi toplantının sonrasına belirlenmek üzere ertelendi.

Daha sonra, diğer siyasetlerle toplantı için verilen günde gittiğimizde, diyaloğu üstlenen HKYG'den arkadaş, çağrı götürmediklerini, şu anda kendisinin "mahkemesi" olduğunu, hemen çağrı yapacaklarını söyledi Fakat ne çağrı yapıldı ne de toplantı!...

O dönemde, Istanbul'da 16 Mart katliamı sonucunda büyük bir kitle gösterisi oldu. Aynı zamanda o dönemde esas çalışma, İYDGD kongresi çalışmaları idi. 18 Mart'ta, diyalog kurduğumuz, kişi ile tekrar konuştuk. Ve hayret edici cevaplar aldık. Biz "Liselilerin birim derneği için çağrı yapıldı mı?" diye sorduğumuzda, HKYG "aslında 17 Mart'ta seçim yapılacaktı, fakat 16 Mart katliamı nedeniyle yapılamadı" dedi. Biz de, bunun HK' nun tekkeciliğinin yansıması olduğunu, konuştuğumuz şeylerin, yerine getirilmediğini belirttik. Diyaloğ kurulan kişi ise hemen "ben durumu bilmiyorum, arkadaşlara sorayım, nasılsa seçim daha olmadı" diyerek geçiştirdi.

Daha sonra, bu konuda ilişkiler koptu, HKYG'in belirttiği gibi ne "seçim tarihi" bildirildi, ne de başka bir teklif. HKYG sessizce derneği kurmayı yeğledi. Şüphesiz bu dernek de bir gecekondu derneğidir. Ve liselileri bağrında toparlıyamaz.

Bu gelişme sonucunda bizim de hatalarımız vardır. Herşeyden önce diğer siyasetlerle toplantıyı HKYG'e bırakmakla, HKYG in tekkeci amaçlarını gerçekleştirmesine fırsat hazırladık. Halbuki biz toplantıyı sağlayabilirdik. İkincisi, HKYG'in bu gelişimini gördüğümüz halde liberal davrandık ve onu teşhir ederek zorlamadık. Olan şeyler hep dar bir çevrede kaldı. Halbuki tekkeciliğin panzehiri teşhir olmalıdır, liberalizm değil!.

HKYG, YG için "bilgi almak için gelmeye dahi gerek duymadı." diyor. Tesadüfe bakın diyalogu kuran kişiler, hemen hemen hergün Aynı dernekte birbirlerini gördüğü gibi, HKYG ' te, "bilgi verme" zahmetine katlanmamıştır. Bu onun amacını çok iyi göstermektedir.

"ALB" hakkında sonuç olarak şunu söylemek yeterli olacaktır ALB bir tekkedir. Ve bu tekke, arkasındaki küçük burjuva, oportünist siyasetle birlikte, çökecektir.

TEKKECİ, GRUPÇU ANLAYIŞA SON!
YAŞASIN LİSELİ GENÇLİĞİN İLKELİ BİRLİĞİ!

ÖĞRENCİLERİN MÜCADELESİ İTÜ YURDUNU AÇTIRACAKTIR.

1968'lerden beri devrimci bir geleneğe sahip olan İTÜ öğrencileri bu özelliklerini her geçen gün daha da yükselterek, sürdürmektedirler.

İTÜ öğrencilerinin halkının yanında devrimci mücadelede yer almasını hazmedemeyen komprador patron-ağa devleti İTÜ üzerinde çeşitli oyunlar tezgahlamaktadır. Bu oyunların en sonuncusu, yurt sorunudur.

1968 yılında Maçka'da yapımına başlanan öğrenci yurdu önce İTÜ öğrencilerine değil de faşistlere açılmak istenmiş ancak öğrencilerin kararlı mücadelesi sonucu lafta da olsa yurdun İTÜ yurdu olduğu kabul edilmiştir.

Yapımı iki yıl önce biten yurt iki yıldır çeşitli bahanelerle açılmamaktadır. Hakim sınıflar yurdun bir devrimci kale olmasına tahammül edememektedirler.

Yurdun açılmasını isteyen, İTÜ öğrencileri bir süre önce yaygın bir kampanya başlatmışlardır. Yazılama, afişleme v.b. yöntemlerle sürdürülen kampanya 19 Haziran günü yeni bir aşamaya ulaşmıştır. O gün okul bahçesine çadırlar kurularak çadır direnişine geçilmiştir. Gençlik Bakanı ve Rektörün vaatlerine öğrencileri mücadeleden vazgeçiremeyince hakim sınıflar 29 Haziran Perşembe günü 1000'e yakın polis ve jandarma ile saldırarak çadırları sökmüşler ve 300 öğrenciyi gözaltına almışlardır.

Bu olay kendisine "halk dostu" pozunu veren CHP'nin gerçek yüzünü açığa çıkardığı gibi İTÜ kitlesinin de mücadele azmini pekiştirmiştir.

İTÜ öğrencileri geçmiş olumsuzlukları atarak İTÜ yurdunu kararlı mücadeleleri sonucu açtıracaklardır.

İTÜ YURDU AÇILMALIDIR!

Hakim sınıflar ve Ecevit «Tarihi Akım»a katıldı mı?

Emperyalizm, sosyal emperyalizm tarafından sömürülen ve baskı altında tutulan yarı-sömürge ülkelerin hakim sınıfları kendi halkına anti-emperyalist, görünmek, bağımsızlık ve sosyalizm dışında da sözde başka kurtuluş yolu olduğunu göstermek için, "yeni iktisadi düzen" üzerine bol laf etmekte, toplantı ve konferanslar düzenlemektedirler. Bir yandan bu tür toplantılar düzenleyip bugünkü uluslararası emperyalist iktisadi düzene söz de karşı çıkıp, "uluslararası yeni iktisadi düzen" için mücadele ettiklerini söylemektedirler. Diğer yandan başta iki süper devlet olmak üzere emperyalist devletlerle mali, iktisadi diplomatik ve askeri bağlarını, zayıflatmamakta hatta daha da arttırmaktadırlar. Aynı zamanda bağımsızlık için mücadele eden halk örgütleri ve güçlerini ezmek için gerici ve faşist baskıları arttırmaktadırlar.

Ülkemizdeki hakim sınıfların temsilcileri fazla Amerikancı olduklarından dolayı şimdiye kadar bu yolu tutmamışlardır... İlk olarak 2.MC'nin Dışişleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil, geçen yıl "yeni uluslararası iktisadi düzen"in iyiliğinden, mücadelesinin verilmesinden bahsetmeye başladı. Bu yıl da Ecevit Hükümetinin Dışişleri Bakanı Gündüz Ökçün "uluslararası, yeni iktisadi düzen"den bolca bahsetmektedir. Dışişleri Bakanlığı yakınlarda ülkemizde toplanacak "uluslararası yeni iktisadi düzen" konulu bir konferans düzenlemiştir. Gazetelerin yazdığına göre, Başbakan Ecevit'de bu toplantının açış konuşmasını yapacak. Evet Ecevit Amerikan emperyalistleri, Alman emperyalistleri ve Rus Sosyal emperyalistleriyle kucaklaşmaktan yeni dönmüşken ayağının tozuyla Merkezinde bu devletlerin bulunduğu uluslararası emperyalist iktisadi düzeni yıkmak (!) üzerine, sözde "uluslararası yeni iktisadi düzen" üzerine nutuk atacak. İşte "uluslararası, yeni iktisadi düzen" adlı mücadele budur! Bir yüzü (gerçek yüzü) emperyalistlerle en sıkı işbirliği yapmak diğer yüzü halkını aldatmak için "emperyalist iktisadi düzeni yıkacağız" demektir. İşte bir yandan emperyalistlerle en sıkı işbirliğini, çok yönlü bir biçimde geliştiren ve NATO'dan ayrılmayacağını söyleyen Ecevit Hükümeti, diğer yandan Gündüz Ökçün'ü Hindistan ve Pakistan'a göndererek "Bloksuz Ülkeler toplantılarına" göz lemci olarak katılmaya çalışmaktadır.

Ecevit Hükümetinin gözlemci olarak "bloksuzluk" toplantılarına katılma talebi muhtemelen, kabul edilecektir. Çünkü blok-suz olup da Ecevit'den daha çok NATO veya VARŞOVA PAKTI'na hizmet eden devlet bu toplantılara katılmaktadır zaten.

Ecevit ve Gündüz Ökçün ülkemizde düzenledikleri "uluslararası yeni iktisadi düzen" toplantısında yine bol bol uluslararası emperyalist iktisadi düzenin kötülüğünden ve bunun "kökten" değiştirilmesinden dem vuracaklardır. Yine Gündüz Ökçün son Hindistan ve Pakistan gezisinde kuşkusuz aynı sözleri bol ca tekrarlamıştır.

İşte üç dünyacı oportünistlerin ve ülkemizdeki TİKP-Aydınlık oportünistlerinin, halkları emperyalizmden kurtaracak diye gösterdikleri mücadelenin gerçek yüzü budur. Oportünistlerin çürük teorisi dünyanın ekonomik ve siyasi gerçekleri karşısında dökülmektedir. Ama onlar ezilen halkları emperyalizme ve gericiliğe karşı milli demokratik halk devriminden vazgeçirmek için yine de binbir türlü oyun ve çarpıtmaya başvuruyorlar. Oportünistlerin başvurduğu en önemli çarpıtmalardan biri şöyle: Yarı sömürge ülkelerdeki [illegible] oportünistlerden herbiri kendi ülkeleri dışındaki diğer yarı-sömürge ülkelerin gerici hakim sınıflarının "uluslararası, yeni iktisadi düzen" üzerine verdiği demeçleri örnek vererek, "Üçüncü dünya devletlerinin" emperyalizme, özellikle de iki süper devlete karşı mücadele için bilinçlendiklerini söylemektedir. Böylece "üç dünya teorisinin" "üçüncü dünya devletleri - nin tarihi bağımsızlık akımı", tezinin doğruluğunu ve bu akımın emperyalizmi yıkıp sosyalizmi değil ama "uluslararası, yeni ekonomik düzeni" kuracağını sözde ispatlamış oluyorlar.

Örneğin Pakistan veya Hindistan (eğer varsa) "üç dünyacıları" Gündüz Ökçün ve diğerlerinin bu konudaki demeçlerini örnek vererek sözde teorilerini, ispatlamış oluyorlar. Ülkemiz "Üç dünyacı" oportünistleri TİKP Aydınlıkçılar da geçen yıl İslam Konferansı Türkiye'de toplandığı sırada Pakistan ve Bengladeş yetkililerinin "uluslararası yeni iktisadi düzen" konusundaki demeçlerini sayfalar dolusu vererek teorilerini sözde ispatlıyorlardı. Ama hem Türkiye hem de Pakistan ve Bengladeş emperyalizme iktisadi, mali ve diğer yönlerden sıkı sıkıya bağımlıdırlar. Bütün demeçlerine rağmen her üç ülkenin hakim sınıfları da emperyalizme bağımlılıklarını bir adım dahi zayıflatmamışlardır.

İşte oportünistlerin yaptığı hakim sınıfların halkı bağımsızlık için mücadeleden vazgeçirmek ve emperyalist tahakkümü korumak için aldatıcı çabalarına uşaklık etmektir.

Diğer ülkelerin hakim sınıfları "uluslararası yeni iktisadi düzen" üzerine demeç verince dört elle sarılıp uşaklık teorisini haklı çıkarmaya çalışan TİKP-Aydınlık oportünistleri, Gündüz Ökçün'ün gezi ve demeçlerine "bloksuzluk" hareketine göz lemci olarak katılma girişimine ses seda çıkarmadılar. Ne yapsınlar, ülkemizde bütün herkes- [illegible] görmektedir ki Ecevit Hükümeti emperyalistlerle "çok yönlü işbirliği politikası geliştirmektedir. Biri kalkıp da bu demeçler üzerine "Ecevit emperyalizme kökten karşı, uluslararası yeni iktisadi düzen istiyor" derse herkes kendisine güler. Çünkü henüz Ecevit'in Amerika ve Rusya gezilerinin tozu gitmedi. Üstelik TİKP-Aydınlık, oportünistleri de Ecevit'in bu politikasına bir hayli kızmışlardı (!). İşte oportünistler, bu nedenle aynı Ecevit Hükümetini demeçlerini örnek vererek "emperyalizme kökten karşı, uluslararası yeni iktisadi düzen" için savaşan olarak göster meye cesaret edemiyorlar. Bu oportünistlerin çıkmazı, "Üç Dünya teorisinin" gerici ve halkı aldatıcı niteliğini ispatlıyan, onun gerçekler karşısındaki iflasıdır.. Oportünistler, hangi kılıfı bulmaya çalışsalar da bu iflastan kurtulamayacaklardır.

ASKERLİK, VATANİ GÖREV DEGİL, ZORLA YAPTIRILAN GÖREVDİR

1978'in Temmuz'unun ilk günleri Türk ordusuna yirmi yaşındaki halk evladı gençlerin zoraki askere götürüldüğü, "ikinci tertip" dönemidir. Bilindiği gibi, faşist Türk ordusu içinde komprador burjuvazi ve toprak ağaları ile emperyalist, sosyal emperyalist devletlere uşaklık yapılsın, onların ülkemizdeki sömürü ve zulüm düzenleri devam ettirilip, menfaatleri korunsun diye her yıl, binlerce halk evladı, üç tertip olarak askere alınıyor.

HB taraftarı 1 Temmuz günü, ikinci tertip olarak askere giden gençlerle bir köyde toplantı düzenlediler. Toplantıya köy den ve şehirden toplam 30'dan fazlà genç katıldı. Toplantıda, bir zengin köylü oğlunun "işim var" diyerek acele edip toplantı bitmeden (bazı arkadaşların da zorunlu olarak) kalkıp gitmesi dışında bir olumsuzluk olmadı.

Toplantıda HB taraftarları adına bir arkadaş konuşma yaptı. Bu arada askerlik yapmış olan iki arkadaş kendi tecrübelerini ve kısaca başlarından geçen baskı, zulüm ve sömürü örneklerini anlatarak orduyu teşhir ettiler Askerde devrimci sempatizan olduğu için vurdurulan ve şimdi sakat olan bir arkadaşın konuşması olumlu oldu. Toplantının başında ve sonunda saz çalınıp, marşlar ve türküler söylendi... En son olarak da H.Birliği'nde, çıkan (askerdeki devrimci erlerin gönderdiği) üç yazı da (ayrı ayrı sayılardan) okunarak toplantı sona erdirildi.

H.Birliği adına toplantıda konuşan arkadaş, kısaca bugün, dünya ve Türkiye'de genel durumu anlattı. Sonra dünyada İlkel Komünal Toplumdan sonra, sınıfların ortaya çıkmasıyla birlikte orduların da ilk defa ortaya çıktığını, ordunun sınıflar var oldukça var olacağını ve hakim sınıfların diktatörlüğünü devam ettireceğini, bu gücün Komünist toplumda dağıtılacağını belirtip, kısaca devleti de anlattı. Sürekli silahlı bir güç olan ordu yu tanımlayarak, bugün dünyada iki tip ordunun olduğunu belirtip, şimdi gençlerin hizmet altına alındıkları ordunun ve diğer gerici, faşist orduların, karşı-devrimci niteliğini teşhir etti. Bu ordulardaki baskı, sömürü ve zulüm örneklerini vererek burada da sınıfların var olduğunu ve sınıf mücadelesinin var olduğunu sınıf mücadelesi - nin orduda da devam edeceğini açıkladı. Buna karşılık Halk ordusu olan işçi-köylü kurtuluş ordularının durumunu anlatıp, dünyadaki Kızıl Ordulardan örnekler verdi. Gerici ordularda tek renk elbiselerin giyilmesiyle sınıf farkının gizlenemiyeceğini, bu iki çeşit ordunun, kimlere ve nasıl hizmet ettiğini (edeceğini) belirtip şehrimizden yaşanmış örnekler verdi.

Türk Ordusundaki sömürüye örnek olarak hemen her askerden, bir bardak limonata ve bir tabak pasta karşılığında zorla kan alındığını, erlerden paralar toplanıp harcandığını, subayların çoğunun ordu mallarıyla palazlandığını, (soba, kumaş ayakkabı, silah v.s. ile) anlattı. Baskılara örnek olarak dayak, disiplin, hapis, küfür, işkence ve öldürmeler verildi. Bunlara karşılık askerlerin nasıl mücadele vermeleri gerektiği anlatıldı.

Sonra bu ordunun geniş insan gücüne karşılık, eğitim, öğretim, disiplin, inanç (doğrusu disiplinsizlik ve inançsızlık), durumlarını, her yönden (kaşık-tan, uçağa) dışa bağımlılığını, anlatıp, aslında kof ve güçsüz olduğunu vurguladı. "Çünkü bu ordu halka dayanmıyor, halktan gücünü almıyor, halkın menfaatlerini savunan bir halk ordusu değildir; çürüyen ve yok oluşa giden hakim sınıflara dayanıyor onların menfaatini savunuyor ve halka karşıdır, o nedenle çürük ve güçsüzdür" dedi.

Daha sonra şimdi askere alınan halk evlatlarının grevde, boykotta, miting, yürüyüş, direniş ve toprak işgalinde, Türkiye'nin neresinde olurlarsa olsunlar (Yeşil elbiseleri ve silahlarla) aslında kendi kendile rinin, halkın karşısına çıkarılacakları anlatıldı. Bu durumda ne yapmaları, nasıl yapmaları gerektiği örnekleriyle somut olarak anlatıldı. Ve halk evlatlarından buna bağlı kalmaları istendi.

Toplantının sonunda, konuşmalarda bahsedilen Kızıl Ordumuzun yani işçi ve köylülerin kurtuluş ordusunun henüz olmadığı, ama devrimci mücadelenin ihtiyacına uygun olarak kurulup adım adım dağınıklıktan düzenliliğe, güçsüzlükten güçlülüğe doğru geliştirilerek inşa edileceği ve sağlamlaştırılacağı anlatıldı.. "Bir gün gelecek ki, komünistler, askere alınan gençlerle, bu toplantının aynısını yine yapacaklar, ama o toplantılarda askere gidenlere, şu an konuştuklarımızı değil, artık askere gitmemeleri, Kızıl Ordu'nun saflarına katılmaları anlatılacaktır" dedi ve toplantı sona erdi.

Böyle bir toplantının ilk defa yapılması, büyük bir öneme sahiptir. Bundan böyle her yıl, her tertip askere gidenlerle (ve mümkünse gelenlerle de) bu özel likte toplantılar düzenlemek ve onlara son bir defa daha görevlerini anlatıp, gerçekleri teşhir etmek gereklidir. Bu tecrübe, ülkemizin her yanında başta Marksist-Leninist hareket olmak üzere, tüm devrimci, demokrat ve yurtsever güçlerce yaygınlaştırılıp hayata geçirilmelidir.. Hatta mümkünse, daha geniş toplantılar düzenlenmeli ve daha güçlü kitle hareketi haline getirilmelidirler.

ASKERE GÖTÜRÜLEN ARKADAŞLARIMIZA SAHİP ÇIKALIM!
BİZİM VATANİ ASKERLİK BORCUMUZ HALKA KARŞIDIR, HAKİM SINIFLARA DEĞİL!

detant

Baştarafı Sayfa 16'de

"detant" üzerine döktükleri masalların tek amacı barışçı ve sempatik görünmek değildir. Diğer bir amacı da iki süper devlet arasındaki silahlanma yarışını, bunun bir dünya savaşı hazırlığı olduğunu gizlemek ve halkların, ilerici-ülkelerin iki süper devletin başkışkırtıcılıklarını yaptıkları dünya savaşına karşı uyanıklıklarını köreltmek, hazırlanmalarını engellemektir. Böylece dünya savaşını başlatabilmek için daha elverişli koşullara sahip olmaktır. Bu amaçla iki süper devlet "detant" üzerine demagojiyide yarışmaktadırlar. Herbiri kendisini daha fazla "detantçı" göstermek için daha fazla çene yormakta, sahte yüz göstermektedir. Diğer emperyalistler ve gericiler de her birinin yanında yer alarak bu "detant" güldürüsüne katılmaktadırlar.

Fakat iki süper devlet bütün çabalarına rağmen gerçeği gizlemeyi yine de başaramıyorlar. Onların aralarındaki dünyaya hakim olma rekabeti kendi savaşçı niteliklerini ve dünya savaşına hazırlandıklarını ele veriyor.. Sovyet sosyal emperyalistleri - nin Afrika'nın çeşitli yerlerindeki tertip ve saldırısı karşısında, Carter "Rusta detant veya çatışmadan birini seçmek zorundadır" diyerek, Rusya ile aralarında çatışmaya giden rekabeti kendi ağzıyla açıklamış oldu. Yine Amerika ile Çin'in kendi aleyhinde birbirlerine yaklaşmaları karşısında Moskova' - nın yeni çarı Brejnev "Amerika, detantı tehlikeye sokuyor, bunu göze alıyorsa biz de fazlasıyla alıyoruz" yollu tehditler savurarak savaşa götüren aralarında ki dalaşmayı kendi ağzıyla o da açıklamış oluyordu.

İşte "detant" masalları bütün yoğunluğuna rağmen gerçekleri örtmeye yetmemekte, iki süper devletin dünya hakimiyeti için silahlanma yarışı içinde savaş hazırlığı içinde olduğu ortaya çıkmaktadır.

İki süper devlet ve emperyalistlerin kendi aralarında detantın olamıyacağını dünyadaki, olaylar ve siyasi gerçekler göstermektedir.

Bu nedenle iki süper devlet, diğer emperyalistler ve her tür den gericilerin ve revizyonistlerin yaydığı "detant" masalları, Ecevit'in sözde büyük bir içtenlikle inandığı "detant" üzerine demeçleri, halkımızı ve dünyanın diğer halklarını uyutmayı amaçlamaktadır.

Dünyada gerçek barışı sağlamanın tek yolu başta iki süper devlet olmak üzere emperyalizme sosyal emperyalizme ve gerici uşaklarına karşı mücadele etmektir.

Bu mücadele bugün halkımız açısından faşizme sosyal faşizme ve iki süper devlete karşı halk demokrasisi ve bağımsızlık için mücadele etmekten geçer.

Tekstil

Baş. tarafı. sy. 9'da

cilere ve sosyal faşistlere karşı tavrını daha da geliştirmesi, için çaba gösterilmeli ve Demokratik seçim ilkesinin uygulaması zorlanmalıdır. Proleter Devrimci işçilerin esas faaliyeti sosyal faşistlerin ve merkezcilerin teşhirine yönelmelidir.. Vatan Partisi taraftarı işçilerin uzlaşmacı tavırlarıyla mücadele edilmelidir.

TEKSTİL BAKIRKÖY ŞUBE KONGRESİNİ YAPMAK İÇİN İLERİ!

filistin

Baştarafı Sayfa 16'de

gerici ve faşistler vardır. Bu güçlerin Filistin güçlerini ezme çabaları vardır. Suriye gericilerinin Filistin güçlerinden, korkusu sonucu müdahaleci çabaları vardır. Nihayet yurdundan, sürülmüş, zulüm altında inleyen Filistin halkının mücadelesi ve Lübnan halkının direnişi vardır

Bugün İsrail'in bütün Ortadoğu'daki ve Lübnan'daki işgalci saldırılarının arkasında Amerikan emperyalizminin Ortadoğu, petrolleri, stratejik noktaları tamamen kendi denetimi altına, alma hırsı ve saldırgan çabaları vardır.

Lübnan'daki faşist Falan - jistler ve eski Cumhurbaşkanı, Şamun'un taraftarları ABD emperyalizminin en uşakça bağlı İsrail saldırganlarıyla ortak hareket eden büyük burjuva kesimleridir. Bugün bunlar Filistin gerillalarını ezmek Lübnan'ın ilerici güçlerini bastırmak, için çatışmaktadırlar. Falan - jistlerin ve yanında yer alan güçlerin Lübnan'da kesin hakimiyetini sağlaması, ABD ve İsrail siyonistlerinin Ortadoğu'daki, yayılmaları için Lübnan'ı sağlam bir kalesi durumuna getirmeleri demektir. Lübnan'daki iç savaşa verdikleri önem ve müdahale etmek için tetikte beklemeleri bu nedenledir.

Sovyet Sosyal emperyalistleri de Ortadoğu'da yeni mevziler kazanmak için "ne savaş, ne barış" durumunu devam ettirme politikasını gütmektedirler. Bu nedenle ABD'ye ve İsrail'e karşı kesin savaş taraftarı olan Filistin gerillalarının geçen yıl Suriye tarafından ezilmesini desteklediler. Yüzleri açığa çıktıktan sonra da sözde Suriye nin yaptıklarına taraftar olmadıklarını ilan ettiler. Şimdide mevcut çatışmalardan kendi emperyalist hesaplarına faydalanmaya çalışmaktadırlar.

İşte böyle şartlarda Falanjistler ve Şamun taraftarı gerici ve faşist güçlerle, Lübnan'ın ilerici güçleri ve Filistin gerillaları arasında sürmekte olan ve Suriye birliklerinin geçen yıl Falanjistler yanında bu yıl da onlara karşı müdahalede bulunduğu iç savaş elbetteki basit bir "müslüman-hristiyan çatışması değildir. ABD ve İsrail taraftarı faşistlerin güç kazanmak için dini kullanmaları gerçek amaçlarını gizliyemez.

Böyle bir iç savaşın sonaermesi Lübnan'daki saldırgan gericilerin yenilgiye uğraması, ve ilerici güçlerle Filistin gerillalarının zafer kazanmasıyla mümkündür. Ancak böyle bir mücadele ve sonucu, ABD ve İsrail, saldırganlarının hegemonyacı çıkarlarına, Sovyet Sosyal emperyalistlerinin entrikacı ve hegemonyacı çabalarına vurulan güçlü ve devrimci bir darbe olur.

Bu nedenle Türkiye halkı ve devrimcileri, kardeş Filistin güçlerinin ve Lübnan'ın ilerici güçlerinin yanındadır ve yüreği onların haklı mücadelesi için çarpmaktadır.

faşist

Baştarafı Sayfa 5 'de

şarısız kalmaya mahkumdurlar... Yurtseverlerin geniş kitleleri, daha bir kararlılıkta mücadele etmektedirler.

Faşist örgütler açık faaliyetlerini sürdürmektedirler. MHP İGD gibi sivil örgütlerde MİT ve Özel Harp Dairesi (Kontrgerilla) gibi resmi örgütlerde ör gütlenen faşistler katliamlarını pervasızca sürdürüyorlar. Ama hükümet faşist katilleri koruma ya, halka saldırmaya devam ediyor. Faşist yüksek okullar yönetmeliği, POL-DER'in kapatılması, işkencecilerin yüksek görev lere getirilmesi, kontrgerillayı açığa çıkarmaya yönelik yayınların önlenmeye çalışılması, bunun açık kanıtlarıdır. Halkımız bütün bunları değerlendir - mekte, sahte "umut" CHP'nin yüzünü tanımaktadır.

Faşistlerin saldırıları halk mücadelesinden korkularının, çürümüşlüklerinin ve çöküşlerinin sonucudur. Halkımızın faşizme sosyalfaşizme ve gericiliğe karşı mücadeleyle birleştirerek yürüttüğü halk demokrasisi kavgasının, kızgın alevleri tüm gericiliği, yıkıp yok edecek, bağımsız ve demokratik Türkiye'nin kurulmasını sağlayacaktır.

PTT

Baştarafı Sayfa 6 'de

ranmasına beynimizin adeta çalışamaz hale gelmesine yol açıyor Öyleki eve gittiğimizde bir iki saat sonra kendimize ancak gelebiliyoruz. Bir de ev işleri yapmak, çocuğa bakmak bizim üstümüzde. Sürekli sinirlerin yıpranması, bizleri normal olmıyan davranışlara itebiliyor. Hatta Avrupa'da uygulanan 5 sene sürekli bu işte çalışanların şahitliğinin kabul edilmediği herkesin dilinde.

Ancak yarım saatlik bir dinlenme hakkımız var, o da kantin de veya tuvalette sıra beklemekle yani kısaca oraya buraya koşuşturmakla geçtiği için dinlenmeden ziyade daha çok yorulmaktayız. Üstelik istediğin arkada şınla yemeğe çıkamıyorsun. Grup laşmalar oluyor diye bunu engelliyorlar. Tabiiki haksızlıklara karşı başkaldırı olmasını engellemek için çalışıyorlar bu hareketleriyle. Tuvalete gidebilmek veya su içebilmek için binbir ricayla Şeften izin almak zorundayız. Hiç bir devlet dairesinde olmayan bir durumdur bu. Yemek diye verdiklerini köpeğin önüne yal diye koysanız yemez.. Gece nöbetlerinde sıcak yemek yerine bir parçacık zeytin ve peynirle geçiştirirler. Bu yüzden karnımızı doyurabilmek için kantinden alışveriş yapmakta dolayısıyla kazandığımızı onlara, vermekteyiz. Bu yüzden de bir yudum soğuk su bulmak için çırpınırken, soğuk su dolapları aşağıda bozuk bekletilmektedir.. Şeflerin üzerimizdeki baskısı giderek yoğunlaşmaktadır. Üstelik bir de abonelerden bol bol, küfür işitiyoruz.

Her bir yerinde telefonu olan bir yerde çalışmamıza rağ - men, ancak yemek saatlerinde telefon edebiliyoruz. Daha sonraki bir saatte telefon etmek yasak, ne kadar önemli olursa olsun.

İşyerinde giriş çıkışlarda, çantalarımız sürekli kontrol ediliyor. İlerici bir gazete bulmasınlar, derhal başka bir işyerine sürülüyoruz. Yapılan haksızlıklara karşı sesimizi çıkardığımız anda isyankar memurdur, diye ya asaletimiz ya da terfimiz durduruluyor. Sürekli memura ihtiyaç varken, yeni memur almıyorlar, bütün işleri var olan memurlara yıkıyorlar, öyle ki, 5 kanal birden çalışmak zorunda kalıyoruz. Böylece onlara milyonlar kazandırırken, bize sadece saatte 8 lira veriyorlar Gerçek bu. Haftanın her günü çalışmak zorunda bırakılıyoruz.

Ayda bir bile izin alamıyoruz.. İşe alırken isterse mesaiye kalır gibi bir maddesi olmasına rağmen, zorla mesai yapıyoruz.. Saati 8 liraya.. En doğal hakkımız olan senelik izni bile alamıyoruz. Verilen ikramiyeler geri rekirse, geriye alınır kaydıyla veriliyor, o da hepsini vermi - yorlar. Her dakika şefin bakışları üzerinde, yanındakiyle bir iki kelime sohbet edemezsin, so runlarını konuşamazsın.

Bizler şimdiye kadar birlik olup mücadele edebileceğimizin, bilincinde değildik. Ancak hepi miz kendi kendimize söyleniyorduk o kadar. Halbuki, soğuk su dolaplarına sahip olmak için başlattığımız kampanyada olduğu gibi, her sorunumuzu mücadeleyle halledeceğimizi kavramalıydık. Şimdi artık bunun bilinciyle hareket ediyoruz. Artık sorunlarımızın köklü çözümünün, milli demokratik Halk Devrimiyle olacağını da kavradık. Sorunlarımızın bir kısmının çözümü, grevli toplu sözleşmeli sendika hakkını kazanmakla halledileceğinin bilincindeyiz.

PTT Emekçisi Arka[illegible]

Eğer eziliyoruz, sömü[illegible] ruz, iş şartlarımız ağır, ba[illegible] gittikçe yoğunlaşıyor, zamanı[illegible] dan önce yıpranıyoruz, onlar ka[illegible] zanla alıyorlar biz ise çay kaşığıyla alıyoruz diyorsak, örgütlenmeli mücadele etmeliyiz.. Unutmıyalım "Bir elin nesi var, iki elin sesi var" boşuna söylenmemiş ancak örgütlü gücümüzle haklarımızı alacağız. Önümüzdeki görevin grevli toplu sözleşmeli sendika hakkını kazanma mücadelesi olduğunu unutmadan;

1- Üzerimizdeki faşist baskılara son verilmesi,

2- Servislerin çoğaltılması

3- Gece nöbetlerinde sıcak yemeğin verilmesi,

4- Mesai ücretlerinin arttırılması,

5- İzinlerin tüm memurlara, düzenli verilmesi.

6- Emekliliğin 15 seneye, indirilmesi

için mücadele saflarında birleşelim. Gene unutmayalım ki "Ağlamayan çocuğa mama verilmez", "Hak Verilmez Alınır".

GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI İÇİN İLERİ!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL FAŞİZM VE İKİ SÜPER DEVLET!
YAŞASIN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE!

Devrimci Demokrat PTT'liler.

HALKIN KURTULUŞU

Baştarafı Sayfa 11'de

başlamışlardı. Bugün eklektizmi terkettiler ve dünya çapında baş düşman tespit edilemeyeceği noktasına vardılar. Dünya komünist hareketine, oportünist görüşleri var türünden seralarıyla geçmeleri öğretici olmalıdır.

Her görüş, her sınıf mücadelede hak ettiği yeri alır. HK'da küçük burjuva niteliği gereği hak ettiği yeri almaktadır. Bizim HK'na son hatırlatacağımız, içtenlikle katıldığımız şu sözleridir:

"Devrimcilerin tek bir parti çatısı altında toplanmasını engellemeye çalışanların oportünizme, eklektizme ve ilkesizliğe batması kaçınılmazdır." Ve devrimcilerin tek bir partide birleşmesi ise HB'nin tek doğru siyasi çizgisini kabul etmek ve katıl - makla mümkündür.

BİTTİ

«DETANT» (YUMUŞAMA) MASALLARI İFLAS EDİYOR

Amerikan emperyalistleri ve Sovyet sosyal emperyalistleri, onların çeşitli ülkelerdeki gerici müttefikleri sürekli bir biçimde dünyada sözde detant (yumuşama) sürecinin başlamış olduğundan başarıyla gelişmekte olduğundan bahsediyorlar.

Ecevit de Rusya'ya yaptığı son gezi sırasında, dünyanın detant (yumuşamanın) sürecine girdiğini ve Sovyet yöneticilerinin bu konudaki samimi (!) çabalarına içtenlikle inandığını, söyledi. Türkiye'nin de detant (yumuşama) sürecine katkıda bulunmaya çalışacağını ileri sürdü. Ayrıca bazı yazarlar Ecevit in bunu Carter'e hem de Brejnev e güven veren biri olarak dünyadaki detant (yumuşama)'a katkıda bulunacağını bile ileri sürdüler. Hatta Ecevit yurdumuzun güvenliğini sözde 'detant'a bile bağladı.

Bu durumda detant (yumuşama) üzerine sık sık söylenen bu sözlerin gerçek mi yoksa masal mı olduğunu halkımızın bilmesi önem taşımaktadır.

Herkesten daha fazla dünyadaki 'detant'tan (yumuşamadan) bahseden iki süper devlet ABD ve Rusya, çılgınca silahlanmakta, askeri bütçelerini hergeçen gün arttırmakta, dünyanın dört bir yanında askeri darbeler ve saldırı savaşları tertiplemektedirler. Kendi aralarında silahlanma yarışını hızlandıran iki süper devlet ipleri kendisine bağımlı silah satışını da arttırmaktadırlar. Yeni nüfuz alanları ele geçirmek, biribirlerine, üstünlük sağlamak için küçük devletleri aralarındaki çelişmelerden faydalanarak çatışmalara ve savaşlara sürmektedirler. Elbetteki bütün bunları kötü niyetlerinden dolayı değil, azami kâr hırsları için dünyaya rakip [illegible] hakim olma emperyalist amaç için yapmaktadırlar. Öyley silahlanma, saldırı, tertip ve savaş hazırlığı yapan iki süper devlet neden en fazla detant (yumuşama) üzerine nutuklar atmakta, toplantılar düzenlemekte, hatta yaptığı her saldırı ve anlaşmayı "detant" (yumuşama) için yaptığına yeminbillah etmektedirler? Dünya tarihi şimdiye kadar emperyalistler ve gericilerin ne kadar "barış" lafı ederlerse o kadar savaş hazırlığı içinde oldukları ve bunu gizlemek için "barış" masallarına başvurduklarını tekrar tekrar ispatlamıştır. işte iki süper devletin "detant" üzerine bu kadar demagoji yapmalarının, nedeni de budur. Onlar hergeçen gün silahlanmayı arttırdıkça tertip ve saldırılarını yoğunlaştırdıkça "detant" üzerine demagojik propagandalarını da yoğunlaştırmaktadırlar. Onların "detant" üzerine demagojilerini hergeçengün arttırmaları, silahlanma ve savaş hazırlıklarını, tertip ve saldırılarını arttırdıklarını ifade etmekte, dünyanın ezilen halkları ve milletlerini uyutmak için "detant" üzerine demagojiye başvurduklarını göstermektedir.

Başta Amerikan emperyalizmi, ve Rus sosyal emperyalizmi olmak üzere emperyalistler varoldukça aralarında çatışma sürdükçe emperyalistlerin halklar üzerinde sömürü ve baskısı devam ettikçe detant (yumuşama) olamaz. Emperyalistler ezilen halklara karşı vahşice saldırı ve tertipler hazırlarken, "detant" (yumuşama) nutukları, halkların bu sömürü ve saldırıya karşı çıkmasını engelleme, kendi aralarındaki rekabeti gizleme masallarıdır. Gerçek barışı sağlamanın, halklar arasında dostluğu hakim kılmanın tek yolu emperyalizme ve gerici uşaklarına karşı bağımsızlık ve demokrasi için ayağa kalkmak, hakimiyeti, ele geçirerek emperyalistlerin, saltanatına ve saldırılarına son vermektir.

Başta iki süper devlet olmak üzere emperyalistlerin, sosyal emperyalistlerin ve gericilerin

Devamı Sayfa 15'de

Filistin halkı boyun eğmeyecektir

Birkaç ay süren ateşkesten, sonra Lübnan'da çatışmalar yeniden başladı. Hatırlanacağı gibi bu yılın Mart ayında İsrail Siyonistleri 30 bin kişilik bir kuvvetle Lübnan'ın güneyini işgal etmişlerdi. İsrail siyonistleri bu saldırıyı, Lübnan'daki, Filistin güçlerini "temizlemek" Filistinli göçmenleri yokederek Ortadoğu'daki işgalci saldırganlığını daha da kolayca devam ettirmek için yapmışlardı. Fakat umduklarını bulamadılar. Filistin gerillaları dişe diş bir mücadeleyle, hemen hemen bütün, Arap ülkelerinin destekte bulunmamasına rağmen, kahramanca direndiler. İsrail Kuvvetlerine, kayıplar verdirerek geri çekilirken, saldırgan siyonistlerede "temizlenemiyeceklerini" ispatladılar.

İşte İsrail'in bu şartlarda güneyini işgal ettiği Lübnan'da Birleşmiş Milletler tarafından, Filistin gerillalarıyla İsrail, kuvvetleri arasında ateşkes sağlandı. Birleşmiş Milletler Örgütü İsrail'in işgal ettiği Lübnan topraklarından çıkması kararını almıştı. İsrail başlangıçta, bu karara uymayacağını amacının Filistin güçlerini "temizlemek" ve İsrail'i tam bir "güvenlik"e kavuşturmak olduğunu söyliyerek karşı çıktı. Daha sonra BM kararına boyun eğmek zorunda kalınca önce imkan buldukça çeşitli Filistin üslerine saldırdı ve imha etti.

İşgalci İsrail siyonistleri dört ayı aşkın bir süredir işgali altında tuttukları Güney Lübnan'dan çekilirken kendi yerlerine Lübnan'ın en gerici güçleri olan faşist Falanjistlerin askeri güçlerini yerleştirdiler. Böylece siyonistler Filistinlileri "temizleme"işini Falanjistlere devrediyorlardı.

Falanjistler, bir taraftan güney Lübnan'a güçlerini yerleştiririrlerken diğer yandan Filistinlilerin bulunduğu yerlere saldırdılar. Şu anda Filistinlilerin yok edilmesini savunmayan ve bu anlamda Filistinliler ve ilerici Lübnan güçleriyle belli ölçüde uzlaşan Süleyman Franjiye'nin oğlunu da öldürerek onun taraftarlarıyla da çatışmaları, başlattılar. Bu çatışmalar üzerine Lübnan'daki "Arap Barış Gücü"nün en büyük kuvvetini oluşturan Suriye birlikleri de işe karışarak Falanjistlere karşı çarpışmalara girdiler. Hatırlanacağı gibi Suriye, geçen, yıl Lübnan'a müdahale ederek ilerici Lübnan güçlerine ve Filistin gerillalarına saldırmıştı. Faşist ve gerici güçlerin yanında yer almıştı. Geçen yılki iç savaşın sonunda yapılan, anlaşmayla büyük kısmını Suriye askerlerinin oluşturduğu "Arap Barış Gücü" Lübnan'da sözde güvenliği sağlamak için kurulmuştu. İşte Suriye birlikleririnde katılmasıyla Lübnan'daki savaş daha da büyümektedir.

Çarpışmalar sürerken İsrail uçakları, Lübnan üzerinde uçarak ilk tehdit işaretini verdiler. İsrail siyonistleri Lübnan sınırındaki kuvvetlerini alarma geçirdikten sonra da, Suriyeye ihtarda bulunarak çatışmalar büyürse Lübnan'a müdahale edeceklerini söylediler.

Kısa süren ateşkesten sonra tekrar başlıyan Lübnan'daki iç savaş, tekrar bir ateşkesle bağlanma ihtimali olsa dahi, yinede sürecektir. Çünkü Lübnan iç savaşının temelinde basit bir "Müslüman-Hristiyan" çatışması, yoktur. Tersine bu gibi çelişmeleri kullanarak kendisine güç kazanmaya çalışan Amerikan emperyalistleriyle Rus sosyal emperyalistlerinin Ortadoğu'yu rakipsiz ele geçirmek için çevirdiği oyunlar, İsrail Siyonistlerinin Amerikanın emrinde yayılması, işgalci saldırı ve oyunları, Lübnan'daki Amerikan uşağı,

Devamı Sayfa 15'de

Dahomey Komünist Partisi kuruldu

ATA bülteninin bildirdiğine göre Afrika kıtasında yeni bir Marksist-Leninist parti kurulmuştur. Dahomeyde kurulan komünist Partisi'nin Merkez yayın organı "Flame" (Alev) de yayınlanan baş yazıda şöyle denmektedir:

"Dahomey Fransız emperyalizminin yeni sömürgesidir ve Dahomey başta iki süper devlet, ABD ve Sovyetler Birliği arasında olmak üzere şiddetli bir rekabetin hedefidir. Bunun için, Dahomey Komünist Partisi, Fransız emperyalizmi ile mücadele ederken, aynı zamanda iki hegemonyacı süper devlet, ABD ve Sov.sosyal emperyalizmine karşı da mücadele etmekte ve bundan sonrada mücadeleedecektir. Parti, bu dış düşman güçlere karşı kararlı mücadeleyi, emperyalizmi destekleyen yerli gericilik, bürokrat ve komprador burjuvaziye ve feodalizmin kalıntılarına karşı mücadeleden ayırmıyacaktır. Sayıca küçük olmasına rağmen, Dahomey işçi sınıfı devrimde önder sınıfdır ve o önderliğini Dahomey Komünist Partisi aracılığıyla gerçekleştirecektir. Parti, bugünkü aşamada esas görevlerini şu temel görevlerin yerine getirilmesinde görmektedir: Halkın Parti etrafında, siyasi birliğinin sağlanması, kitlelerin silahlandırılması ve Kurtuluş Ordusunun kurulması, mevcut yeni sömürgeci devlet aygıtının yıkılması ve emperyalist taraftarı sınıfları ve tabakaları hedef alan halkın diktatörlüğü olan yeni devlet aygıtının kurulması."

Yazı devamla, uluslararası şartları tahlil etmekte, ve iki süper devletin dünya halklarının bir numaralı düşmanları oldukla rını, ve birine karşı mücadele diğerine veya diğer emperyalist devletlere dayanamıyacağını belirtilerek şöyle denmektedir.

"Dahomey Komünist Partisi Sovyet Sosyal emperyalizmine karşı sözde mücadele etmek için Batı Avrupa emperyalizmi ve Amerikan emperyalizmi ile ittifakı vaaz eden "3 dünya" teorisini reddeder ... Sözde "3 dünya" teorisi, Kruşçev'in "barış içinde birarada, yaşama" tezinin yeni bir formüle edilişidir ... Bu yeni tehlikeye karşı, Amerikan ve Sovyet-Sosyal emperyalizmine karşı savaştığımız aynı kararlılıkla savaşmalıyız."

Yazı son bölümünde, başında Enver Hoca Yoldaşın bulunduğu, AEP'nin Marksizm-Leninizmin saflığını korumak için verdiği kararlı mücadeleyi desteklediğini belirtmektedir

Yeni Zelanda Komünist Partisi

Yeni Zelanda Komünist Partisi yayın organı "Halkın Sesi" Gazetesinin 22 Mayıs 1978 tarihli sayısında Yeni Zelanda Komünist Partisi Milli Komitesinin "Komünist Partisi temel çizgi ve siyasetini yeniden kabul etmektedir" başlıklı bir yazısı yayınlanmıştır.

Yazıda şunlar belirtilmektedir:

Yeni Zelanda'nın Marksist-Leninist Komünist Partisi, gelişmiş kapitalist bir ülke olan Yeni Zelanda'da temel çelişki anlayışını bir [illegible] daha kabul etmektedir. Bu, işçi sınıfı ile başını tekelci kapitalist kesimin çektiği kapitalist sınıf arasındaki, çelişkidir. Bu nedenle, işçi sınıfı doğrudan sosyalist devrim ile karşı karşıyadır.

Kapitalizm ve proletarya diktatörlüğü arasına ara aşamayı sıkıştırmaya çalışılan herhangi bir çaba oportünizm ve revizyonizmdir. Afrika, Asya ve Latin Amerika'nın birçok ülkesi için geçerli olan, milli demokratik, demokratik halk veya anti-emperyalist devrim ara aşama çizgisi, gelişmiş Yeni Zelanda için sınıf işbirliğinden başka birşey değildir. Bu, "kendi" kapitalist sınıfıyla işbirliği yapmak, bu sınıfla -ki o emperyalist taraftarıdır- birleşmek; işçi sınıfı ve kitleler arasına onların sömürücüleri ve sınıf düşmanlarını gerçekte onların dostları ve müttefikleri olduğu hayalini yaymak demektir.

Yeni Zelanda Komünist Partisi, Yeni Zelanda'da proletarya diktatörlüğünü kurma amacını gerçekleştirecek devrimci sınıf mücadelesinin tutarlı çizgisini izlemektedir.

Uluslararası planda, Parti, emperyalizme ve kapitalizme karşı, özellikle, emperyalist iki süper devlet, en büyük dünya sömürücüleri, ABD emperyalizmine ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı ve sosyalizm için mücadele eden gelişmiş kapitalist ülkelerin işçi sınıfı ile birleşmektedir. Parti teorik ve pratik olarak, Yeni Zelanda işçi sınıfı ile ezilen halkların emperyalizmden, ve yerli gericilerinden kurtulma mücadelesini birleştirmek için teorik ve pratik olarak mücadele etmektedir. Parti, süper devletlerin hegomonyacılığına ve dünya savaşına sürüklemesine karşı olan bütün halkları, arasında en geniş birliği gerçekleştirmek için de mücadele etmektedir.